

SERXWEBÜN

JI SERXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 9 / Sayı 106 / Ekim 1990 / 3.-DM

Dağlarda... ovalarda... şehirlerde... ve zindanlarda...

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın cephe ve ittifaklar sorunu üzerine yaptığı değerlendirmeyi yayınlıyoruz.

Kurtuluş mücadelemiz büyük atılımla yükseliyor

□ Botan, Mardin, Orta, Serhed, Güneybatı ve Dersim eyaletlerimiz ulusal kurtuluş eylemleriyle çıkıyor...

□ **Silopi ilçe merkezine baskın...** Açıyan taburuna saldırı... **Uludere'da 5.5 saate yakın ulusal kurtuluşçu denetim...** Elcan bulugüne şiddetli saldırılar... **Reşadiye ilçe merkezine baskın...** Bismil ilçe merkezinde bombalı sabotaj... **Kurtalan ilçe merkezinde sömürgeci kurumları raketti saldırılar...** Cizre merkezinde çatışma... Ve daha birçok saldırı eylemiyle sömürgeciilere verilen büyük kayıplar ve maddi hasarlar...

□ **İhanet cezasız kalmıyor...** İzmir'de Mehmet Girgin... ve İstanbul'da İbrahim Gungor intikam kurşunlarıyla cezalandırıldılar...

3-5 sayfalarda

CEPHE VE İTTİFAKLAR SORUNU ÜZERİNE

"Kürdistan'daki halk hareketi cephesel karakterde olmak zorundadır. Kürdistan'daki halk hareketi herhangi bir ülkeden daha fazla karmaşık, çok çeşitli örgüt ve mücadele biçimlerini sergilemekle karşı karşıyadır..."

Devrimi cephe olgusu, bizde ulusal kurtuluş cephesidir. Cephe, halk yığınlarının devrimci politikanın etkisi altına girmeye başlamasıyla kendini hissettiren bir olgudur. Bir yerde cephe sorunu ortaya çıkmışsa, orada devrimci bir politikanın varlığından bahsedilir. Bir yerde var olan yerleşik statüye karşı artık kitleler eskisi gibi yaşamak istemiyorlarsa, var olan yerleşik düzenden yana olan politika ve hukuka karşı, ekonomik düzene karşı giderek sadece rahatsızlıklarını belirtmekle yetinmeyip, homurtularla, gösterilerle muhalefetlerini dışa vuruyorlarsa; eğer köklü devrimci bir kurtuluş sürecine giriyorlarsa; artık burada halkın cephesel gelişmesinden bahsedilir. Eğer, ulusal kurtuluş sorunu söz konusuysa, oradaki halk cephesi, ulusal halk cephesidir; yok eğer, iktidardaki yerli egemen güçlere karşı bir mücadele söz konusuysa, cephe demokratik halk cephesidir. Çaçımızın belirgin cepheleeri; sömürgeçiliğe karşı ulusal kurtuluş cepheleeri diktatörlüğe karşı demokratik halk cepheleeridir. Cephe olgusuyla; kitlelerin zaman zaman ortaya çıkardığı ayaklanmalarla, gösterilerle özdeşleştirmek

Devamı 11. sayfa

TC'nin özel savaş uygulamaları Kürdistan halkının direniş duvarında eriyor

Tüm dünyanın gözlerinin Ortadoğu'daki krize çevrildiği ve muhtemel bir savaş üzerinde dikkatlerin yoğunlaştığı günümüzde, dikkatlerden kaçırılmak istenen, ancak kıyasla süren bir savaş yaşanıyor. Ulusal Kürdistan'da. Yıllardır Türk sömürgeçiliği ile PKK önderliğindeki

Kürdistan halkı arasında süregelen savaş günümüzde en üst aşamasına ulaşarak, her alanda boyutlanıyor. Körfez krizinin yarattığı toz-duman içerisinde Kürdistan'da her türlü insaniyet ve kuraldışı yol ve yöntemlere başvuruyla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini boğmak isteyen Türk sömürgeçiliği halkımıza karşı gayrimuşru savaşını tırmandırıyor. Buna karşılık, doğan fırsatları bağımsız bir Kürdistan yaratma yolunda en iyi şekilde değerlendirmeye azmiyle ulusal kurtuluşçu savaşını yükselten PKK önderliğindeki Kürdistan halkı, tarihinin en büyük direnişlerinden birini yaşıyor her alanda.

Türk sömürgeçiliği ve emperyalizm Ortadoğu'daki muhtemel bir savaş ardından Kürdistan sorununun

uluslararası gündeme kendisini dayatacağı endişesiyle, şimdiden kapsamlı bir sansürle Kürdistan sorununun kamuoyunda tartışılmasını engelleme çabası içindedirler. Türk sömürgeçlerinin SS Kararnameleri olarak bilinen 424 (sansür) ve 425 (sürgün) nolu karararnameleri ardından Kürdistan'daki gerçeklerin basın-yayın organlarında işlenmesi, tartışılması engellenmeye çalışırken, emperyalizm de Körfez krizi ile birlikte, Kürdistan sorununun tartışılmasına hizmet edecek her türlü girişimi olabildiğince engelleme çabasını artırdı. Bu nedenle, bizzat kendilerinin güdümünde hazırlanan "Stockholm Kürt Konferansı" bir yıl süreye enelirken, çeşitli ülkelerde

Devamı 2. sayfa

PKK 2. Ulusal Konferansı belgelerinden eleştiriliyor... 16 sayfa

PKK 2. Ulusal Konferansı kararları... 17 sayfa

Kürdistan ve Türkiye cezaevlerinde yaygın açlık grevleri

Açlık grevi dalgası, Diyarbakır Cezaevinden 7 Ekim 1990 günü 94 siyasi tutuklunun Türkiye cezaevlerine sürgünüyle başladı. Devrimci tutukluların sürgününden hemen sonra, 8 Ekim günü diğer devrimci tutuklular açlık grevine başladılar. Sürgüne gönderilen tutuklular da gittikçe cezaevlerinde açlık grevine başladılar. Ceyhan, Antep, Bayrampaşa, Aydın, Nazilli, Bursa, Çanakkale, Bartın, Bismil, Amasya ile Bismil'den tutukluların sürgün olarak gönderildikleri cezaevlerinde açlık grevleri başladı. Ayrıca dışarda bulunan merkezde tutuklu yakınları ve yurtsever demokratlar da dayanışma amaçlı açlık grevlerine başladılar. Tüm açlık grevleri büyük bir kararlılıkla ve coşku içerisinde devam ediyor. Özellikle kadın ve çocukların açlık grevlerinde yer alması, büyük etki yaratmaktadır.

Açlık grevleri, hemen hemen bütün özel tip cezaevlerinde sürüyor olmaları ve kamuoyunun yoğun

Devamı 6. sayfa

Aydın Cezaevi'nden savaş esirleri:

Biz ölümden değil, ölüm bizden korkacak...

"İlerici insanlık! Dünya proletaryası, ezilen ve sömürülen halklar! Ulusal kurtuluş ve bağımsızlık için ayağa kalk! Kürdistan halkı! Sevgili Partimiz! ARGK'nın kahraman komutan ve neferleri! Emekçi halkımızdan birlik kurtuluş umudu sevgili Başkanımız Abdullah ÖCALAN yoldaş! Sizlere söz veriyor ve diyoruz ki: Sömürgecilerin darağaçlarına gideken büyük bir

inanç ve tradeyle son nefesimiz, son haykırışımız, son sözümlüz sözle bağliktir! Darağaçlarda sallanan bedenimizle düşmanın, bizim şahsımızda uyguladığı özel savaş yöntemlerini boşa çıkaracağız! İdam sehpalarının bizi leri yolumuzdan alıkoymayacağına sloganlarımızla haykıracağız! Ve darağaçlarında düşmana karşı PKK'nın militan kişiliğini en yetkin bir tarzda konuşuracağız!"

9. sayfa

İsmail Beşikçi: KÖRFEZ BUNALIMI VE KÜRTLER

"Bugünlerde sık sık kullanılan 'Ortadoğu barışı' kavramını ele alalım. 'Barış' anlayışı, barış uygulamaları Kürtlere ne getirdi? Şurası çok açık: 'Ortadoğu barışı' denen durum, Künterin bölünmesi, parçalanması ve paylaşılmaya üzerine kurulmuştur. Böyle bir 'barış' anlayışının Kürtlere dayattığı şey kölelik, esaretir. 'Barış'ın korunması, statükonun sürmesi anlamına gelmektedir..."

19. sayfa

Direniş şehitlerimizden Munzur, Xebat ve Selim yoldaşları yoğunlaşan ulusal kurtuluş mücadelemizde yaşıyoruz Anı yazılan 24. sayfa

TC'nin özel savaş uygulamaları Kürdistan halkının direniş duvarında eriyor

Baştarafı 1. sayfa

lerden gazetecilerin Kürdistan'la ilgili haber, yorum ve raporları da hasır altı edilerek yayınlanmasından engellenmektedir.

Emperyalizmin de desteği bir kez daha alan Türk sömürgecileri ise, Kürdistan'da iş görülmeyiş bir baskı ve zulüm politikasını uygulamaktadırlar. Ortadoğu krizinden, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kökünü kazıma yolunda yarılanarak isteyen sömürgeciler, 2 Ağustos 1990'da Avrupa Konseyi'ne bir mektup göndererek, "Olağanüstü Hal Bölgesi" kapsamına alınan Kürdistan topraklarında insan haklarını askıya aldıklarını ilan ettiler. Mektupta şu görüşlere yer verilmektedir:

"AVRUPA KONSEYİ'NE
Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 15. maddesine Uygun Olarak Yapılan Askıya Alınmanın Bildirimi

1. Türkiye Cumhuriyeti son aylarda, Güneydoğu Anadolu'da, Avrupa Sözleşmesi'nin 15. maddesi anlamında, ulusal güvenliğini, giderek artan kapsam ve yoğunlukta, ulusal hayatını tehdit eden boyutlarda tehlikelere maruz kalmaktadır.

Bir kısım yabancı üstlerden kaynaklanan teröristlerin eylemleri, 1989 yılında 136 sivil ile 153 güvenlik kuvveti mensubunun ölümüne sebep olmuştur.

Sadece 1990 yılının başından bu yana 125 sivil ile 96 güvenlik kuvveti mensubu öldürülmüştür.

2. Ulusal güvenliğini tehdit, Güneydoğu Anadolu'nun illerinde, (Elazığ, Bingöl, Tunceli, Van, Diyarbakır, Mardin, Siirt, Hakkari, Batman, Şırnak) ve bunlara yakın yerlerde olmaktadır.

3. Terörist eylemlerin yoğunluğu, çeşitliliği ve bu eylemlerle başa çıkamama için hükümet, sadece güvenlik güçlerini kullanmaya mecbur kalmamakta, aynı zamanda bir kısım Türkiye'nin diğer bölgelerinden, hatta bir kısım da yabancı ülkelerden ve sendikal haklarını sustuğundan kaynaklanan, halkın zararlı dezenformasyonu kampanyası ile uğraşmak için gerekli adımları atmadık durumda kalmaktadır.

4. Bu amaçla Türk hükümeti, Türk Anayasası'nın 121. maddesine uygun olarak 10 Mayıs 1990'da 424 ve 425 sayılı kanun hükmünde kararnameyi çıkartmıştır. Bu kararname, kısmen, Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Sözleşmesi'nin 5, 6, 8, 10, 11 ve 13. maddeleri kapsamında korunan hakların askıya alınmasına neden olabilir. Alınan tedbirlerin tanımları bir özelliğiyle sunulmuştur. Bunların Türk Anayasası ile uyumunu konusu su anda Türkiye Anayasa Mahkemesi'nin gündeminde.

5. Türk hükümeti, yukarıda adı geçen tedbirlerin işlevsiz hale geldiği durumda, Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ni haberdar edecektir.

6. Bu bildirim Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 15. maddesi uyarınca yapılmıştır.

Askıya alındığı bildirilen maddeler, özgürlük, yurttaşlık, bireyin özel ve aile hayatı ile evinin korunması, haberteleme, toplantı, dernekleşme ve sendikalaşma haklarını kapsıyor. Askıya alma ile birlikte tüm bu konularda Türk insanı tüm haklarından remen yoksun bırakılmış oluyor. Bugüne kadar da özel savaş uygulamaları ile tüm bu haklardan insanlarımız yoksun bırakılıyor, ancak şimdiye kadar adı konulmayan bir mektubunu; 6 Ağustos tarihli mektubuyla TC, Türk halkına karşı savaşını artık resmen ilan et-

miş oluyor. İnsan Hakları Sözleşmesi'ne bundan sonra uymayacağını ilan etmekte, insanlıksız uygulamaları meşruiyet kazandırmayı, dış kamuoyunu tepkilerinin önüne geçmeyi ve Avrupa devletlerinden şikâyetlerini karşılamak için gelecekteki muhtemel uyarıları bertaraf etmeyi amaçlıyor. Bu mektubun ardından TC'nin halkımıza yönelik dinisiz saldırıları boyutlanmakta gecikmedi. Botan'ın insansızlaştırma politikasına hız veren sömürgeciler 200'ü aşkın köy ve mezrayı aski alanlarıyla birlikte yakıp yıkarak masum insanlarımızı sürgüne tabi tuttular; evsiz, barsız, yiyeceksiz bırakarak ölümlerine fetva çıkardılar. Yersiz yurtsuz bırakılan onbinlerce insanın üstüne cadılarla, yakınlıkların evlerine sığınarak yaşamını sürdürmeye çalışıyor. Binlerce çocuk gödazışık, soğuk ve hastalık nedeniyle ölüme yüzüye. Tüm gece araçları ellerinden alınan, evleri, mülkleri, baş-bağçeleri yakılan ve

riyorlar.

Sömürgeciler bir yandan terörle, baskıyla Kürdistan halkını teslim almaya çalışırken, diğer yandan da psikolojik savaşa hız vererek, çoktan kaybettikleri halk desteğini yeniden kazanmaya çalışıyorlar. Bunun için de bir yandan asimilasyon politikasına ağırlık verirken, diğer yandan da çeşitli toplantılar ve köy ziyaretleriyle halkın sorunlarıyla ilgilendikleri imajını yaratıp yanlışları çökmeye çalışıyorlar. Son dönemlerde uygulanan bu planlı politika, "Sosyal ve Kültürel Hizmetler Koordinasyon Kurulu" adında örgütlenmiş bir komisyonca hayata geçiriliyor. Sömürgeci valiyi başlı olarak faaliyet yürüten bu komisyon, her ay "Psikolojik Hareket" toplantıları yapıyorlar. Son dönemlerde Milli Güvenlik Kurulu Komutanı'nın MİT görevlerini, radyo televizyon yetkililerinden veteriner ve müdürlere kadar çeşitli kuruluş ve görevlilerden kişileri kapsamaktadır.

yerlerinden sürülen onbinlerce insanımızın maruz kaldığı bu insanlıksız uygulamalar tüm dünyanın gözlerini ilçine baka baka gerçekleştireliyor. Ve tüm dünya bir kez daha, "arsasın değeri arttı" TC'nin bu vahşetine gözlerini kapatıyor, sessizliğe onay veriyor.

Boyutlanan özel savaş uygulamaları bunlarla da sınırlı değil. Kürdistan'da peşpeşe gerçekleştirilen operasyonları insanlarımız tek tek veya gruplar halinde gözaltına alınıyor, işkencelerden geçiriliyor ve cezalarına dökülüyor. Toplum süzürsüz bir faşist baskı altında sindirilmeye çalışılıyor. Dağlarda, köylerde masum Kürt insanların kurbanları, sömürgeciler cinayetlerine her gün bir yenisi ekiliyor. Çeşitli çevreler demokratik kuruluş ve çevreler terörle sindirilmek isteniyor. Kontrol altına sokulmuş peşpeşe gerçekleştiriliyor. Bir mayın tarlasına çeviren Kürdistan'ın çeşitli alanlarında, insanlarımız hareket edemez hale getirilmek isteniyor. Patlayıcı mayınlarla bugüne kadar çok sayıda masum insan hayatını kaybetmiştir.

Bugüne göre gündeme getirilen bir diğer tehdit de, idam cezalarının infaz edilmesi tehditidir. Mücadelemiz yükselmeksin önüne geçemeyen sömürgeciler, zindanlarda tutuklu savaş esirlerinin hayatlarını bir tehdit aracı olarak kullanıyorlar. İdamlara basyarak cadılarını açkayarak kurtuluş çözümlerimiz ve halkımıza şantaj yapıyor, mücadelelerini daha da yoksulluğumuzun engellemeye çalışıyorlar. Bununla da yetinmiyor; yaşları 11-17 arasında değişen çok sayıda çocuğu idam istemiyeli yapıyorlar. Zindanlara doldurdukları insanlarımızı mücadelelerini gelişmesine önüne dökerekleri birer rehine olarak değerlendiriyor ve bu temelde alçakça uygulamalarını hayata geçir-

Psikolojik savaş yürütmekle yükümlü olan bu komisyonun kuruluş amacı ve çalışmalarını sömürgeci valî H. Kozaklıoğlu şöyle ifade ediyor: "Bizim olayımızın temelinde silahlı mücadelelerin çok silahsız mücadelelerin yeri vardır. Bizden daha fazla siyasi propaganda yapan bölgedeki teröre karşı, bu ya kamu görevlileri ağırlık, ya günlük basın veya TRT vasıtasıyla vatandaşlara ulaşmaya çalışıyoruz.

Devletin bugüne kadar bölge halkına ulaşmada yetersiz kaldığı görüyor. Bu nedenle Psikolojik Hareket bazında komisyonlar kurdu. Getiriler çıkardı. Bundan sonra idare ve asker yetkilileri yanlarına, milli eğitim müdürlerini, veteriner, ziraat teknisyenleri, özellikle de müftüyü alarak, vatandaşların bulundukları köylere gidecekler. Köylere vatandaşlarla mutlak konuşuş, onların derdini, davasını, sıkıntısını dinleyenleri lazım."

Kürdistan halkına yönelik uygulamaları bu kapsamı psikolojik etkileme politikasıyla sömürgeciler kısa ve uzun vadeli iki temel amaç peşindedir. Kısa vadeli olarak, halkın ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenmesini ve destek vermesini engellemeyi, böylelikle mücadeleleri halktan koparmayı amaçlıyorlar. Uzun vadeli hedefleri ise, Kürdistan halkının gelecekte Kürdistan sorununu uluslararası platformlara getirmesi halinde TC'den yana tavır koymasını sağlamaktır. Yani TC, muhtemel bir referandumla, Kürdistan halkının seçeneğini belirlemediği hesaba, şimdiden halkın TC'ye bağlı kalması seçeneği olarak benimsenmesini sağlamaya çalışıyor. Ele aldığımız tüm bu gelişmelerden de görülmektedir ki, TC Kürdistan'da artık bir varlık-yokluk kavgasını veriyor. Savaş resmî düzeyde iliraf etmemekle tüm çaba-

sına rağmen, Avrupa Konseyi'ne gönderdiği mektup, yine Kürdistan'dan son dönemlerde yoğunlaştırıldığı askeri ve psikolojik özel savaş, TC'nin artık bir dönüm noktasına gelip dayandığını gösteriyor. Bunlar TC'nin son çırpışlarıdır. O da bilmedikleri ki, Kürdistan elinden büyük oranda kayıp çıkmıştır ve Ortadoğu'daki son gelişmeler Kürdistan sorununun çözümünü daha da hızlandıracaktır. Bu nedenle, ki, yangından mal kaçırmasına çırpınmakta, hiç değişir bir şeyleri kurtarma telaşıyla çılgınlaşmaktadır.

Türk sömürgecilerinin Kürdistan halkına yönelik sistemi çok etme savaşına uluslararası kamuoyundan yeterince karşı koyuş olmasa da yer yer tepkiler gelmektedir. Helsinki Watch (Helsinki Gözlem) Grubu son çıkardığı bir raporla bir kez daha Türk devletini Türkiye'deki Kürdistan etnik kılımlarını sistematik olarak yok etmeye suçladı. "Türkiye'nin Kürdistan" başlıklı raporda, 1987'de Kürdistan'da yapılan gözlemlerden bu yana, halkın PKK'ye olan desteğinden ifade ediyor. Türk hükümetinin Kürdistan varlığını kabul etmediği ve Kürdistan resmi kullanımını yasakladığı belirtiliyor.

Raporla ayrıca, güvenlik güçlerinin, "teröristlerle mücadele" bahanesiyle halkı köylerini, evlerini terk etmeye zorladığı, silahlı plan korucu olmak ya da bulundukları yer terk etmek istemeyen karşı karşıya bıraktığı vurgulanıyor. Sivil alanlara askerî güçlerin gönderdiği mayınları nedeniyle birçok kişinin hayatını kaybedtiği ya da sakat kaldığı belirtilerek bu tutumun uluslararası insan hakları ile bağdaşmadığı, BM 1981 mayın protokolünü çiğnediği ifade ediliyor. Türk hükümeti korucu uygulamadan vazgeçmeye ve Kürtlere etnik haklarını vermeye çağırılıyor.

Henüz yeterli düzeyde olmasa da uluslararası alanda da Türk sömürgeciliğinin teşhir ve tecilliği yapılmaktadır. Ortadoğu krizi bu konuda TC'nin bir ölçüde nefes almasına zemin yaratmış olsa da bunun sürebileceği olmayacağı, zamanla uluslararası alanda da aşınmasını hızlandıracak açık bir gerçektir.

Öte taraftan Kürdistan ve Türkiye zemininde Türk devletinin köşüğü giderik daha da hız kazanmaktadır. Halk kitlelerinin sömürgeçliğe ve faşizme karşı muhalefeti günden güne yaygınlaşmakta, boyutlanmaktadır. Türkiye zemininde öğrenci-genciliği, işçi-senirlik, her kesimden devrimci-demokratik çevrelerin faşist baskılara, artan ekonomik sümrünye ve son dönemlerde belirginleşen savaş eğilimine karşı yerleşmiş boyutlanmaktadır. İşçiler grev, gösteri vb. biçimlerde muhalefelerini ortaya koymakta, sürebileceği yaygın yerleşmiş sümrünye girmiş bulunmaktadırlar. Tüm baskı, işkence ve tutuklanmalarla rağmen "savaşla hayır" sloganıyla her gün daha fazla kişi emperyalist ve sömürgeci eğilimlere halkların karınını aktırmakla izin veremeyceklerini haykırmaktadır. Burjuva siyaset çevrelerinde çözümlük, boyvermek, hükümeti istifalar birbirini izlemektedir. Türkiye devrimi-demokratik cephesi giderek genişlemekte, hareketlenmektedir.

Kürdistan'da savaş kıyasıya sürmektedir. Türk sömürgecilerinin tüm insanlıksız baskı ve saldırılarına, muazzam güç yığımlarına, sürebileceği operasyonlarına rağmen mücadele her gün yeni yeni mevziler kazananak görülmektedir. Kürdistan halkı sömürgeci devletle bağlarını her gün biraz daha koparmaktadır. Onbin-

lerce insanımız topraklarından, mallarından alması pahasına koruculuğu kabul etmemiş, "inhanete hayır" demistir. Savaş esirlerinin sürgünü ve idam tedbirlerini protesto amacıyla gerçekleştiren açık grevleri geniş halk kesimlerinin katılımıyla toplu bir başkaldırı niteliğine bürünmüş, bununla sömürgeçliğin uygulamalarını karşısında bütün bir halk bulacağı bir kez daha göstermiştir.

Kursal alanlarını yarınsı kent merkezleri de ulusal kurtuluş mücadelemizin güden güce boyutlandırılmış alanlar oluyor. Son bir aylik süreçteki eylem bilançosuna bakıldığında, ilçe merkezlerindeki eylemlilikte büyük bir artışın olduğu görülmektedir. Mücadelemizin yeni mevziler kazandığını ifadesi olan bu durum aynı zamanda da, köy bağlatmakla gerilla mücadelemizin kökünü kazıyacağı sanan sömürgecilerin suratına imiş esası bir şamandır. Bir kez daha görülmüştür ki, halkımız neredeyse herikere oradadır, direniş oradadır. Ne baskı, ne işkence, ne de sürgün bu halkı artık yolundan alıkoyamayacaktır. Halkımız bir kez hayat süyünün tadını almış, direnişin kazanmak olduğunu görmüştür, işkence o nedenle ki, nereye sürgüne sürülsün direniş kavgasını oraya taşıracaktır, artık asla boyun eğmeyecektir.

Sözlerimizi, 16.10.1990 tarihli Milliyet gazetesinde, Cumhuriyet yazarı İlhan Selçuk'un aktardığı bir yazıdan aldığımız alıntıyla bağliyoruz. TC'nin sergilediği tabloyu yansıtmada yaran olacağına inanıyoruz.

"Kürt Sorunu SS (sansür ve sürgün) kararnamelelerinden sonra Ba'd'ın gündeminde çıktı; ne tartışılıyor ne de yeterince konuşuluyor; yalnız sık sık 'resmî tebliğ' koku altında yeraltı haberleriyle gazete başlıklarına tımanıyor. İyi mi oluyor kötü mü? Herde antlaşılacak. Şimdiki bakışta Güneydoğu sorunu üzerinde bir 'şal' örtüldü; gazetelerin bu bakımdan TRT'den çok korku kalmadı.

Oysa bir sorun çözümlü işi ilk koşul, konuyu kamuoyunun tartışma gündemine getirmekti.

Güneydoğu'da neler oluyor? Öğretmenler için öldürüyor? Okullar neden yakılıyor? Brakınız Güneydoğu'yu Kara'sa kadar tımanan karlı eylemlerin köyünde ne var? Güneydoğu'da eğitim yüzde kaç oranında sürüyor? Yurdun bir bölümden öğretim felî mi oldu? Öğretmenlerin üst üste öldürülmesi karşısında 450 bin işkide öğretim ordusu neden susuyor? Birkaç basın yasağı, üç beş kararnameler Kürt sorunu çözümlenibilsedey, çoktan bu işin üstesinden gelinmez miydi?

Güneydoğu sorunu çözümleniyor, için için çatallaşarak büyüyor. (-)

Ülkemizin doğusunda da batısında da terör var...

Doğudaki terör dağda, köyde; batıdaki terör büyük kentte...

İstanbul'da soyguncu son geçmiyor. Soygunlar terörün bütçesini oluşturuyor. Balı kalim adamları, profesörler, gazeteciler, politikacılar bir arada öldürüyor. İrfica si-lahları mı? Siyasal kan davalara sürüyor, ara rejimlerde adı işkenceci çıkmış olanlar hedefe oluştuyor. 'Korku ve 'güvensizlik' ortaklık köyüyor.

(-) Cumhuriyet tarihinde böyle bir dönem yaşamadı Türkiye, devlet düzeni bu kadar bozulmadı, halk bu kadar ezilmedi, keşfi idare 'burca ağırlıkla kurulmadı, yasalar ve anayasa bu kadar pervasızlık içermemi.

En ağır koşullar altında göz göre göre 'sivil darbe' sürecini yaşıyoruz."

Dağlarda... ovalarda... şehirlerde... ve zindanlarda... Kurtuluş mücadelemiz büyük atılımla yükseliyor

BOTAN EYALETİ

GÜRPINAR: İlçenin Kontranis köyünde 28-29 Eylül günlerinde çıkan çatışmanın haberiyle geçen sayımda bilgi yetersizliği nedeniyle kısaca vermiştik. Çatışmaya ilişkin yeni bilgiler gazetemize ulaştı ve şöyle:

28 kişilik ARGK birliği Gürpınarın Kontranis köyünde bulunan karakola saldırarak büyük hasara yol açtı. Ayrıca 1 askeri öldürdü ve 4 askeri yaraladı. 1 gerilla da yaralandı.

Eylem arından gerilla birliği Gürpınar yöresinde uzaktaki ve sabaha karşı Norduz mntkasında dinlenmeye çekildi. Sömürgeci özel tim ve askeri birlikler, takip sonucu gerillaları dinlendirdi, alana üçü çember attılar. Gerilla birliği çatışmak zorunda kaldı. Bir gerilla 3 bombasının birbiriyle bağışlayarak, 3 özel tim elemanının bulunduğu kayalık noktaya fırlattı. 3 özel tim mensubu pamparca oldu. Çatışma birkaç saat devam etti. Gerillalar çatışarak üç çember den yaralar. Çatışmanın kesin sonuçlarına göre, 3 özel tim elemanı, 2 subay ve 17 askeri öldürdü ve 2 gerilla da şehit düştü.

Karakol baskını ve çatışmanın ağır yenilgisyle kuduran düşman Kontranis köyüne geri saldırıya geçti. Köyün tüm erkekleri ayrı köye terk etmek zorunda kaldılar. Sömürgeci çapul birlikleri, köylere ait 83 ot yığını yakılar, bir köyüne ait 100 ün üstünde kuzuyla kurşuna dizerek imha ettiler. Ayrıca karakolun yanından başlayarak 7 evi de yakılar. Tugay komutanının emriyle, evlerin yakılı durduruldu. Sömürgeci komutan bu hesaplı emir arından, iki yıldır tüm baskılara rağmen korucu olmamakta direnen köylülere silah almayı dayattı. Köylüler bir kez daha, sömürgeci emirlerini umutlarını boşa çıkardılar. Bunun yanı sıra derin niçli köylüler, Hakkarı'da avukat tutular ve olayı, Van İnsan Hakları Derneği yöneticileri ile görüştüler. Sonuçta, bir heyet köye giderek sömürgeci tahribatı tespit etti. Kontranis köylüler, kamuoyunu kendilerine sahip çıkması çağınıyorlar.

ÇATAK: İlçede 2 Ekim ve 9 Ekim günlerinde ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu güçleri arasında iki ayrı çatışma meydana geldi.

2 Ekim günü Çatak'ta Alan mntkasında çıkan çatışmada düşman güçlerinden 1 astsubay ve 6 askeri öldürüldü. Düşmana darbe indiren ARGK gerillaları kayıplar vermeden geri çekildiler.

Muks nahiyesi yakınında 9 Ekim gecesi meydana gelen çatışmada ise, ARGK gerillaları ilk belirlemelere göre 4 askeri öldürdüler. Sömürgecilerin kaçışlarının daha fazla olduğu da belirtildi, ancak toplam kayıp sayısı öğrenilemedi.

Meydana gelen çatışmanın n asil geliştiği konusunda bilgi edilemedi.

Ayrıca bölgeden alınan haberlere göre, sömürgeci, Kurtuluş Ordusu-ARGK gerillalarının saldırılar karşısında gitpake zorlanmalar sonucu, köylülere silah dağıtımına daha bir ağırlık vermeye başladılar. Fakat bunda başarıları olamadıkları gibi, mevcut köy korucuları da bir etkinlik sağlayamıyorlar. Bu nedenle Alan asiretlinin açığı-ışığıkığı aşisi Sadun Seylan ve SHPLI uşak aşisi relisi Abdurrahman Özbeke yeni roller atfediyorlar. Bu işbirlikçilerin, denetimlerini alanlarda gerillaları destegin verilmemesi için daha yoğun kontrol gelişmelerini istiyorlar.

Van valisi, korucuların pasifliği nedeniyle köylere dolayıyor. Çeteleri

aktifleştirmek için tehdit ediyor. Çatak'tın Kayabogazı (Görentaş) köyünde, gerillalar karşı etkisiz kaldıkları gerekçesiyle 15 korucuların silahı geri aldı. Ayrıca gerillaların toplantı yaptıkları köylere sömürgeci baskınları düzenliyor ve zorla silahlandırmaya girişiminde bulunuyorlar. Bunun sonucu olarak, Xuymar (Dababasi) köyünde bazı köylüler yoğun baskılara dayanamayarak silah aldılar.

Son bir aylık süreçte yaşanan diğer bir gelişme ise Çatak köylerinden göçlerin yoğunlaşmasıdır. Sömürgecilerin bu çağdışı dayatması, göç ettirilene büyük bir yoksulluk yaratıyor. Göçenlerden bazıları tüm baskılara rağmen köylere geri dönüyor, kalarlarda ise ayrılan potansiyeli gelişiyor.

CİZRE: 6-7 Ekim gecesi ilçenin Kaie Mahallesindeki Hükümet Köneği çevresinde gerillalar ile sömürgeci güçleri arasında çatışma çıktı. Uzun bir süreli kapsayan çatışmanın silah sesleri Cizre'nin her tarafından duyuldu. Düşman çatışmayı ve kapsamını gizledi. İki halkından, düşmanın 1 özel tim elemanının öldürüldü kaldırılgıni görerler oluştu.

9 Ekim gecesi Cizre merkezinde gerillalar, sömürgeciere ayanlık yapan 1 haini cezalandırdılar. Gerillalar tarafından ölüme cezalandırılan Abdurrahman Miste, Şınak'ın Destala (Kırkkuyu) köyündendi. Eylem sonrasında, olayla hiçbir ilgileri olmayan 8 yurtsever sömürgeci tarafından öldürüldü.

Çatak gerilla grubu...

ŞIRNAK: 10 Ekim gecesi Şırnak'tın askeri tugayını yansıgından Ziyaret Mahallesinde konumlanan koruculara, gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Kesin sonuç öğrenilemedi birlikte 1 korucunun öldüğü tespit edildi. Tugaydan askerler müdahale cesareti gösteremedikleri nedenle sadece havaya ateş etmekle yetindiler.

Gilindir (Kemerli)-Şırnak yoluna gerillaların düşeceği meydana kurulan tayanın bir araç çarptı. Eylemin sonuçları alınmadı.

14-15 Ekim gecesi bir ARGK birliği, daha önceleri sömürgeci tarafından boşaltılan Avyan (Dereler) köyüne konumlandıkları askeri tabura baskın düzenledi. Hezil Çayı kıyısında tabura havan topu ve roketlerle saldırıldı. Düşman kayıplar kesin olarak öğrenilemedi.

Bölgeden alınan haberlere göre, sömürgeci 15 Ekim günü boyunca helikopterlerle ölü ve yaralıları taşıdıkları belirtildi.

Eylem, köyün boşaltılmasına karşı bir misilleme olarak gerçekleştirildi. 21 Ekim günü, sömürgeci açıklamasına göre, Şırnak'ın Çağ-

layan köyünde bir çatışma meydana geldi. Çatışma gece saat 21.00'de bir ARGK birliği ile sömürgeci operasyon birliğinin karşılaşması üzerine çıkmıştı.

ŞENDİL: 12 Ekim günü çeteleri takviyeli sömürgeci birlikler Kuzey Güney ve Doğu Kürdistan sınırlarının bilgiği uğrunda yoğun operasyon hareketine giriştiler. Kağıra mntkasını ve dağlık alanları toprakla bombaladılar. Amaç gerilla kamplarını açığa çıkarıp imha etmekti.

Sömürgeci birliklere karşı harekete geçen gerillalar usta manevra ile operasyon güçlerini birkaç kez zayıf noktalarından vurdu. Gece de en az üç noktada pus kurduklar.

Gerilla kaynaklarının bildirliğine göre, düşmanın tüm umutları boşa çakıldı ve büyük kayıplar verildi. Gerilla kaçırlarının olmadığı uzun süreli ve aralıksız çatışmada, düşmanın 3 askeri öldürüldü, 4 ü de yaralandı. Düşmana bu ağır darbeyi yanı sıra büyük moral çöküntüsü de yaşatıldı.

ÇUKURCA: Ekim ayının ikinci haftasında Kurtuluş Ordusu ordusu ilçenin Güney Kürdistan sınırında bulunan Deşt köyünde sömürgeci bölüğe bir saldırı düzenledi. Roketlerle saldırılan bölük binası isabet aldı ve hasar meydana geldi. Düşmanın kaçırları öğrenilemedi.

Yine ilçeyi (İşık) köyü yakınında bir noktaya düşen mayına köy karakol komutanının bindiği araç

çarptı. Mayının patlaması sonucu karakol komutanı ayağından ayrı yaralandı ve hastaneye kaldırılarak tedavi edildi.

26 Eylül günü jianış köylüler, köylere karşı işgenciler-sömürgeci korucuları gönderen alınması için Çukurca Hükümet Köneği'ne yürüdü. Düşman üzerine işgenciler komutan değıştiriler, yerine daha az işgenciler olan bir komutan atanmıştı. Mayına çarpan bu son komutandı.

ULUDERE: Kurtuluş Ordusu gerillaları 15 Ekim gecesi saat 23.40'ta ilçe merkezini bastılar. Tüm cadde ve sokakları denetim altına alan gerillalar başta emniyet binası olmak üzere, sömürgeci kurumlara roketlediler. Hedef olan binalarla büyük hasar meydana geldi. Gerillalar, horislerle halka yönelik yoğun propaganda yaptılar. Ayrıca Türkiye Elektrik Kurumu'na ait bir kamyonu da yaktiler. Eylem sabah 04.00'e kadar sürdü.

Gerillaların emniyet binasına yönelik saldırısına çok sayıda polis ve askerinin öldüğü haber verildi. Ancak

sömürgeci kaçırlarını gizlediler ve ayrıca halka yöneildiler. Toplam 110 kişiyi gözaltına aldılar. Gözaltına alınanlar arasında köy korucuları da var. Gerekçe, gerilla saldırısına karşılık sonra serbest bırakıldılar.

22-23 Ekim gecesi Uludere-Siloepi ilçesinde bulunan Zıvık (İnceiler) köyü yakınındaki Elcan bölüğü baskın düzenlendi. Bölük Hezil gerillaların birin üzerinde konumlandırılmıştı. Bölük binaları roketlendi ve kurşun yağmuruna tutuldu. Düşman, kaçırlarını gizledi. Bölgeden alınan haberlere göre, 4 askerin öldüğü, 4 askerin de yaralandığı belirtiyor, ancak daha fazla olan düşman kaçırlarının tespit edilemediği bildiriliyor.

REŞADİYE: Van'tın Reşadiye ilçesinin merkezine Ekim ayının ilk haftasında Kurtuluş Ordusu gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Baskın eyleminde ilçedeki tek askeri kurum olan bölük binasına roketlerle saldırıldı. Düşman askerlerinin karşılık vermesi sonucu çatışma çıktı. Uzun süren çatışma sonucunda gerillaların kayıplar vermediği ve düşmanın ise çok sayıda ölü ve yaralısı Van hastanelerine kaldırıldığı bildirildi.

SİLOPI: 25 Ekim gecesi bir grup ARGK gerillası saat 19.20'de ilçe merkezini bastı. Gerillalar emniyet binasını roketlediler ve diğer sömürgeci kurumlara yarım saat yakın bir süre kurşun yağmuruna tutular. Sömürgeci kaçırları öğrenilemedi. Emniyet binasında önemli düzeyde hasar meydana geldi.

Silopi, 1984'ten bu yana en az 5 kez gerillaların geçici denetimini yaşamıştır.

MARDİN EYALETİ

KIZILTEPE-DERİK: 30 Eylül günü Kurtuluş Ordusu gerillaları gündüz saat 12.00 sıralarında iki ilçe arasında yer alan Rêzik, Melesoke ve Cehuşi (Güngören) köylerine gittiler. Bir önceki sayımızda da kısaca verdığımız bu gelişmelerin ayrıntıları şöyle:

Rêzik köyüne giden gerillalar tüm köy halkını bir alanda topladılar. Köyedeki 4 hain de kaçma fırsatı bulamadığı için toplanma alanında hazır bulundu. Bu işbirlikçilere altı tabancalar gerillalar tarafından alındı. Sugarı yüzüne okunan 4 hain kendi tabancalarını cezalandırıldı. Alınan haberlere göre, ölüme cezalandırılan 4 ajandan ikisinin ismi tespit edilemezken, ikisinin isimleri şöyle: Bedran Kılıçaslan (köy muhtarı) ve bir yakını olan Hüsamettin Kılıçaslan.

Eylem halk üzerinde büyük etki yarattı. Çünkü bu unsurları işbirlikçileri ve bu ilişkilerin sağladığı pazıların 1980 öncesinde dayanıyordu. İstedikleri suça göre; işbirlikçilerin süresince çok sayıda PKK savcısı sını ve yurtsever köylünün katlediminde rol oynamışlardır.

Eylem sonrasında ilçin bir gelişme ise, bazı çevrelerin kan bağına dayanarak yurtseverlik adı altında, hain ve ajan kaçışlarını ısıpı olan bu unsurlara anna toplantılarını düzenlemişlerdir.

Melesoke köyünde düzenlenen baskında ise, ajanlar bulunamadıkları için gerillalar köylülere toplantı yaptıkları sonra geri çekildiler. Yusuf Şexmusa Şilo adındaki işbirlikçi haine altı olan Cehuşe köyü,

gerillalar tarafından düzenlenen baskın eylemi ile ERNK adına kamulaştırıldı.

Bu eylemlerin gündüz saatlerinde gerçekleştirilmesi ve yöre halkının bir an önce cezalandırılmaları beklendikleri bu unsurları dönüştürmek çevrede okuluca olumlu etki yarattı.

Köy baskınları ve cezalandırma eylemlerinin ardından düşman, 200 cisme dolusu asker 3 helikopter ve 8 panzerle büyük bir operasyon başlattı. Kızıltepe-Derik alanlarında şimdiye kadaraki bu en büyük düşman hareketi, eylemlerin ölümlü etkisini kırmayı amaçladı; ancak tümüyle başarısızlıkla sonuçlandı.

DERİK-VİRANŞEHİR: 2 Ekim günü, İpek Yolu üzerinde ve iki ilçe arasında bulunan Pira Şexwelat Köprüsüne 200 metre mesafedeki Çekiller Tesisi'nin ARGK gerillaları tarafından bir kez daha baskın düzenlendi. Eylemde, benzinlik ve lokanta tümüyle yakıldı. Ayrıca yaralanmalar da olduğu bildirildi. Aynı tesisi 1989 yılında da gerillalar tarafından baskına uğramıştı.

Eylem, tesisinin sahibi işbirlikçiye suçlarının bedelsiz kalmayacağı mesajını verdi.

MAZIDAĞI: 5 Ekim gecesi Mardin-Diyarbakır karayolunun Mazıdağı ilçesine bağlı Sultan köyü yakınında yer alan Sultan Şexmus mntkasında ARGK gerillaları, bir düşman aracını pusuya düşürürken inisiyatifin gerillalarda olduğu bir çatışma meydana geldi. Yaklaşık bir saat kadar devam eden çatışma sonucunda, askeri araçta bulunan askerlerden 4 ü öldürüldü.

ORTA EYALET

BİSİMİL: 3 Ekim akşamı, ilçe merkezinde sömürgeci-faşist kurumlara yönelik 2 tuzaklı bomba yerleştirildi. Bombalardan biri Hükümet Köneğinin tahribine yönelik bırakıldı. Ulusal kurtuluşçuavaşçıların tarafından Hükümet Köneğinin bitişigie yerleştirilen bomba patladı. Patlama sonucunda büyük hasar meydana geldi ve kimliği tespit edilemeyen bir de yaralandı. Bir bomba ise, Diyarbakır'dan getirilen uzmanlar tarafından, patlatmadan etkisiz duruma getirildi. Sömürgeci, patlayan bomba haberini gizlediler, sadece etkisizleştirilen bomba haberini duyurdular.

Bombalı eylem, Eylül ayında alanında çok sayıda yurtseverin gözaltına alınmasına karşı bir misilleme olarak gerçekleştirildi.

BİTLİS: 5 Ekim günü Bitlis'in Geziye Şexmuma köyünde karakola bir ARGK birliği tarafından saldırıldı. Saldırı eylemi sonucunda karakol binası büyük hasar gördü. Düşman eylemin boyutunu gizleyerek, sadece 2 korucunun öldüğünü açıkladı.

Yine yakın bir tarihte ARGK gerillaları, Tettikaya köyünde köylülerin katliamıyla bir toplantı yaptılar. Toplantı sonucunda gençlerin ARGK safına katılmı gerekeceği Eylem sonrasında sömürgeci, Tettikaya köyüne baskın düzenledi. Sömürgeci, başta çocukları ARGK'ye katılan aileler olmak üzere, tüm köylülere yoğun baskı uyguladılar.

Bitlis-Baykan arasında 5 ya da 6 Ekim günü bir özel tim aracını ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldüğü bildirildi. Eylem bilgileri çestiti bilgiler ulaştı, ancak tüm bilgilere göre düşman kaçabın 10 bölün üstünde olduğu şeklinde. Bitlise Kurtuluş Ordumu-ARGK

ARGK-Dicle-Firat Havzası: Askeri Konye'nin 14 Ekim 1990 tarihlerinde Mardin bölgesinde dağıttığı bildirildi! askeri bilanço-sunu yayınlıyoruz

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKINA!

Halk Ordumuzun şehit operasyonu devam ediyor. Sömürgeci ordu ve ajan odakları önemli kayıplar veriyor. Askeri Konyemizdeki bağlı silahlı birliklerimiz Temmuz ayından bu yana planlayıp sürdürdükleri şehitler operasyonu, son bir ayık dönemde de düşmana önemli darbeler indirecek sürdürüyor. Konyemizden Ağustos bültesinde devrimci eylemlerimizin Temmuz-Ağustos dönemindeki bilançosu kamuoyuna sunulmuştu. Ağustos sonu-Ekim ayının ilk haftasında sürdürülen devrimci intikam eylemlerimizin Konyemizdeki ulaşan resmi bilançosu şöyledir:

1- Eylül ayının ilk yarısında Ömeryan dağılık alanlarında Konyemizdeki bağlı **Şehit Sedat Gerilla Birliği**'ne, düşmanın askeri güçlerine yönelik mayınlarla eylemleri gerçekleştirilmiştir. Eylül ayı başında şehit düşen üç yiğit yoldaşımızın (Hasan, Battal, Sabri) intikamı amacıyla gerçekleştirilen bu eylemde mayına çarpan Türk ordu konvoyundan bir cisme tamamen imha edilmiştir. Sivil ajanların da içinde bulunduğu düşman konvoyunda 17 asker ve ajan öldürülmüş, 6 asker ağır yaralanmıştır. Olanların içinde subaylar da bulunmaktadır.

2- Bu eylemler paralel olarak aynı gün yine Ömeryan dağılık mntıkasında 2 ajan unsur ölüme cezalandırılmıştır. Kürdise köyünden olan bu ajanlar, Türk ordu istihbaratçılarına bağlı olarak çalışan ve halkın içinde gizlenen ajanlardır.

3- Askeri Konyemizdeki bağlı 3. Bölge Komutanlığı güçlerince Savur alanının çeşitli mntıklarında Eylül ayı boyunca düşmanın askeri güçlerine ve köy kuruclarına yönelik bir dizi eylemi gerçekleştirilmiştir. Pusu, baskın, çarpışma biçiminde gelişen devrimci eylemlerimiz sonucunda onlarca Türk askeri ve köy kurucları imha edilmiş ve yaralanmıştır.

4- Yine Eylül ayı sonlarına doğru 3. Bölge Komutanlığına bağlı bir ARGK birliğince Diyarbakır-Mardin kerayotuna pusu atılmıştır. Bu eylemde 3 trafik polisi ve 3 asker imha edilmiştir. Düşman, bu keybını "trafik polisi trafik kazası geçirdi" biçiminde kamufla etmeye çalışmıştır.

5- ARGK 4. Bölge Komutanlığına bağlı savaşçılar, Diyarbakır kent merkezinde bir özel tim arabasına bombalı saldırı düzenlemiştir. Arabaya atılan el bombasının patlamasıyla düşman arabası imha edilmiştir.

6- Ekim ayı başında ARGK 1. Bölge Komutanlığına çeşitli intikam eylemleri gerçekleştirilmiştir. Şehit Çekdar Gerilla Birliği'nin döşediği çeşitli mayınlarla çarpan düşman birliklerinden 11 asker öldürüldü bildirilmektedir.

7- Yine Şehit Çekdar Gerilla Birliği'nce Ekim ayı başında Kerboran'da önemli faaliyetleri içinde bulunan bir ajan unsur ölüme cezalandırılmıştır.

8- Ekim ayının ilk haftasında İtberen devrimci operasyonlarını yoğunlaştıran ARGK 4. Bölge Komutanlığına bağlı silahlı birlikler, düşmanın Kızıltepe-Derik ajan örgütlemesine ağır darbeler indirmiştir. Kızıltepe'ye bağlı Rêzik köyünü gündüz saat 12.00'de basan bir ARGK birliği, önemli bir ajan odaklarının bulunduğu bu köyü bülür bir süre devrimci abluka altına almış, köyde bulunan 4 ajanı kurşuna dizerek cezalandırmıştır.

9- Ajan-muhbir örgütlemeye yönelik devrimci operasyonlarını gidecek yaygınlaştıran ARGK 4. Bölge Komutanlığına bağlı özel intikam birlikleri, çeşitli köylerde yuvalanmış ajanlara yönelik baskın eylemlerini gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla, birçok köy ölüme devrimci denetim altına alınmış, ajan odaklara yönelik teşhir, tecritler yapılmıştır. Aynı zamanda kitlelere yönelik açık propaganda toplantıları düzenleyen 4. Bölge Komutanlığı hiçbir suçlu ve ajanı asla cezazas kalmayacağı, hedef alanı odakların mutlakla dağıtılacağı ve toplantılarına dile getirmiştir.

10- Yine bu dönemde vergisizli ödemeyen bir feodal-komprador odakın İpek Yolu üzerindeki benzenliği ihtar amacıyla gündüz silahlı taraması ve bir kişi yaralanmıştır.

11- Ekim ayının ilk yarısında Bismil şehit merkezinde ARGK 3. Bölge Komutanlığına bağlı savaşçılarla çeşitli sabotaj eylemleri gerçekleştirilmiştir. Bu eylemler sonucunda, düşman milyonlarca zarara uğratılmıştır.

12- Bu dönemde düşmanın ARGK safına sızdığını 3 ajan ortaya çıkartılarak sorgulanmış ve önemli bilgiler elde edilmiştir. Sorguları tamamlanan bu ajanlar, ARGK yasaları gereğince idama cezalandırılmıştır. Askeri Konyemiz, bu ajanlardan elde ettiği bilgiler çerçevesinde düşmanın ajan ağına yönelik operasyonlarını daha da derinleştirecektir. Konyemizdeki bağlı silahlı devrimci güçlerin operasyonları hala devam etmektedir.

korucu ölü ve 1 korucu da yaralı şeklinde. Düşman kayıplarının verileri-lerden daha fazla olduğu bildirildi. Diğer taraftan 2 Ekim günü, hangi alandaki çatışmada öldürüldükleri öğrenilemeyen 3 askerin cesedi daha Siirt'e götürüldü.

Bölgeden alınan haberlerde, Siirt'te hemen her gün ölü ve yaralıların taşındığı ve bunların büyük bir gizlilikle gömüldükleri, sadece su-baylar için cenaze törenleri düzenlendiği belirtildi.

KURTALAN: 8 Ekim akşamı ilçenin kenar mahallelerine saat 19.00'da üslenen ARGK gerillaları, akşam saat 21.00'de sömürgeci ku-rumlarına yönelik saldırıya geçtiler. İlçe merkezinde denetimi kuran ARGK gerillaları Hükümet Konağı, polis lojmanları ve ilçe emniyet binasını roket saldırısına tuttular. Roketlerin isabet etmesi sonucu bi-nalar yanmaya başladı ve polisler büyük bir panik içinde sağa-sola kaçıştılar. Gerillalar, saldırı eylemi sonrasında sevgi dolu olarak topla-nan halka bildiri dağıttılar. Bildiride halkı direniş çağırın gerillalar sloganı atarak ilçe merkezinden geri çekildiler.

Düşman kayıpları tespit edilemedi. Fakat roketlerin binalara 4 ambulansın yakılması, ölü ve yaralı-ların taşındığı görüldü. Binalar askeri abluka altına alındığında, halk an-çak 3 polis öldürüldü ve 2 yaralıyı görebiliyor. Düşman yaptığı açılma-mla, eylemin kapsamını daraltarak sadece bir binanın isabet edildiğini ve ölü ve yaralının olmadığını belirtti.

Ayrıca bölgeden ulaşan haberlere göre, ilçe merkezinde 15 genç ARGK safına katılmıştır.

Kurtalan ilçesi ikinci kezdir baskı-lyor. 1984 yılı sonlarında, 1985 baharında şehit düşen ve Kurtalan, o-lan Ali Uğur (Cihan) yoldaş komutasındaki birlik tarafından ba-sılmış ve ilçe merkezinde bulunan bankadaki paraları el konulmuş, buna karşı direnen banka müdürü ise öldürülmüştür.

Büyük baskın eyleminden sonra düşman; Siirt ve Batman'dan askeri birlikleri, özel timleri ve çevik kuvvet-leriyle operasyona başladı ve halka çığırtı yaptı. Aynı gece gerilla-çılarla düşman baskınları sonucu, hekimin 200 kişi gırtlak altına alındı. Gözaltına alınandan 180' serbest bırakıldı. 20 kişisinin ise gözaltı du-rumunda etti. Selahattin Olay ve ... Günbat soyadı yurttaşlar gerilla-tınla tutulandan ikisi, Di-ğertlerinin isimleri öğrenilemedi.

LİCE: 10 Ekim gecesi Kutlu köyüne gerillalar 2 korucuyu ceza-landırmak amacıyla baskın düzenle-di. Korucuların köyde bulunama-sı üzerine evleri ateşe verildi.

Gerillalar daha sonra köylülerin toplayarak eylemlerinin amacını açıkladılar, zorla silah alan köylüleri silahlarını geri vermeye çağırıldı. Gerillalar köyü terkederlerken 2 ko-ruucu ve birkaç destekçileri, gerillalar yardım ettiler gerekçesiyle bazı yurttaşları kurşun yağmuruna tut-tular.

Azılı korucuların katliamında çok-uk ve kadınların da içinde olduğu insanlar öldü ve yaralandı.

Sömürgeci, katliamı kendi ka-rakterlerine has bir köylüçülükle ARGK gerillalarına mal etti. Diyar-bakır İnsan Hakları Derneği yetkilil-eri, sömürgeciğin açıklamasını inandırıcı bulmadıkları için Kutlu köyüne olay incelemek amacıyla girmek istedikler, ancak sömürgeci-ler buna engel oldular. Bunun üzeri-ne İHD yetkilileri yaptıkları açıklamada, olayın kanarak öldüğünü dikkat çe-kererek, halkın çokluk ve kadınların gerillalar tarafından öldürüldüğünü inandığını ve cinayeti yine ko-ru-cuların işlediğini, fakat gerillalara mal

edilmek istendiğini belirtti.

Korucuların bu katliamı işlediğini, başında olaya ilgili yer alan ha-berlerden de çıkmak mümkün. Çünkü olan ve yarananlardan 2 korucunun soyadlarını taşıyanlar da vardır. Tabii ki, bunlar da korucular tarafından vurulmuş. Buradaki il-çine nokta; verilen haberde sadece korucuların soyadlarını taşıyanların

Gerilla kaynaklarından:

VARTO'DA AĞUSTOS AYI EYLEMLERİ

1- Varto'nun Çaylar nahiy-esinde 13 köy kurucları silah-sızlandırıldı.

2- Doğal meşe ormanlarını talan etmek amacıyla yö pa-sımına giren sömürgeciilerin bu eylem gerillaları tarafından ön-lenildi. Gerilla saldırısında dozer, greyder ve kamyonlardan ola-şan 15 araç ve bakımevi ateşe verilecek. Türk sömürgeçliğine milyonlarca lira zarar verildi.

3- Ertesi gün helikopterlerle takviyeli askeri birlikler ve Muş'tan getirilen özel tim bir-likleriyle sömürgeci operasyo-na başlandı. Baska (Kaynarca) dağlarında günboyu süren çar-pışmada gerillalar tek bir kayıp vermezken, Türk sömürgeci birlikler 7 ölü verdiler. Bu sonuç ve çarpışma halk arasında büyük sevinç yarattı.

4- Bu eylemlerden sonra prestij kaybeden düşman, güya prestij kazanmak için canavar gibi sağa sola saldırıp, Varto ilçe merkezi ve köylerinden 50 ka-dar yaşlı ve genç yurttaşları gözaltına alıp, işkenceden geç-irdi.

5- Ertesi gün ARGK gerillaları misilleme olarak Varto'nun Çaylar nahiyesi karakoluna ro-ketlerle saldırı düzenledi. Ka-rakol yerli bir ediriklen, sö-mürgeciilerin saldırı ve kayıpları konusunda hiçbir açıklama ya-pamamaları, halk arasında ayla-ylara konu oldu.

6- İki gün arayla Baska (Kay-narca) köyüne gelen ARGK ge-rillaları köy meydanında topla-çıldıkları köylüler, düşmanın öl-mez savası ve onunları konusunda bilgilendirildi ve daha sonra köyde evleri bulunan 6 köy ko-ru-cusunun evlerini, çocukları ile eşyalarını dışarı çıkarmasını sağladıkları sonra ateşe ver-di. Söz konusu suçlu korucular, eylem sırasında köyden kaçıp saklanmışlardır.

7- Bu eylemlerden sonra Var-to'nun köylerinden onlarca ko-ru-cu silahlarını teslim etme-lik üzere karakollara basıldı. Karakol komutanı; "Ben sizi ko-ru-cu yaparken konut imza-latıms. Size şimdiye kadar ver-diğim paraları geri veriniz, yoksa ne haliniz varsa görün" biçiminde cevap verdi.

Korucular halk lanetliyor. Ta-bii ki korucular da silah aldık-larına pişman, ama düşman yine de onları kullanmaya çalışıyor. Görüldüğü kadaryla korucu sistemi Varto'da ölü doğmuş, silahların karakola göndererek kaçıp giden korucu sayısı hızla fazla.

8- Ayrıca Varto ve Batı Var-to'da Ağustos ayı içinde geniş bir şekilde ateşleme yapılmış ve birçok köyde köy toplantıları gerçekleştirilmiştir. Bölgeden ARGK safına büyük katılım yoğun bir şekilde devam ediyor.

soyadlarıyla birlikte yar almış ve diğerlerini ise sadece isimlerinin belirttiler.

Sömürgeci bir kez daha suç-luşturmakla kurtulmadılar, kurtulmadıyacaklar. Çünkü Kurtuluş Ordusu gerillaları, kurtuluş için büyük bir özveri ve kahramanca savıştıkları bir halki necen öldür-sünler...

Yine 22 Ekim günü Lice ilçesinin Kostepe mevkinde gündüz başlayıp sabaha kadar devam eden büyük bir çatışma meydana geldi. ARGK ge-rillaları ile sömürgeci düşman güçleri arasında gerçekleşen çatışma gece saatlerinde de aralıksız şekilde sürdü.

Düşmanın yoğun güç yığılması rağmen, Kurtuluş Ordusu gerillaları güçlü direnişle sömürgeci ordunun baskentlerini yerle bir ettiler.

Çatışma ile ilgili haber ulaşmadı. Büyük çatışma, Olağanüstü Hal Va-liliğinin bilinen tek yanlı açıklamasıyla duyuruldu. Çatışmanın kayıpları öğ-renilmedi.

GENÇ: 15 Ekim günü ilçe yakını-larında sömürgeci operasyon birli-ğinin istihbaratı değerlendirilerek ge-rilla birliğinin pusuya düşürmek istedi. Gerilla birliği de karşı istihbaratı ha-ve sömürgeci birliğin güzergahına erkenden pusu kurdu. Eylemde ge-rillalar kaçıp vermedin, 4 özel tim elemanını ve 3 askeri öldürdüler.

SIIRT: 24 Ekim günü merkez-ke bağlı Girêuşê (Bağlica) köyünde, 1989 yılında yaptığı ibarçılık so-nucu bir ARGK birliğinin kuşatılma-sına ve birlikte bazı gerillaların şehit düşmesine ölü açan 1 hain ölüme cezalandırıldı. Bu hainin 1989 da-ğın ibharıya geçtikten olay son-ra-sında köy boşaltılmış ve korucular da Siirt'e kurumaya alınmıştır. 24 Ekim günü, bu hain köyde direkleri sökerek gerillalar tarafından gö-rölümüş ve yargılanarak cezalandırılmıştır.

SERNEW EYALETİ

MALAZGİRT: 12 Eylül günü bir ARGK birliği ilçenin bir köyüne gitti. Bunun ihbarını alan sömürgeci-ler, küçük gerilla birliğini kuşatmaya al-mak istedikler. Gerillalar bundan ha-berdar edilince hemen uygun bir konumla ilçe köyün kırsında so-nuçlu şekilde çatışmaya girdiler. Gerillalar 1 astsubay ve 2 askeri öldürerek kuşatmayı yarıldılar.

Gerillaların bildirideği göre, ilçede ulusal kurtuluş bilinci hızla gelişiyor, halk ARGK'yı destekliyor ve kat-liamları gerçekleştiriyor. Zorla ko-ru-yapılanlar ise silahlarını iade ediyor-lar.

SELİM: 10 Ekim akşamı, bir grup ARGK gerillası ilçenin Yukarıdamlı-yan köyüne giderek toplantı yapı-lar. Toplantı ardından köydeki asimila-syon yuvası okulu yanına gerillalar, uyarılara rağmen sömürgeci-lerle ayrılan yapan okulu öğretmeni ce-zalandırıldı. Diğer bir öğretmeni ise uyarıldı.

Eylemin amacı çok açıkken, sö-mürgeci bir kez daha iyizlüzle propaganda yapıyor. "PKK öğre-tmen öldürüldü" yaygarası. PKK'nin insanlığı hizmet eden hiçbir ulusal kurtuluşçu eylemini göbeğileyen. Bugün Türk okullarında öğretilen, kemalizmin zehiridir, ırkçılıktır, bir halkın her yönüyle inkardır. Açık ki, böylelikle çatışdır bir faaliyet için olan okullar aydınlanma yenne, ka-ranlığı egemen kılmaya hizmet ediyorlar. Bu amaçla okulların gere-ken rollerini oynamaları için sö-mürgeci tamamen kişisizleştiril-diği-ajandırdığı unsurları öğret-men olarak görevlendiriyor. Bu, küçümsenecek bir suç değil. O halde, suçlu TC devletidir, onun yiki-

gerillaların savaşçı ırmandırmış, sömürgeci-ler büyük bir telaş ya-yatıyor. Düşman ajan bir kilit nokta olarak gördüğünden yeni dönem silahlı mücadelelerin başında 1984'ten bu yana, çok yoğun tedbirler aldı. Ulusal kurtuluş alanı kapatmak için, gerekli her yöntem-ye başvurdu. Çünkü, Bittis alanı diğer Kürdistan eyaletlerini birbirine bağlayan bir konuma sahiptir. Savaşımızda eya-letlerarası bağlantı ve geçişte önemli rol oynuyor. Düşman, alanın şerh olduğu bu konumun bilincinde olarak askeri ve siyasi tedbirler geliştirdi. Tüm tedbirlerine rağmen, alana ulu-sal kurtuluş mücadelemizin ta-

şırılması ve geliştirilmesi önünde engel olmadı. ARGK'nin askeri ve siyasi eylemleri, düşmanın oluşturu-duğu savaşımıza yönelik sistemini çözüme aşamasına getirmiştir.

ŞİRVAN: 6 Ekim günü Şirvan ilçesinin Hesko (Çeltiköy), Iskambo (Ormanbaşı) ve Gundezizan (Özürtü) köyleri arasındaki mntık-kada Kurtuluş Ordusu gerillaları ile sömürgeci ordu güçleri arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Düşman, çatışma sonucunda ağır kayıplar verdi. Sadece halkın, Siirt'e hastanelere kaldırırken gördüğü ölü ve yaralı sayısı: 1 subay, 3 asker, 3

mini gerçekleştirmek bir insanlık görevidir.

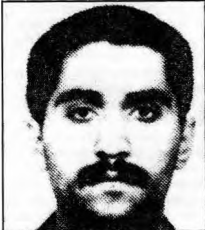
ŞENKAYA: 18 Ekim günü ilçenin Bespınarlar köyünün Akıylı mevkinde orman işletmelerinde çalışan görevlilerin dinlenme yerine giden bir grup ARGK gerillası, devlete ait bir arazi ateşe vererek yaktı. 6 ilçeye yönelik ise, ulusal kurtuluş propagandası yapıldı. Ayrıca bu görevlere ait silahları da alan gerillalar daha sonra alandan ayrıldılar.

GÖLE: 24 Ekim günü bir grup ARGK gerillası, ilçenin Gedik köyüne gitti. Köyde halkla ilişkiye geçen gerillalar ulusal kurtuluş görevleri üzerinde konuşma yaptılar. Ayrıca asimilasyonu geliştiren bir okulu yakdılar ve düşmanla şiddetli yapan bir korucuyu da yanlarından alarak köyden uzak bir yerde cezalandırdılar.

Abdülkadir ve H. İbrahim adlı Kürt yurtseverler TC askarlığına isyan ettiler

Abdülkadir TEKDEMİR

H. İbrahim ALTINDAĞ

ARDAHAN: 4 Ekim günü Kars'ın Ardahan ilçesinde 25. Alayda askerlik yapan 2 yurtsever, üstemgen Muharrem Kallı ile astsubay başvurucu Musa Acarı kurşuna dizek öldürüldü ve astsubay Hasan Yılmazı da yaralayarak G-3 silahlarıyla birlikte firar ettiler.

Gazetemize detaylı bilgi verildi. Sömürgeci basında konuyla ilgili yer alan habere göre, **Abdülkadir TEKDEMİR** ve **H. İbrahim ALTINDAĞ** adlı yurtsever eylemciler, daha öncelikle devrimci faaliyetlerinden dolayı Diyarbakır Cezaevi'nde hapis yatmışlar ve serbest bırakıldıkları sonra da askere alınmışlardı. Her iki eylemci de Diyarbakır'ın Dicle ilçesindeydi.

Yurtsever eylemcilerin dülmeye cezalandırıldıkları üstemgen ile astsubay ve yaraladıkları astsubay, Kars yöresinde operasyonlarda halkımıza hakaret eden, işkence ve baskının her türüsünü uygulayan halk düşmanı sadistlerdi. Halkımızın yiğit evlatları, bu sadist unsurları affetmeyerek, olukçuk gerekli ve örnek bir tavrı sergilediler.

Sömürgeci eylemlerden sonra yurtsever eylemcileri yakalamak ya da öldürmek amacıyla birçok koldan

takibe başladılar. **Abdülkadir TEKDEMİR** ve **H. İbrahim ALTINDAĞ** yoldaşlar, Erzurum Oltu ilçesine yakın bir yerde karayoluyla çıkıp uzaklaşmak isterken, 10 Ekim günü sömürgeci birliklerle karşılaştılar. "Dur" ihtarnasına ateşe karşılık verdiler ve çıkan çatışmada kahramanca direnen yoldaşlarından **Abdülkadir TEKDEMİR** yoldaş şehit düştü. **H. İbrahim ALTINDAĞ** yoldaş da yaralandı. **H. İbrahim** yoldaş, ele geçirilmedi, ancak yaralı durumundan fazla uzaklaşamadı. Sömürgeci-ler birkaç gün sonra yaptıkları açıklamada, **H. İbrahim** yoldaşın da "ölü ele geçirildiğini" belirttiler. Yoldaşımız sömürgeci birliklerce alıncaya kadar öldürüldü mü, yoksa kendisi şahadeti kendisi mi gerçekleştirdi, bu konuda bilgi alınmadı.

Yoldaşlarımız büyük bir saygı ile anarken; gerçekleştirdikleri onurlu eylemleri önüne ya da bundan alınması gereken mesaja kısaca değinmek gerek. Yurt ordusunun askere aldığı bütün Kürt gençlerini, kendi halkına kullandığı çok açık bir gerçek. Kürt gencinin sömürgeci ordu tarafından halkına düşman ettirmeye çalışıldığı kadar, dünyanın hiçbir yerinde rastlanamaz. Bu düşmanlaştırma politikası sadece Kürt askarlara yönelik değil, Türk halkının evlatları askerlere de yöneliktir. Söz konusu politikanın en çabucuk uygulaması, Kürt yurtseverleri ve Türk demokratları tarafından görüldüğü O halde, bu denli halk düşmanı ve barbar olan sömürgeci orduya büyük bir kinle düşman olmanın, demokratlığın ve yurtseverliğin gerekleri arasında olduğunu unutmamak gerek. Görev, dışarda bu orduya karşı savaşmak ve içinde askerlik yapıyorsa **Abdülkadir** ve **H. İbrahim** yoldaşların örneğini takip etmektir. Bu soyula eylemleri ortaya koyduğu gibi, her türlü denetim ve baskı sömürgeci komutanlara karşı eyleme geçmek önünde engel değildir. Yurt ordusuna su veya bu nedenle askerlik yapan her Kürt yurtseveri, yaptığı askerliği sömürgeci orduya pahalya ödettirmeye borç bilmelidir.

GÜNEYBATI EYALETİ

ELBİSTAN: 7 Ekim akşamı bir ARGK birliği Elbistan'ın Çiftlik köyüne giderek toplantı yaptı. Gerillalar, toplantı ardından köyde asimilasyonu ve halkımıza düşmanlığı geliştiren okulu ve öğretmen imamlarını yakdılar. Ayrıca, köyün çevresinde bulunan bazı sömürgeci kurumları da tahrip edildiği bildirildi, ancak ayrıntılı haber edilemedi.

İSLAHİYE: Ekim ayı içinde ilçenin Kartal köyü yakınlarında sömürgeci operasyon birliğiyle karşılaşılan 2 gerillanın, "dur" ihtarnasına ateşe karşılık vermesi, özerlik çatışma çıktı. Çatışma ile ilgili ayrıntılı bilgi alınmadı.

YEŞİLİYURT: 25 Ekim günü ARGK gerillası ilçeye bağlı Yeniböyük koruculuğu yapan 2 halin dülmeye cezalandırıldı.

DERİNM EYALETİ

MALAZGİRT: 4 Ekim günü ARGK gerillası ile kendilerini kuşatmaya amak isteyen sömürgeci birlik arasında, ilçenin Zilifçe (Çiçekveren) köyünde çatışma çıktı. Çatışmada gerillalar, 1 başvurucu ve 4 eri öldürerek kuşatmayı yarıldılar. Çatışma köy içinde meydana geldi. Bir ihbar sonucu sömürgeci birlik köye gitti, fakat gerillaların derbiri saldırıncı sonucu ağır darbe aldı.

PÖLÜMÜR: ilçenin kırsal kesiminde ARGK gerillası ile sömürgeci operasyon birlikleri arasında çatışma

çıktı. Karşılıklı kayıpların olabileceği sanılan çatışmaya ilişkin kesin bilgi alınmadı.

Gözetililer... tutuklamalar... köy boşaltmalar... işkenceler...

Sömürgeci-faşist Türk egemenliğinin Kürdistan'daki uygulamaları, sıçrama gördüğü Ortadoğu bunalımıyla birlikte daha bir yoğunlaştı, barbarlaştı ve oblatidijince insanlığı bir karakter kazandı. İnsan haklarına saygının esamesinin okunmadığı, bu insanlıksız ve çirkinliğin sınırlarını bile zorlayan faşist uygulamaları altında yatan sinsi emellerin olduğu bir ortamı gerektiriyor.

Bilindiği üzere, gerici-faşist frak rejiminin petrol şehyrlinin ülkesi Kuveyt'i işgalıyla İran'ın Ortadoğu bunalımı, mevcut bölge statükosunu

deninden sarstı. Tarihi kökenleri olan bu bunalımın verimidi teşaja, emperyalizm ve bölgedeki işbirlikçi yönetimler, krizden olumsuz etkilenmek, kazanan taraf olmak hırsıyla yeni yönetimler girildi. Emperyalizmin bölgedeki en onursuz ve aynı zamanda en sadık uşağı TC'yi bu yeni sinsi oyunun dışında tutmak olası değildi. TC'nin de, emfendilerinin vereceği kırılma ihtiyacı vardı.

Kürdistan'daki gözetililer, köy boşaltmaları vb. insanlıksız uygulamaların İran'ın bu çevrede ele alarak sonuç çıkarmak gerekmedi. TC, sonu kararlık bir yolun yolculuğuna çıkmıştı. Nitekim, çoğu devlet yetkili bu gerçeği teslim etmekte, ve fakat baskı bir seçeneğe de ortaya koymamaktadı. Krize bulanmamak da kaybetmek olacaktı, bulanmamak da. Bunun anlamı, seçeneksiz kalacak kadar bataklığın denirliklerine doğru yol almaktır.

Körfez krizinde daha iyi buluşarak payını bölmek için, TC, Kürdistan cephesini, imhaya gücü yetmesinde etkisizleştirmek çabasıydı. Emperyalizmin de orayadığı, bu uygulamaların, dikikallerin Körfez krizinde uygulanması, bir dönemdeki gerçekleştirmesi sözkonusu. Sürrekli tirmanma gösteren Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Kürdistan bunalımını gölgesinde unutulmuşluk istiyor. Burjuva basın, sömürgeci-ler tek ayrı açıklamaları duyuruyor. Tutuklanan ve öldürülen insanları "PKK teröristleri" olarak anıyıyor. Emfendilerin su anda kendisi ihtiyaç duyduğuna düşünen TC, Ortadoğu'daki sinsi emellerine ulaşmak için veya bu yolu daha tekdüzeleştirir bir açılım sağlamak için Kürdistan cephesini engel olmanın çıkarmak istiyor. Kürtler Ordu- zuna kırılmayan askeri eylemliliği, Kürdistan'ın insanlaştırılarak soyutlan- ma ve böylece tasfiye etmek çabasıdır.

Fırsatçılık, komploculuk, barbarlık TC egemenliğinde karakterize eden kavramları arasındadır. Sömürgeci, Kürdistan'daki faşist uygulamalarını uluslararası demokratik-ierici kamuoyundan gizli tutmak için, Körfez krizinden anı zamasından yararlanmak çabası açındır. Bölgedeki ikiz kardeşimiz sionizm de bu yönleri deneyerek 22 Filistinli katletti; ancak bu taktik tutmadı. TC'nin de komploculuğu faşist eylemleri, işkencelere, sürgünlere vb. çabucuk uygulamaları karşı Kürdistan ve Türkiye kamuoyu sessiz kalmıyor. TC, idam dosyaları mediste bekleyen devrimci tutukluların bu cezalarını da infaz etmek isteyerek, oldu bittine geçmek istedi. Ancak yoğun kamuoyu baskısı sonucu tükürdünüğü yalamak zorunda kaldı. Cezaevi sürgünlerini de bu dönemde dem gelmesi için de tasaduf değildi.

Son bir ay içerisinde, gazetemize ulaşan uygulamalardan bazıları şunlardır:

Yonlarda 40 yurtsever gözaltına alındı. Gözaltına alınan yurtseverler, sömürgeci basın-yayın yoluyla "terörist", "teröristlere yataklık ediyor" olarak tanımlandı. Ayrıca bir gerillanın teslim olup idarata bulunduğuna ve bunun sonucu gözaltılarını gerçekleştirdiği şeklinde yalan haberler yayıldı. Bölgelerden alınan habere göre, suçsuz yere yurtseverler yakalandığı ve teslim olma olayı da olamamıştı.

Ekim ayının ilk yarısında Kizilepe'de gerçekleşen sömürgeci operasyonda çok sayıda yurtsever gözaltına alındı. Bu yurtseverlerin isimlerini öğrendiklerimiz şunlardır: Abbas Geleni, Ali Geleri, Ahmet Yusufsoğlu, Mahmut Aslan, Davut Üşenmez, Hüseyin Kaplan, Ali Yağıt, Zeki Çeçen. Musa Yiğit adlı kişinin yapılan işkencelere dayanarak yapıldığı iditiraf sonucu bu yurtseverlerin gözaltına alındıkları bildirildi.

Malatya'nın Doğanşehir ve Akçadağ ilçelerinde yapılan operasyonlarda 26 kişi gözaltına alınarak Malatya DGM'ye çarşıldı. Mahkeme 8 kişinin tutuklanmasına ve diğerlerinin de serbest bırakılmasına karar verdi.

Midyat, Cizre, Bitlis, Şırnak, Şemdinli ve Hakkari'de sayı ve isimlerini öğrenemediğimiz çok sayıda yurtsever gözaltına alındı.

Eylül ayının başında Erhu'n Terhem köyünde gözaltına alınan köy muhtarı ve imam olan kardeş, gözaltında bulundu. 35 gününce hakaret ve işkenceye maruz kaldılar.

Pervari'nin Erkent köyüleri yağlı, kadın ve çocukları birlikte toplu olarak gözaltına alındılar. Göçler askerler içinde tutuldu. Bu süre boyunca saabahtan akşama kadar her türlü insanlıksız işkence ve hakaret görüldü. Köy halkından Übeyd Bayar ve İbrahim... işkence yarıları sonucu yatağa düştüler ve günlerce kalamadılar. Köylüler hem paralizantları ve hem de korkudan hastaneye gidemiyorlar.

Hakkari'ye ve sınırda bulunan ilçelerine bağlı 200'e yakın köy ve mezra sömürgeci tarafından boşaltıldı. Köylülere konuk rakamda para kamulaştırma bedeli olarak verildi. Köylüler kişni yaklaştığı bu dönemde zora geç ettirmeleriyle şimdiden zorlukları içine düşmüşlerdir.

Baykan'ın Zeviya köyüleri, sömürgeci tarafından köylüleri boşaltılmaları bildirilmiş. Köyün boşaltılmaması halinde, zora başvuru- laacağı belirtilmiştir.

İHANET CEZASIZ KALMIYOR!

12 Eylül'ün azılı ihanetçilerinden Mehmet Girgin cezalandırıldı

İhanetçi M. Girgin, 18 Ekim günü İzmir'de Fevziye Bulvarı'nda kurşunlandı. Ağır yaralanan bu düğünümüş insan, kaldığı Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne düdü.

Cezalandırma eylemi ardından, polis, ihanetçiyi öldürdüğünü açıkladığı soğuk devrimci kalifi: Ahmet Ensoy'u yakaladı. Ayrıca 16 kişi daha gözaltına alındı. Bunlardan 11'i serbest bırakılacak, 5'i tutuldu.

Mehmet Girgin adlı unsuru, 12 Eylül cuntasının ilk yıllarında PKK Davası- daşa yargılanırken İhanet edince; birçok devrimcinin tutuklanmasında ve zindanlara deşiltilerle işkence görmesinde rol oynamış ve emfendilerine satılmışlığı ispatlamak için akıl hocasını yapmış düşkün

bir tipti. Şahin Dönmez'in başını çektiği "Genç Kemalistler" şebekesiyle hareket ediyordu. Yaşamın hep o karanlık yıllarda olduğu gibi geçeceğini ve yaptıklarının yanına kar kalacağını sanmış bir alçıktı... Fakat bunun sadece bir hayalden ibaret olduğu -uzun sayılmayacak bir sürede- ortaya çıkacaktı.

Tarihte benzerlerine ender rastlanan kahramanca direnişlerle karanlıkta yeni şafaklar açıldı. Düşmanın ve satın aldığı kişisiz unsurların yaptıklarının hesapları bir bir sorulmaya başlandı. Esat Oktay Yıldırım, ardından Şahin Dönmez ve başka bazıları kirlilikleri yeryüzünden temizlendiler... Devrimci intikam görevi halk düşmanı M. Girgin'i de ölüme cezalandırarak sürüyor; sürece, tek bir ihaneti ve halk düşmanı kalmayana kadar.

İhanetçi İbrahim Güngör'den İntikam kurşunlarına hedef oldu

I. Güngör, 1985 yılının Mart ayında diğer bir ihanetçi olan Hüseyin Tiki ile birlikte Uludağ'da düşmana teslim olarak, 1 savaştan sonra ve 3'ünün de esir düşmesinde rol oynamıştı.

Bu ihanetçi unsur, Dersim ve Elazığ'da operasyonlara çıkılarak birçok yurtseverin yakalanmasında kullanılmıştır. Bulunduğu cezaevlerinde de ihanetçilerin koğuşunda kalarak pıyonluk yapmıştır. Son olarak serbest bırakıldıktan sonra "korunmaya elverişli" İstanbul'a yerleştirilmiş ve özellikle Dersimli çevreleri takip etmekte görevlendirilmiştir.

I. Güngör'ü büyük İstanbul saklayamadı. Çünkü, ihanet suçunun büyüklüğü hiçbir yerde yaşam sınına sığmamıyor; İlanetli; intikam kurşunlarına hedef olmanın kurtulmuyor.

Sömürge valisi H. Kozakçıoğlu Nusaybin'de protesto edildi

Sömürge Valisi Kozakçıoğlu, 17 Ekim günü sömürgeci güçleri denetlemek üzere Nusaybin'e gitti. Gitti önceden haber alan ERNK örgütü ve yurtseverler, faşist valiyi protesto etmek için hazırlıklara başladılar.

İlçedeki lise müdürü ve yardımcısı, öğrencilerden valiyi karşılamaları istisidiler. Öğrenciler, "Babalarımızın katliamları karşılamayacağı" dediler. Müdürlük idaretesi üzerine onun öven öğrenciler okul terk ederek merkeze doğru yürüdüler. 200 kişilik öğrenci yürüyüşüne halk da katıldı. Öğrenciler protesto eyleminde, "Katli vali defol", "Sömürge valisini istemiyoruz", "Katliamların hesabını soracağız", "Biji PKK" ve "Biji ERNK" sloganlarını attılar. Sömürge valinin kulaklarını sığırtıları çınlatan öğrenciler ve halk sömürgecileri kahretti.

Polis ve özel tim elemanları ile kitle arasında tışmeler oldu. Halk bu sırada da slogan atmaya devam etti. Polis, 2 öğrenciyi gözaltına aldı. Polisin saldırısını gördükten sonra isteyen bir Alman bayan gazeteci de isteklandı; iki saat süreyle gözaltına alındı ve fotoğraflar makinasında filmine aldığı konuları. Ayrıca SP-iç yöneticisi Halkın Evi'ne gözaltına alındı; makine teğisi sonucu Alman gazeteci ile birlikte serbest bırakıldı.

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE CEZAEVLERİNDE YAGIN AÇLIK GREVLERİ

Diyarbakır'da tutuklu yakınlarının başlattığı açlık grevi devam ediyor...

Başlatrafı 1. sayfa
dayanışması sonucu, toplumun en önemli gündemini oluşturuyor. Açlık grevleri, Avrupa'da yaşanan Kürdistan ve Türkiye kitlelerce de çeşitli dayanışma eylemleri ile destekleniyor. Siyasi tutukluların başlattığı açlık grevi eylemleri, adli tutukluları da eyleme sevk etmiştir.

Sömürgeci, açlık grevlerinin durdurulmasını sağlamak, toplumun gösterdiği duyarlılığı frenlemek amacıyla en olmadık yöntemlere başvuruyorlar. Eylem dalgasını kırmada başarısızlaşamayınca şiddetli daha da tırmandırıyorlar. Cezaevlerinde açlık grevi kördür. Tutuklu yakınları üzerinde baskıları yoğunlaştırıldı. Cezaevlerinde direnişle olan tutukluları ziyaret etmek isteyen gazeteciler ve heyetleri engelleniyor.

Türk sömürgecileri, ödenen bir kendirden aşından tehlikeli bir çiban başı olarak gördükleri cezaevlerini Körfez krizinin gölgesi altında hal yoluna gitmek istiyorlar. Devrimci tutukluları rehin olarak görüyor ve devrimci muhalefeti kabarmasına karşı tehdit olarak kullanma alçaklığı çine giriyorlar. Tutukluların insanlık onurunu çiğnetmeyen direnişlerinin toplum üzerinde yarattığı etki, bir türlü hazmedemeyen TC, onlardan intikam almak ve devrim okullarına dönüşlerini cezaevlerinde kendi politikasını egemen kılmak istiyor. Eskişehir'de tek kişilik odun hücrelerini hazırlayan faşist yönetim, yeni inşa edilen bu cezaevini "Avrupa standartlarına uygun" bir cezaevi olarak tanıma iktidarsızlığını gösteriyor.

Faşist Türk sömürgeciliği yangından mal kaçırıcısına, Körfez bunalımını sürüyor ve bu süre boyunca "stratejik önemi" revaçta iken, Kürdistan ve Türkiye halklarının devrim odaklarını çökertmenin hırsı içersindirdi. Bir yandan Kürdistan'da barbar uygulamalarını şiddetlendiren diğer yandan cezaevlerindeki tutuklular üzerinde baskıları yoğunlaştırıyor ve demokratik kuruluşlara yönelik yıldırma uygulamalarına başvuruyor.

Yenilenen Kürdistan, Türkiye'ye de yenilemeye başlanmıştır "Uysal", "devlet baba ödünce el-pançe duran" tutuklu gelenegeli kırılıyor; yeni bir gelenek filizleniyor: Başkaldırı gelenegeli. Son cezaevi direnişleri ve

bu direnişin toplum üzerindeki etkileri, söz konusu gerçeği açıkça gözler önüne seriyor. Sömürgeciğin tutsunduğu dallar birer birer kırılıyor. Ve devrim seçeneği halklarımız tarafından benimsenidiki kökleserek kalıcılaşıyor.

DIYARBAKIR CEZAEVİ: 7 Ekim'i 8 Ekim'e bağlayan gece asker, polis, çavuk kuvvet ve özel tim elemanları koğuşları basarak saldırıya geçtiler. Tutukluları saldıran ve onların tüm eşyalarını kırarak darımadığı eden çapalı sürüleri, saat 24.00 sıralarında 94 tutukluyla zorla askeri araçlarla bindirerek Bartın, Çanakkale, Aydin, Amasya, Ceyhan, Malatya, Nazilli ve Bursa cezaevlerine sürgün ettiler. Saldırı esnasında çok sayıda tutuklu kanları dökülen kalarak yaralandı. Sadece ikisi hastaneye kaldırıldı. Sürgün edilen savaş esirleri, cezaevinde önder komunda olan devrimciler arasında özellikle seçilmiştir. Böylelikle, Diyarbakır Cezaevi öndersiz bırakılarak, direnişçileri gelineği darılenilmek istenmektedir.

Sürgünün ardından savaş esirleri adına Ümit Doğan, yaptığı açıklamaya ille süresiz açlık grevine başladıkları nı duyurdu.

Diyarbakır 1 nolu cezaevinde açlık grevi devam ediyor. Toplam 10 koğuşlu cezaevinde 5'er koğuş olarak dönüşümlü açlık grevine gidiyor. Her gün 200'ün üstünde tutuklu açlık grevinde yer alıyor.

Tutsakların direnişini kıramayan sömürgeci güçler, 21 Ekim günü koğuşları basarak, direnişçileri saldırdılar. Saldırı sonuç vermedi, tutukluların eylemci kardeşlerinin daha da keskinleşmesine yol açtı.

Diyarbakır Kapalı Cezaevi'nde bulunan adli tutuklular da dönüşümlü açlık grevine giderek dayanışmada bulunuyorlar.

Alman haberleri göre, cezaevindeki baskılar devam ediyor. Tutuklular taleplerinin yerine getirilmemesi durumunda 1 Kasım'dan itibaren ölüme orucuna başlayacaklar. Ayrıca Diyarbakır 1 nolu cezaevinde, sürgün edilecek 72 kişilik bir isim listesi daha bildirildi tutuklulara. Bu durum yeni huzursuzluklara yol açmıştır.

Diyarbakır'dan sürgün edilen tutukluların isimleri ve sürgün edildikleri cezaevleri şunlardır

Bartın: Mehmet Döke. Hüseyin

Duran, Tacettin Dolu, Ahmet Demir, Süleyman Unal, Haydar Toktaş, İbrahim Uluştaz, Nazım Çıldırak, Ahmet Öner, Zübeyir Şimşek.

Çanakkale: Hamza Karakuş, Hakkı Aygün, Mehmet Adıbelli, Haydar Akgün, Ömer Abay, Hilmi Aydoğan, Mehmet Kızılaslan.

Aydın: M. Emin Yalçın, Adnan Yüksel, Ali Zoroğlu, Aziz Oktay, M. Şakir Kavak.

Ceyhan: Remzi Avcı, Şirin Tunç, Fikri Tunç, Şakir Eren, Ali Özdemir. Malatya: Yılmaz Çelik, İsmail Başaran, Habib Enes, Bilal Yıldız, Mustafa Okçu, Umran Özkurt, Ali Demir, Müslüm Elma, Eyüp Erol, Mahmut Ekmen, Emin Kılıç, Ferhat Gümüşboğa, İhsan Gedik.

Nazilli: Beşir Bümin, Şehmuz Beito, Bahattin Boyacı, Mehmet Bulut, Nihat Çelik, Vahit Demir, Hamdullah Balut, Mehmet Kaya, Hıdır Kırmızıççek, Muhsin Karahan, İrfan Mantaroglu, İsa Kızı, Meclit Gümüş, Halit Gülec, Hüseyin Gezer.

Bursa: İbrahim Aykurt, M. Emin Amutlu, Ferhat Aktop, M. Ali Artuk, Hayri Aslan, Şemsettin Aytımur, Seyitman Sahane, Muhammed Soy-mura, Kamil Sitti, Osman Tan, Mustafa Tannverdi, Ahmet Kirvar.

Amasya: Yaşar Adanır, Hüseyin Barış, İbrahim Bilan, Nezir Çelik, Süleyman Coşkun, Halif Cesur Ne-

çoğunluğunu siyasilerin oluşturduğu 25 tutuklu sürgün edildi.

Zor kullanılarak sürgün edilen tutuklu isimleri ve sürgün yerleri şunlardır:

Çankırı-Kurgunlu İlçesi Cezaevi: Ahmet Eylenti, Hüseyin Gedik, Murat Dündar, M. Ali Kılıç, Behzat Alp.

Tokat-Niksar İlçesi Cezaevi: Abdullah Tatar, Sabahattin Korkmaz, Abdurrahman Bozkurt.

Sivas-Yıldızeli Cezaevi: Ahmet Önen, Ahmet Ağrı, Memduh Yunus-öğlu, Mustafa Bayram, Şemsettin Uslu.

Yozgat-Akdağmadeni İlçesi Cezaevi: Mustafa Ünün, Halit Çetinkaya, Hasan Kökçik, Mehmet Polat, Mustafa Hasan, Selanik Öner. Bismil cezaevindeki tutuklular, daha önceleri başlattıkları dayanışma amaçlı açlık grevini, 21 Ekim günü süresiz açlık grevine döndürdüler.

DIYARBAKIR: Tutuklu yakınlarının Diyarbakır SP il binasında başlatıldığı açlık grevi, her gün yeni katılımlarla devam ediyor. 22 Ekim günü kitlese açlık grevi süresizleştirildi.

Buradaki açlık grevinin, her gün çok sayıda demokrat-yurtsever kişi, kuruluş ve heyetler ziyaret ediyor. Açlık grevinde yaşı kademeler ve çocuklar da var. Diyarbakır ve çevresinden insanlar gelecek eylemcilerle desteklerini sunuyorlar. 26 Ekim günü 150 kişilik öğrenci grubu ziyaret etti ve 10 öğrenci açlık grevine katıldı. Eylemde tükürler, marşlar söyleniyor, halaylar çalıyor. 100'e yakın eylemci, sürekli koğuşlu ve kararı.

Eylemin etkisi Türkiye'ye de taşınmıştır. Türkiye'de de heyetler ziyaret ederek dayanışma gösteriyorlar. 17 Ekim günü, İHD Diyarbakır Şubesi'nin çağrısı üzerine Bilgeşu Erenus, İlyas Salman, Şükran Kelenci, Orhan İyiler, Refik Durbaş, Gürkan Rıvançoğlu, Hale Kiyıcı, M. Lutfi Kiyıcı ve Zihni Anadoğdu gazeteci, sanatçı ve politikacıların

Çoğunluğunu kadınlardan oluşturduğu Nusaybin'deki açlık grevi binası ziyaretçileri dolup taşıyor...

cal Coşkun, Mehmet Çağlı, Mecnun Demiralp, Cuma Küzo, Bedrettin Altun, Süleyman Ünün, Halil Çeliksarıyan, Fikri Var, Enver Şimşeksoy, Naif Kurt, Ali Temel.

BİSMİL CEZAEVİ: 17 Ekim günü

yer aldığı bir heyet açlık grevlerini ziyaret etti ve dayanışma gösterdi. Bilgeşu Erenus ve İlyas Salman, eylemciler için bir konser verdiler. Eylemciler, kendilerini ziyaret gelen aydınları, görevlileri yetenece yeni getirmekte eleştirildi. Ayrıca

HEP milletvekilleri, ANAP milletvekili Nurettin Yılmaz ve Haydar Kutlu'nun da içinde yer aldığı TBKP heyeti de eyemcilerin ziyaret edileceği arasında.

Açık grevcleri nüfus sayımı günü, eyemlerine ara vermedikleri gibi kendilerini de saydırmadılar. Alınan haberlerde, eyemcilerin "Biz Kürt halkını çok sayan nüfus sayımını protesto ediyoruz. Kendimizi saydırmayacağız" dedikleri bildiriliyor.

Eyemlin kitleselliği, toplumun gösterdiği büyüklüğü ve destek nedeniyle sömürgeçlerin eli-kolu bağlanmış durumda. Ancak uzaktan takip altında tutuluyorlar; çok istedikleri saldırıyı gerçekleştiriyorlar.

Öte yandan Diyarbakır Barosu'na bağlı avukatlar, DGM binası önünde protestoda bulundular. Cübbelerini de yakan avukatlar, eyemlerini iki gün sürdürerek davaları girmeliler. Daha sonra, iki günlük eyemleri ile ilgili basın toplantısı yaptılar.

NUSAYBİN: 15 Ekim günü SP ilçe binasında başlayan açık grevi eyemli, sayım günü ara verdikten sonra süresiz eyleme dönüştürüldü.

Halkın çeşitli kesimlerinden insanların katıldığı açık grevi, ilçenin ortak eylemi şeklinde sürüyor. Eyemli katılanların sayısı 186'ya kadar çıktı. Daha sonra bu sayı 60 kişiye indirilerek, eyem süresizleştirildi. 24 Ekim gününe kadar ilçe ve çevresinden yaklaşık 15 bin civarında insan eyemcileri ziyaret etti. Öğrenciler gruplar halinde ziyaret bulunuvar; ilkokul öğrencileri de dahil. Forumlar, seminerler düzenleniyor, haleyler çekiliyor, tükürük ve marşlar söylüyor. Çoşku sürüyor, çok sayıda mesajlar alınıyor. İsmail Beşikçin'in mesajı alkış ve sloganlarla karşılandı. Sanatçı ve gazetecilerden oluşan heyet bu açık grevin de ziyaret etti.

30 Ekim günü sömürgeci işgal güçleri, açık grevclerini ziyaret gelen dayanışmacılara saldırdı. Etkilerinde çelenklerle eylem yerine gelen yurtsuvarilere yapılan saldırı sonucu 2 kişi yaralandı, çok sayıda kişi de tutuklandı. Ancak tüm bu saldırılara rağmen eylem artan bir kararlılıkla sürdürülüyor.

SİVEREK: 100'ü aşkın tutuklu yakını 17 Ekim günü SP ilçe binasında açık grevine başladı. Viranşehirden gidip katılanlar oldu. Eyem daha önceden planlandığı gibi 20 Ekim akşamı sürdürüldü. Eyemciler yaptıkları açıklamada, eyemlerinin bir uyarı olduğunu, sürün, göç ve baskılardan durdurulması durumunda daha kitlesel ve süresiz eylem başlatacaklarını duyurdular. 1980 cuntasından bu yana ilde ilk defa böyle bir eylem gerçekleşti ve yoğun ilgi gördü.

ADİYAMAN: HEP binasında 22 Ekim günü başlayan eylem 27 Ekim günü başarıyla şekilde sonuçlandırıldı. Eyemli tutuklu yakınları ve dayanışmacı katıldı. Eyemcileri, katabileceği sayıda yurtsuvariler ziyaret etti. Yapan konuşmalarında, eyemlin sürgünler, damlaların gümceleştirilmesine ve kök boğaltmalarına karşı yapıldığı açıkladı. Polis, eyemlin yapıldığı binaya baskın düzenledi. Ancak grevclerin ve ziyaretçilerin ortak tepkisi sonucu geri adım attı.

ADANA: HEP binasında başlayan açık grevine 150'ü aşkın tutuklu yakın ve dayanışmacı Kürdistan yurtsuvariler Türkiye'den demokratlar katıldılar. Üç gün süren açık grevi, Kürt yurtsuvariler, avukatlar, sendikacılar ve bir grup milletvekilleri de içinde olduğu binlerce kişinin ziyareti ile desteklerildi.

TARSUS: SP ilçe binasında, SP ilçe başkanı, yönetim kurulu üyeleri

ve tutuklu yakınlarından oluşan 10 kişi 2 günlük açık grevine gerçekleştirdiler.

İDİL: 50 kişilik bir yurtsuvariler grup, 22 Ekim günü ilçe merkezindeki bir pasajda açık grevine başladı. Akşam kadar sayıları daha da artan eyemcilerle, asker ve özel tim elemanları saldırdılar. Eyemcileri zor kullanarak dağıtan sömürgeci güçler, parti binaları dışında eyleme izin vermediklerini bildirdiler. Saldırıda eyemci yurtsuvarilerden 5'i gözaltına alındı.

CİZRE: Cizreli yurtsuvariler, 8 Ekim gününden itibaren açık grevi eylemi için yer aramaya başladılar. 19 Ekim günü SP ilçe binası açılır açılmaz 200 kişi açık grevine başladı. Ancak ziyaretçilerin oldukça fazla olması nedeniyle bina dar geldi ve binanın etrafında da kalabalık oluştu. Eyem kediğinden miting kapsamına büründü. Sloganlar ve haleyler ziyaretçileri daha da kalabalıklaştırdı. Sömürgeci koluk kuvvetleri binaya yaklaşarak saldırmak istedikler. Cizre luyay komutanının da içinde olduğu bir askerî araç, binanın önünden geçenler çocuklar tarafından çürük domates ve üzümlü yağmuruna tutuldu. Özel tim binu provokasyon gerekeşi yapmaya kalkışınca, yaşı yurtsuvariler tarafından çocuklar durduruldu ve provokasyon engellendi.

21 Ekim günü, nüfus sayımı nedeniyle ara verilen açık grevine 22 Ekim günü daha fazla katılıma devam edildi. Özellikle çok yönlü grup grup yurtsuvariler, eyemcileri ziyarette bulundular. Sliop'den de bir grup yurtsuvariler Cizre'ye gelecek açık grevine katıldı. Eyemcilerin sayısının artması üzerine bina dar geldi ve bu nedenle SP adına 5 katlı bir otel kiralanan eyemciler araya taşındılar. Cizre'deki kitlesel açık grevi büyük bir katılımla sürüyor.

İZMİR: HEP il binasında 25-29 Ekim günleri arasında yapılan açık grevine HEP'in il ve ilçe örgütleri katıldı. Dayanışma eyemine sendikalar büyük destek verdiler.

SURUÇ: SP ilçe binasında 20 kişi açık grevine başladı. Başarılı geçen dayanışma amaçlı açık grevi iki günlük.

Öte yandan Van'da yapılmak istenen açık grevi, polis ve özel tim elemanları tarafından engellendi. Açık grevlinin daha da yaygınlaşması bekleniyor.

KIZILTEPE: 25 Ekim günü, siyasi tutukluların ve tutuklu yakınlarının açık grevi eyemlerini desteklemek amacıyla, ERNK'nin çağrısı üzerine 4000 esnaf kepenk kapattı.

Özel tim elemanları ve askerler, sabah saat 08.00'de kepenklerin açılmadığını görünce balyoz, kuzma ve levyelerle kepenkleri açmaya ve dükkan camlarını kırmaya başladılar. Saat 10.00'a kadar tüm dükkanların camlarını ve kepenklerini kırdılar. Bunun üzerine esnaf zorunlu olarak dükkanlarını döndü.

Sömürgeci barbarlar, dükkanlarda hasar meydana getirme çabalarını yuturttukları, diğer yandan 5 dakika bir Olağanüstü Hal'in 4 nolu bildirisi okundu. Bildiri tehditlerle dolu. Sivil polisler de, dükkanlarını açmaylarını isim ve adreslerini teslim ettiler. Ayrıca gazeteciler de, fotoğraf çekemeleri için tehdit edildi. Daha sonra faşist birlikler, mehter marşı eşliğinde askerî araçlarla ilçe merkezinde tur attılar ve ilçenin giriş ve çıkışlarında video çekimi yaptılar.

Eyem, sömürgeçlerin acizliğini ve ERNK'nin çağrısının ne denli etkili olduğunu gösterdi.

Alternatif açılış törenleri

Yeni öğretim yılında üniversite öğrencileri, resmi açılışta protesto ederek, "Alternatif Açılış Törenleri" düzenlediler. Demokrat, yurtsuvariler öğrenciler, düzenledikleri açılış törenlerinde mevcut üniversite yönetimleri aleyhinde sloganlar atarak, halk tükürükleri eşliğinde haley çekerken gösteri yaptılar. Çevik kuvvet ve polis ekipleri panzerleri eşliğinde kurt köpekleriyle sıkı güvenlik tedbirleri aldılar.

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi, ÖDTÜ ve Dicle Üniversites'i'nde yapılan alternatif açılışlarda konuşan

öğrenci temsilcileri, sorunlarını dile getirdiler.

Diyarbakır-Dicle Üniversitesi'ndeki alternatif açılışta öğrenci temsilcisi yaptığı konuşmada öğrenci sorunlarının toplumsal sorunlardan ayrı olmadığını belirterek, "Kürt öğrencilerinin okuduğu bir üniversitenin açılış herhalde İngiliz Ulusal Marşı'yla olmayacaktır" dedi.

1000'i aşkın öğrencinin katıldığı alternatif açılışta, Kürte "Ey Raqib" marşı ve başka tükürükler koro halinde okundu. Kız öğrenciler zılgı çekti. Açılış davul-zurna eşliğinde haley çekerken konuşuldu.

Dr. İsmail Beşikçin'in yeni bir duruşması

Kürdistan sorununa ilişkin kitaplarından dolayı haklarında dava açılan ve tutuksuz olarak yargılanan bilim adamı, Dr. İsmail Beşikçin, 30 Ekim günü duruşmaya çıktı.

Dr. İsmail Beşikçin, aldığı söz hakkında Türk devlet hukukunun ve yargılamasının güvenilir olmadığını belirterek, "Benim için güvenilir olan Avrupa İnsan Hakları Komisyonu Mahkemesi'dir" dedi ve sözlerine şöyle devam etti: "Bir mahkemenin bir savaş yargılayabilmesi için, o sanık için güvenilir olması gerekir. Türk devleti hukuku göre standart uyguluyor. Kürte konuşan insanlar tutuklanarak yargılanıyor. Fakat Kürdistan'da köyleri yakan, insanlara baskı uygulayan devlet güvenlik güçleri hakkında dava bile açılmıyor."

Mahkeme savcısı, İsmail Beşikçin için 45 yıl, "Devletlerarası Sömürge: Kürdistan" ve "Bilim-Resmi İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt Sorunu" kitaplarını yayınlayan Alan Yayıncılık sahibi için 30 yıl ve "Bir Aydin, Bir Örgüt ve Kürt Sorunu" kitabını yayınlayan Melse Yayınları sahibi için de 15 yıl hapis cezası talebinde bulundu. Ve duruşma 18 Aralık gününe ertelendi.

SONUÇLANAN DAVALAR

MALATYA: 1987 yılında yakalanan ve 3 kişiyi öldürdükleri gerekçeyle DGM'de yargılanan PKK'lı Mehmet Erken ve Mehmet Sarıkaya'nın davaları sonuçlandı.

Faşist Dersim'deki kararda Mehmet Sarıkaya'ya ilmi ve Mehmet Erken'e de ömürboyu hapis cezası verildi.

PKK'lı tutuklular, mahkemenin suçlamalarını reddettiler ve ceza kararlarını ulusal kuruluşu sloganlarla karşıladılar.

ERZİNCAN: PKK'ya üye olmak, propaganda faaliyetlerini yürütmek suçlanan yurtsuvar Erhan Kaplan adlı 17 yaşındaki genç, Erzincan DGM tarafından 5 yıl 6 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldı.

Dersim'de yaklaşık 20 ay önce yakalanan O. Kaplan, suçlamaları reddetti. Sadece Dersim'in Kırköyü kamı hoparlırından PKK'ya üven propaganda yapıldığı söylenen yurtsuvarerinin daha önce hakkında 10 yıl hapis cezası verilişi, ancak yasın küçüklüğü nedeniyle cezası indirilmiştir.

ERZİNCAN: 13 Nisan 1990 günü Dersim'de ARGK'nin gerçekleştirildi kepenk kapatma eyleminden sorumlu tutularak tutulanan İHD Dersim Şubesi Başkanı Ali Özer, çıkardığı Erzincan DGM'de 6 yıl 8 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Ali Özer, hakkındaki suçlamaların gerçek olmadığını ve verilen cezanın haksız olduğunu belirtti.

HEP

meclise önerge verdi

HEP (Halkın Emek Partisi) milletvekilleri, TBMM Başkanlığına, Kürdistan'daki sömürgeci uygulamalar sonucu yaratılan hasarın tespiti için bir önerge verdiler.

Verilen 2 sayfalık önergede,

Kürdistan'da insan haklarının ihlal edildiği, uygulamaların onur kırıcı olduğu, köylere yakılarak insanların sürgüne gönderildiği, gözaltıların artık yük hayvanlarını da kapsadığı ve birçok karantın otum olaylarının gerçekleştiği belirtildi.

Önerge HEP Mardin Milletvekili Adnan Ekmen tarafından kaleme alınmış ve diğer milletvekilleri arkadaşları da imzalarını koymuşlardır.

Gazeteci, yazar ve sanatçılardan oluşan bir heyet Kürdistan'da incelemelerde bulundu

Bilgeşu Erenus, İlyas Salman, Orhan İyler, Zihni Anadol, M. Lütfi Kırcı, Hale Kırcı, Şükran Ketenci, Gürkan Rişvanoglu ve Refik Durbaş'tan oluşan gazeteci, yazar ve sanatçı heyeti, Kürdistan'daki sömürgeci uygulamaları yerinde incelemek üzere iki günlük gezi düzenledi. Cizre, Şırnak ve Uludere'ye giden heyet, kolluk kuvvetleri sürekli takip altında tutuldu.

22 demokratik kitle kuruluşunun ve İnsan Hakları Derneği Diyarbakır Şubesi'nin bir süre önce ortaklaşa hazırladıkları "Botan da insanlaştırma operasyonu" başlıklı araştırma raporu üzerine Kürdistan'a giden heyet 2 gün kaldı. İncelemeler arından Diyarbakır'dan İstanbul'a hareket etmeden önce, "Asla bana ne diyemeyiz" açıklamasını yapan heyet üyeleri, İstanbul'da da izlenimlerini aktardıkları bir basın toplantısı yaptılar. Kürdistan'daki uygulamaları kinayen hyle üyeleri, "Kürt için içerisinde yaşadığımız çok yönü çelişkiler, arde ve sanatçı yüreğimizi daraltan kayınlara göre" konuşuldu.

Öte yandan, heyetlin Kürdistan'dan ayrılmasından sonra, HEP üyesi 4 kişi heyet üyeleri ile görüştikleri gerekçesiyle gözaltına alındı.

Kürtçenin serbestleştirilmesi için Malatya İHD'den imza kampanyası

İnsan Hakları Derneği Malatya Şubesi, "Güneydoğu'daki Kürte yasağına son" adı altında imza kampanyası açtı. İHD Malatya Şubesi Başkanı Mustafa Yılmaz yaptığı açıklamada, kampanyanın bitimi arından imza metninin TBMM Başkanlığına gönderileceğini belirterek, "Amacımız kültüre yönelik baskı ve yasaqları kaldırmayı sağlamaktır" dedi.

15 sol dergi "İdamlara hayır kampanyası" başlattı

Deng, Devrimci Mücadele, Emek, Emegin Bayrağı, Hedef, İşçiler ve Politika, İşçilerin Ses, İşçi Sözü, Körmün, Medya Günlüğü, Siyaset, Özgürlük Dergisi, Sosyalizm, Yeni Demokrasi ve Yeni Üçüncü adı sol dergiler, 24 Ekim günü yaptıkları ortak açıklama ile, "İdamlara hayır kampanyası" başlattıklarını duyurdular. Ayrıca kamuoyuna, idamlara karşı harekete geçmeye çağıldılar.

Öte yandan İHD İstanbul Şubesi de 25 Ekim günü TC'nin idam tehdidi karşısında kampanya başlattı. İHD yaptığı açıklamada, "suç ve dönmeler ne olursa olsun idam cezası kaldırılmalıdır" dedi.

"Dünya Çocuk Yılı"nda Kürt çocukları idamla yargılanıyor

□ 1990 yılı Birleşmiş Milletler tarafından "Dünya Çocuk Yılı" ilan edildi. Kürdistan'da ise çocuklar sıradan bir yaşam olanağına bile sahip değiller. Faşist Türk sömürgecilliği bunu da fazla görüyor ve Kürt çocuklarını günün 24 saatı iddialarla suçlayıp zindanlara doldurarak idam talebiyle yargılıyor.

1990 yılı, Birleşmiş Milletler tarafından çocuk yılı ilan edildi. TC Cumhurbaşkanı Turgut Özal, BM'nin düzenlediği "Dünya Çocuk Yılı" etkinliklerine katılmak üzere New York'a gitti. TC'nin barbarlığına maske geçirip, onun ne kadar insani olduğu dünyaya yutturma amacı güttü. "Büyük" devletlerin egemenliğindeki BM, faşist cumhurbaşkanı Özal'ın gelişini memnunkula da karşılamış olabilir ya da TC'nin başı bu yönü adım da atmış olabilir...

Peki, TC'nin egemenliğindeki Kürdistan çocukları ne halde? Sorunları açık, susuzluk, yarı çıplaklık ve eğitimsizlik değil tek başına. BM'nin ilan ettiği "Dünya Çocuk Yılı"nda Kürdistan çocukları TC zindanlarında idamla yargılanıyorlar. İnsan aklının anlamakta zorlandığı iddialarla suçlanan Kürdistan çocukları da bu dünyada yaşıyorlar. Onların gözleri önünde anaları, babaları, ağabeyleri, kardeşleri ve yakınları barbarca katlediliyor Kürdistan'da. Oysa Kürdistan da bu

dünyanın bir parçası...

Çocukluklarını yaşama olanağı bile bulamayan ve ancak ülkeleri Kürdistan'ın bağımsız ve özgür olmasıyla mutlu yaşayabilecek Kürt çocuklarından idamla yargılanan ve tutuklu bulunalardan isimlerini öğrendiklerimiz şunlardır:

Ahmet Çeliker (16), Erdal Aydın (16), Mehmet Fıdancı (15), Cengiz Çoban (17), Fazıl Ayalp (17), Berces Ergin (16), Ahmet Behçet (17), Resul Aslan (17), Halil Aslan (17), Tufan Ömmez (16), Süleyman Gürçen (14), M. Şirin Bilir (14), Hürşit Aslan (16), Ali Yiğit (12), Abdullah Korkmaz (11).

Bu çocuklar, "gerillalara yardım etmek" ve "gerillalarla birlikte çatışmalara katılmak"la suçlanıyorlar.

F. Almanya-PKK Davası'nın 1. yıldıönümünde protestolar

24 Ekim 1989 yılında Federal Almanya emperyalizminin komplo ve provokasyonlarla başlattığı "PKK Davası" birinci yılı doldurdu.

1988 yılının Şubat ayından davanın açılışına kadar tutuklanan yurtsever Kürt politikacılar, bir yıl boyunca yapılan duruşmalarda çok çeşitli baskılar ve provokasyon olaylarıyla karşılaştılar. Federal Almanya emperyalizmi, PKK'yı terörist olarak mahkum etmek için, düşünün tıperden, asilsiz ihbarlardan ve kendilerinin hazırladığı hayali senaryolardan medet unudu. Kürt politikacıların kararı ve direnişçi tutumları bu oyunlara boşa çıktı. Yine PKK'nın ulusal ve uluslararası alandaki dengeli-istikrarlı ve boyun eğmeyen bağımsızlığı çığıştı. Federal Almanya ve bu oyunun gerisindeki NATO üyesi emperyalist devletlerin yargıları kursaklarında bıraktı.

Düsseldorf'ta açılan PKK Davası'nın birinci yıldıönümünde, bugüne kadar olduğu gibi, Avrupa ve dünyanın diğer ülkelerinde yaşayan Kürdistanlı yurtseverler, başta F. Almanya olmak üzere, emperyalizmin PKK'ye yönelik oyunu olan "terörizm davası" protesto ettiler. 24 Ekim 1990 günü Kürt yurtseverler ve demokrat-lerici dostlar bulundukları her ülkede protesto yürüyüşlerini gerçekleştirdiler. Ay-

rica YJWK'nın 24 Ekim sabahında mahkeme salonu önünde gerçekleştirdiği mitinge 300'e yakın kadın ve çocuk katıldı.

Yine PKK Davası'nın birinci yıldıönümünde Düsseldorf'ta bir basın toplantısı yapıldı. Basın toplantısına konuşmacı olarak katılan dava avukatları ile tutuksuz yargılanan Kürt politikacıardan M. Salt Yıldırım, davanın geçtiği aşamalara aktararak, F. Alman emperyalizminin komplocu beklentilerini dille getirdiler. Basın toplantısına DPA, Reuter, WDR, Taz, Bild ve daha birkaç basın ve yayın organının muhabirleri katıldılar.

Düsseldorf'ta açık grevi

Öte yandan, TC'nin devrimci tutumunun sürgününü, idamları, gündeşirmesini ve Kürdistan'daki faşist terörünü, yine F. Almanya'nın PKK aleyhine açtığı davayı protesto için, tutuklu Kürt politikacılar 7 günlük açık grevini gerçekleştirdiler.

Ayrıca Düsseldorf mahkemesinin yargıcı tutuklu olarak yargılanan Şahatdin Erdem'e 5 duruşmaya çıkma yasağı koydu ve tutuksuz olarak yargılanan Hüseyin Çelebi'ye ise 7 günlük hürce cezası verdi. Cezaları, her iki Kürt politikacısının da mahkemesinin oyunlarına karşı sessiz kalmamaları ve direnişçi tavırları gerekçe gösterildi.

KAMUOYUNAI

İktidar, Kürt halkına yönelik her cephede sürdürmekte olduğu saldırılarına bir yenisini daha eklemeye hazırlanıyor.

Özal'ın ABD dönüşü hükümet üyelerine verdiği talimatta, kendilerinin rehine olarak tuttukları idamlık tutsakların infazını gerçekleştirebilmek için mecliste beklemekte olan dosyaları oldu-bittile getirecek infazlarını başlatmayı planlamaktadır.

DARAĞAÇLARINI YENİDEN KURMAK İSTİYORLAR

Siyasal iktidar uzun bir aradan sonra idamların infazını neden gündeme getiriyor? TC rejiminin içine düştüğü kriz her geçen gün derinleşmekte ve egemen güçler bu krizden çıkış yolları aramaktadır.

Kürdistan'da her geçen gün kitlesel olarak Kürt ulusal direnişinin boyutları, rejimi sarsacak boyutlara ulaşırken, Türkiye, ABD politikaları doğrultusunda Ortadoğu'da savaşa sokulmak istenmekte ve buna bağlı olarak savaş kıskırtıcılığı yapılmakta, savaşa karşı yükselen tepkiler etkisizleştirilmek istenmekte ve savaşa hali hükümleri günlük yaşamın bir parçası haline getirmeye çalışılmaktadır.

En ufak demokratik hak ve özgürlük istemlerine bile tahammül edilmemekte, toplu iş sözleşmeleri savsaklanmakta, grevler yasaklanmakta, işçi sınıfının, memurların ve gençliğin yükselen mücadeleleri ve talepleri boğulmaya çalışılmaktadır.

Kürt direnişini ezmek için sürdürülen savaş, hiçbir hukuk-kural tanımadık pervasızca devam ettirilmekte, köyler boşaltılmakta, yakılıp yıkılmaktadır. "Anarşi-terör" yaygaralarıyla halka ve devrimcilere karşı baskı, işkence, terör, sürgün ve idamlar, basın, radyo, televizyon aracılığıyla, yalan ve demagogilerle meşru ve haklı gösterilmek istenmektedir.

Egemen sınıflar, karşılarında direniş görmedikleri her durum ve her alanda saldırılarını uygulamaktan geri kalmamaktadır.

Tüm İlericiler, yurtseverler, demokratlar, devrimcileri

TC rejiminin planlarını bozmak, kurulacak olan darağaclarına karşı tepkilerini yükseltmek için, siyasal iktidardan oynamak istediği oyunları bozmak için, darağaclarını yeniden kurdurmamak için, yeni cinayetlere, katliamlara fırsat vermemek için herkesi mücadeleye çağırıyoruz.

Biz bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşçıları olarak, iktidardan bu insanlık dışı tavırını mücadelede kararlılığımızla karşılayacağımızı, idamların, "ölüm" hücrelerinin mücadeleyi durduramayacağını, idamlara gülerek gideceğimizi ilan ediyoruz.

IDAMLAR, İŞKENCELER, ZİNDANLAR, SÜRGÜNLER, KATİLLER BİZLERİ YILDIRMAZ!

Devrimci Yol, PKK, TKP/ML, KAWA, TKP, TDKP, PC-HDÖ, ÇS, TKP (B), Partı Yolu, TKEP, TKP/ML Hareketi, TKİH, THKP-C (Açılıçlar), 16 Haziran, THKO/TDY, TIKB deva tutsakları ve diğer devrimci tutsaklar

Yeni Ülke adlı haftalık gazetinin bürosuna saldırı

İlk sayısı, 20-27 Ekim tarihlerinde çıkan haftalık Yeni Ülke gazetesinin Diyarbakır bürosu, yayımından 4 gün sonra devlete bağlı karanlık güçlerce saldırıya uğradı. Diyarbakır şehir merkezindeki büroya gündeüz saatlerinde benzin ötürülerek yakıldı. Büroda büyük hasar meydana geldi.

Yeni Ülke bürosunu kundaklayan saldırganlar bir de İslami Mücahitler Örgütü /B (İslami Yumruk) adına bildiri bıraktılar.

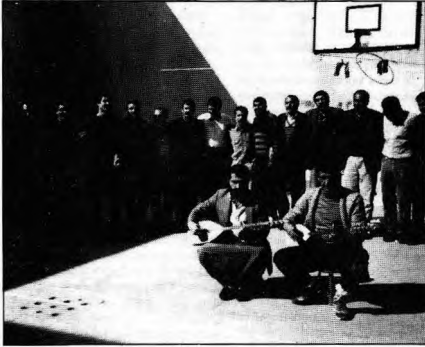
Yeni Ülke Genel Yayın Yönetmeni Günay Aslan, yaptığı açıklamada, saldırıyı İslami çevrelerin yapıldığını inanmadığını belirtirken, olayın karanlık güçlerce gerçekleştirildiğini söyledi. Daha başka siyasi çevreler de, saldırıyı kinayarak benzer yurtdışı bulundular. Ayrıca bazı İslami çevreler de, olayın karanlık güçlerin bir oyunu ve amacını ise sol çevrelerin İslamcılar karşı karşıya getirmek olduğunu açıkladılar.

Yeni Ülke, yayın hayatına yeni girmiş bir gazetedir. Yeni Ülke gazetesine, 424 ve 425 nolu kararnameyle yoğunlaşarak devlet terörüyle teşhir

etme ve halkın gelişmelerine haber alma ihtiyacını karşılamak iddiasındadır. İlk sayısının, beklenenden daha fazla ilgi gördüğü ve gerçekçi haber ve yorumculuğunun geniş çevrelerin beğenisi kazandığı belirtilmektedir. Nitekim, gazetesinin çıkışından dört gün sonra saldırıya uğraması nedeniyle gazetesinin

BİZ ÖLÜMDEN DEĞİL, ÖLÜM BİZDEN KORKACAK

Aydın Cezaevi davrimci tutukluları...

Bugün Kürdistan'da bir savaş yaşanıyor. Bu savaşta, politik güçlerin bir yanını PKK öcülüğünde ayakta kalın Kürdistan halkı, öteki yanını ise Türk sömürgeçliği ve bu iki güç arasındaki savaşın, yaşamın her alanında kendini işlettiği bir şekilde göstermektedir.

Türk sömürgeçliği ekonomik, siyasi, askeri vb. elindeki tüm olanakları seferber ederek, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük davasını engellemek istemektedir. Sömürgeçliğin çok yönlü saldırı ve vahşetine rağmen, halkımız PKK önderliğinde öz gücüne dayanarak, kan-kan pasinasına, bağımsız iradesiyle ve kendi elleriyle özgür geleceğini yaratma kavgasını her geçen gün daha da boyutlandırarak yükseltiyor. Buna karşılık Türk sömürgeçliği ise; yeni "karanameler" ve "yasal" düzenlemelerle katliamları, sürgünleri, işkenceleri, ölümleri, idamları; kısacası mücadelemin durdurulmasını ve bir halkın özgürlüğü için halkımız ve öcülüğüne karşı özel savaş, en bağnaz bir şekilde sürdürmektedir.

Dişarda halkımız ve ulusal kurtuluş kavgasında karşı gelişlerini bir savaş politikası, mücadelemizin bir cephesi olan zindanlara da yansıtmaktadır. Bu politika en çok da 1988'de Diyarbakır 9 Şubat Direnişisi birlikte adım adım yansımaya başladı. Bu süreçte zindanlarda peşpeşe yapılan sürgünler, işkenceler, ölümler ve bizzat sömürgeci generallerin bir savaş esirlerini resmen düşman ilan edip ve buna özgü yönetime girmesi bunun açık göstergesiydi. Dişarda mücadelemizin kattığı yeni bir ahlal kırma savaşta sömürgeci, bir savaş esirlerini mücadeleye karşı şantaj olarak kullanmaktan geri kalmamaktadır. 1988'de PKK'lı savaş esirlerini idamları mücadelemize karşı koz olarak açtıkları açtıkları kullanmaya başlayan TC, 1990 bahar atılımımız, halk ayaklanmamızla bu sorunu daha vadi hale getirip güçleştirdi. Bu yakın tarihlere PKK'lı savaş esirlerini idam dosyalarını açıp, medisin gücümüne koymaya başlaması, biz savaş esirlerini ve mücadelemizi idamlara tehdit etmeye başlaması, özel savaş politikasının en şiddetli tarzında zindanlarda uygulanmasıdır.

Sömürgeci, Kürdistan halkının ulusal başkaldırısına karşı çaresizliklerini bir sonucu olarak bizi idam sehpalarına yolluyorlar.

Bizleri idam sehpalarına göndermekle köhnemiş, çadırsız düzenleri biraz daha yatacağımızı umuyorlar. Ama yanılıyorlar.

Bizler onun çadırsızlığını, gerici, faşist, ırkçı, sömür yüzünü açığa çıkar, ona karşı haykırıyor ve için için, emgen sınıfları dünya proletaryası ve ezilen halklara düşmanlığını ilan ettiklerini için dişarda halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemizi bütünleştirmiş için bizi idam sehpasına yolluyorlar.

Sömürgeci, dişarda mücadelemizin öcünü kesmek için, halkımız karşı uyguladıkları tüm vahşet ve insanlıkları uygulamalarıyla idamları eklemlerle mücadelemizi durdurabileceğini sanıyorlar.

Sömürgeci, Kürdistan halkı, kendi başında ortaya çıkardığı PKK, ERNK, ARGK gibi modern savaş örgütleriyle ulusal bağımsızlık savaşını her geçen gün daha büyük atılımlara yükseltmekle ve bunu daha güçlü ve kalıcı kazanımlara dönüştürmektedir. Halkımız PKK

öcülüğünde, sömürgeçliğin ekonomik, siyasi, askeri gücüne darbeler vurarak, bağımsızlık ve özgürlüğüne daha bir yaklaşıyor; sömürgeçliğin ölüm sürecini yaklaşıltırmaktadır. 21 Mart 1990 bahar atılımı halkımızın ayağa kalkışı, sömürgeçliğin askeri ve siyasi otoritesinin sarılsımasıdır. Sömürgeçlik ve emperyalizm; Cizrede, Nusaybin'de, Midyat'ta, Kızıltepe'de, Batman'da, Silvan'da, Diyarbakır'da, Derim'de vb. Kürdistan'ın birçok alanında halkımızın başlattığı intifada karşısında şaşkına döndü. Yediği bu kitesale yamaya sersemleştirdi. Sömürgeçlik, halkımızın bu görkemli başkaldırısı karşısında şaşkınlığını gidermenin, halk hareketimizi bastırmanın yegane yolunu özel savaş her cephede yaygınlaştırmak, en yüksek düzeyde uygulamak buldu. Halkımız ve öcülüğüne karşı, hiçbir kural tanımayan katliamları, işkenceleri, ölümleri, sürgünleri, tutuklamaları en açık ve yalın bir tarzda uyguluyorlar, sırada Kürdistanlı bir insana, savaşın bir militan arasında hiçbir ayırım yapmadan dağda, köyde, ovada, kentte sorgusuz, sualsiz olarak insanları kurşuna dizerek, napalm bombalarıyla yağdırarak, toplu sürgünleri yaygınlaştırmak bugün de tüm şiddetli yöntemlerde.

Başından beri sömürgeçlik ve uzatılmaları Partimize ve Parti önderliğine yönelik komplo, faşiste, provokasyon ve her türden sömürgeci imha hareketine rağmen, 1984 Ağustos Atılımı'yla başlayan halk savaşımız, halkımızla bütünleşerek katilleri siyasetlaştırdı. Kürdistan halkının siyasi birliği olan ERNK'yı yarattı. ERNK'nın siyasi çatısı altında ulusal bağımsızlık çıkarı olan tüm toplumsal kesimleri bir araya getiren halkımızın siyasi ordulaşmasını büyütmü, genişletti ve daha sağlam bir örgütlenme dönuştürdü. Bu siyasi orduyu sömürgeçliğin karşı devrimci zoruna karşı halkımızın devrimci zoru olan Halk Ordumuz ARGK'nın kuruluşu daha güçlü savaş araçlarına dönüştürdü. Halkımız artı kendisini yenilmez klan her türden öcülüğüne kavuşmuş, onunla bütünleşerek savaşçı bir özelliğe kavuşmuştur.

Bugün PKKERK ve ARGK'nın önderliği ve savaş gücüne boyutlanan halk savaşımız, halkımızın kaderini köklü bir şekilde değiştirmiştir. Halkımız bugün boyuna geçirilen yüz yılların kökleşen bir proletaryanın siyasi çizgisi ve savaşım tarzıyla halkımızla bütünleşerek savaş halkı mal ederek bir gelişme davlamaktadır. Kürdistan halkı bu savaş ortamında kendi ulusal

ve toplumsal gerçekliğini daha iyi kavrayarak, sömürgeçliği ve onun tüm çadırsız yapı ve kurullarını ilişki ve anlayışlarını en radikal bir tarzda sorgulayarak, onun emgenliği altında kalmayı açtıkları açtıkları reddederek bağımsız gelişmenin yollarını açıyor, çağdaş ulusmaya çağılıyor; dünya öcülüğünün kanlılığı her türden vahşetine, sömürgeçliğin her türden vahşetine, modern araç ve donanımına karşı insanlığı, bilinciyle savaşıyor, bedeni siper ediyor. Bu savaş pratikliği halkımızda özgür, bağımsız ve demokratik bir ortamda onurca yaşamın biricik yolunu savaşımaktan geçtiğini gösteriyor, öğretiyor.

Eski toplumsal yapıyı hızla geride bırakarak ERNK saflarında birleşen Kürdistan halkı, gerçekleştirdiği intifadıyla gerçek gücünü dostu, düşmana kanıtladı. Zirca intifada, halkımızın, siyasi ve askeri öcüsü ve gücüne en sıkı bir şekilde kenetlenerek sömürgeçliğe karşı savaş gücünü ve siyasi tavırını ulusal kurtuluşuna yana olduğunu gösterdi. Bu, Partimizin sömürgeçliğe karşı savaşım sadece bir öcülü değil, aynı zamanda ayağa kalkın, savaşın bir halk gerçekliği olduğunu kanıtladı. Gerilla ile halkımızın başkaldırısı birleşen intifada, sömürgeçliği öcükten, onu gleden çıkaran, ne yapacağını bilmez konuma getiren de halk savaşımızın kitleselleşmesidir. Sömürgeçliğe başkaldırın, onun her türden kurum ve kurullarını yok etmeye hedeflerini, kendi siyasi otoritesini emgen konuma getirmeye çalışın, "dirlimez" denen bir halk dirlilidir.

ARGK gerillalar, sömürgeçliğin zoru ve vahşetine karşı halkımızın devrimci şiddetini en radikal ve yetkin bir tarzda konuşturarak, sömürgeçliğin ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel kurullarına imha edici darbeleri indirerek, Kürdistan kıyılınsını, işçisine, aydınına, emekçisine, cesaret kaynağı oluyor. Dağlardan ovalara, ovalardan kentlere kadar kitle gücüne düşmanı kuşatıyor ve onu kan evinden vuruyor. Sömürgeçliğin öcütünü parçalayarak Kürdistan halkının öcütünü emgen konuma getiriyor. Kürdistan halkı yaratmış siyasi otoritesini, "iki kıldır" la bir parça özür vatan toprağı" için savaşı yükselterek demokratik halk iktidarına doğru yürüyor.

Ulusal kurtuluş savaşımız Kürdistan halkının siyasi iktidarı yaratmaya doğru hızla adımları yü-

rürken yarattığı etki sadece kendisiyle sınırlı kalmıyor. Başta Türk sömürgeçliği olmak üzere bölge gerçekliği ve emperyalizme indirildiği darbelerle, Türkiye proletaryası ve bölge halklarının kendi kurtuluşlarını sağlamada onları derinden etkilemekte, maddi-manevi desteğini sunmaktadır.

Öte yandan bugün dünyada yaşanan olumsuz gelişmeler, halklarda yaratılan umutsuzluk, emperyalizmin "sosyalizm kurtuluşu değil", "marksizm-leninizm iflas etti" vb. demagogileri ve ideolojik saldırılarına hız verildiği bir ortamda ulusal kurtuluş savaşımızın bilimsel sosyalizm ışığında PKK öcülüğünde kesintisiz bir şekilde sürdürülmesi emperyalizmin bu saldırılarına bosa çıkarmakta, dünya halklarına devrim pratiğini umut olmaktadır, yol göstermektedir. Yükselen mücadelemiz bu yönüyle de ayrı bir önem ve etki gösteriyor.

Halk savaşımızın bu gerçekliği sadece Türk sömürgeçliğine değil, tüm emperyalist, gerici çevrelere rahatsız etmekte, onların mücadelemize karşı düzenliklerini daha bir açık ve net ortaya koymaktadır. Ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği düzey, dost olsun düşman olsun tüm güçler açısından Kürdistan halkına karşı tavırlarını netleştiriyor dayatıyor.

Ulusal kurtuluş savaşımız uluslararası alanda da gündemleşiyor. Dünya demokratik kamuyuunda destek görüyor. Şimdiye kadar TC'nin "bir avuçtar, teröristler, Kürtler yoktur" vb. politika ve propagandalarını halkımız kendi gücünü göstererek, intifadıyla yerle bir ediyor. Halkımız tarih sahnesine çıkarak bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşmak için ölümler, katliamlar, sürgünler pahasına savaşın bir güc olduğunu tüm dünyaya kanıtladı.

Bu gelişmeler karşısında Türk sömürgeçliği, ulusal kurtuluş savaşımıza karşı geliştirdiği özel savaş daha da ırmandırılmaktadır. Askeri alanda, sömürgeci orduyu, özel tim, koruculuk, ayı ve muhbirliği tüm gücüne devreye sokarken; siyasi alanda, "mili birlik politikası" adı altında tüm burjuva siyasi güçlerini bir araya getirmekte, sahte ulusumlar yaratarak mücadelemizi frenlemek istemektedir. Halkımız karşı uyguladığı vahşeti gizelemek, kitle gücümüzü ve devrimci atılımımızı dünyayı dünya kamuyuunda gizelemek için tüm iletmiş araçlarını aynı propaganda doğrultusunda harekete geçirmekle, Kürdistanı dünya kamuyuuna kapalı tutmak istemektedir. Çıkardığı KHK'lerle halkımıza karşı şimdiye kadar uyguladığı işkenceleri, katliamlar, sürgünleri "yasalarla" daha açık ve utanmazca yapmaktadır.

Bugün, sömürgeçlik halkımızın yükselttiği ulusal kurtuluş savaşını karşısında her alanda en yüksek düzeyde bir çatışma yaşanıyor. Bu çatışma, aç, kan, kan pahasına da olsa halkımızla ulusal ittifakı, yenilgisizlere zafere götürüyor. Düşman, köhnemiş toplumsal yapı ve ilişkileri zora ayakta tutmaya çalışıyor.

Dişarda halkımızla sömürgeci arasında yürütülen savaşın bu keskinliği ve düzeyi kendisini zindan cephesinde de göstermekte, bu alanda da düşmanla kıyasıya bir çatışma yaşanmaktadır.

12 Eylül faşist diktatörlüğünün iş başına gelmesiyle başta Diyarbakır olmak üzere zindanlarda doldurulan PKK'lı tutuklular üzerinde amansız baskı, işkence ve vahşet politikası uygulamaya kondu. Bu politikanın

amacı, başta PKK'lı önder kadrolar olmak üzere tüm savaş esirlerini ilke, halk, Parti ve davaya olan bağlılıklarını zindanlardan kaldırarak, ulusal ve siyasi kimliklerini uzaktırmak, sömürgeçliğin hizmetine koşulan teslimiyetçi, ihanetçi bir kişilik yaratmaktır. Ona ulaşmak için yollarca aralıksız olarak fiziki, psikolojik en incisinden en kabasına kadar tüm işkence çeşitleri bir arada ve en yüksek düzeyde uygulandı.

PKK'lı tutuklulara dayatılan teslimiyet ve ihanet kendilerini sınırlı tutulmayacaktır. Savaş esirleri şahsında ulusal kurtuluş kavgamız darbelenmek, sekteye uğratılmak isteniyordu. Uygulamalar ilerin dört duvar arasındaydı, ama siyasi açıda kapsama ve muhtevası çok daha geniş ve boyutluydur.

Dişarda Partimize taktiksel olarak geri çekilmişti. Meydanı boş bulan sömürgeçlik, tüm hisyama zindanlara yönelerek, bu alanda geliştireceği ihanet dışarıya da taşıyarak Parti ve kitleler içinde yaygınlaştırmayı hedefliyordu. Bununla Partimize büyük bir darbe indirilecek Partinin toparlanmasını engellemeye çalışıyor, amaçlıyordu. Böylelikle Kürdistan halkını da geçmiştik umutsuzluk, karamsarlık, yitilginli, kendine ve mücadeleye karşı güvensizliği işleri karşıya bırakarak gelecek umutlarını köreltecekti.

Diyarbakır zindanında karşıklı çarpışın Kürdistan halkının yitici evlatları ve temsilcileri olan PKK'lı tutuklulara sömürgeci Türk devletiydi. Sömürgeçlik, halkımızın ulusal ve siyasi varlığını Diyarbakır zindanında yok etmek istiyordu. Düşmanın uygulama ve dayanaklarının kapsamı ve niteliği çok derinden kavrayan Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN Yıldız, bu olumsuz gidişata derinlemek, PKK'nın militan direnişini kişiliğini ve öcülüğünü en yetkin bir tarzda konuşturmak için 1982-21 Mart Newroz gecesi tarihsel eylemini gerçekleştirdi. Mazlum, bu tarihsel eylemle sömürgeçliğin içerde ve dişarda Parti, halk, ülke ve mücadelemize karşı geliştirdiği tüm politik uygulamalarını yerle bir ederken, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük davasında yolunu aydınlatan sürekli bir meşale oldu.

Mazlum'un bu tarihsel eyleminin takipçileri olan FERHAT, NECMİ, ESREF ve MAHMUT'lar 17 Mayıs 1982'de bedentleni tutuştuğarak direniş gelenekleştirdiler. Dörtlerin bu eylemi, düşmanın zindanlarda yaratmak istediği teslimiyet ve ihanet ortamından çıkış için bir kıldırca, politikasına indirilen güzel bir darbeydi. Buna rağmen düşman vahşet ve uygulamalarını vazgeçmedi.

14 Temmuz 1982'de MEHMET HAYRİ, KEMAL, ALI ve AKİF'in başlatıkları Ölümlü Öcüm, düşmanın politik uygulama ve dayatmalarına öcülümlü bir darbe indirdi. Ölümlü Öcüm'ü hayatan Hayrî, Kemal, Akif ve Akif'in şahsında tutuklular ve halkımız dirliliyor, kendine gidiyor. Düşmansa, her gün çürüyor, ölüyor, uygulamaları iflas ediyor. Bu böylelikle teslimiyet ve ihanet politikası bosa çöküyor, yerle bir ediliyor. Düşmanın tüm dayatmalarına rağmen, inanç ve irtadelerinden başla hiçbir alanda sahip olmayan Mazlum, Hayrî, Kemal ve Akif'in PKK'lı savaş esiri, korkusuz ölümün üzerine yürüyen teslimiyet ve ihanet politikasını bertaraf ettiler. Mücadele ve halk irtadelerine bizlere çok kımlar bırakıyor.

Mazlum'un, Ferhat'ın, Hayrî'nin, Kemal'in yarattığı direniş geleceği zindanlarda yayılarak Eylül, Eylül,

Ocakları, Şubatları, Ekimleri, Temmuz-Ağustosları yarattı. Zindan direnişleri Emirlarin, Hüseyinlerin ve YALÇINKAYALARIN şahadetleriyle doruğa ulaştıkça, düşmanı yenilgeni yenilgileri sürükledi, direncini kırdı, darbede!.. Ve bugün zindanlarda yaratılan bu görkemli direniş geleneği, dağlarda, ovalarda, köylerde, kentlerde tüm halkımız kucaklararak kitlesel bir savaşta, başkaldırına dönüşmüştür.

Buna karşı düşman dün olduğu gibi bugün de biz PKK'lı savaş ordusunu teslimiyet ve ihanetle dayatmakla, davadan vazgeçmemizi, ülke ve halk değerlerimizin uzaklaşmasını istemektedir. Bu dayatmayı sadece bizlerle de sınırlı tutmuyor. Açıkta açığa Partimize, Parti Önderliğimize ve halkımıza dayatıyor. Dün PKK'lı savaş esirlerini işkencelerle katledip, çirkemliğiyle ve faşist sömürgeci uygulamaları gizli tuşuna çalırken, bugün, bunu daha da açık şekilde yapmaktadır. PKK'lı savaş esirlerini idamlarını gündeme getirmesi bunun en açık göstergesidir.

Türk sömürgeçliği halkımız ve onun öncüsü olan PKK'den yediği darbelerin intikamını, çaresizlik ve acızlığının bir sonucu olarak, halkımızdan ve biz savaş esirlerinden ama yoluma gidiyor, kendisini buna hazırlıyor. Bunun için idam ceszasına çaptırılmış savaş esirlerinin daha dosyalarını gündemeleştirerek, çıkarmış oldukları faşist karamelerle meclisin gündemine sokuyor. TC'yi idamları gündemeleştirme iten temel neden ulusal kurtuluş savaşımızın yükselmesi, düşmanı her alanda darbelerleyle özel savaş politikasını boşa çıkarmış olmasıdır.

Sömürgeciler, idamları halkımızın mücadelesine karşı biz tutsakların şahsında bir araç olarak kullanılmak istiyorlar. Halkımıza gözdahi vermek, sindirmek, korkutmak, ayağa kalkışı durdurmak, Partimize biz türleşmesini önlemek ve bu yolla faşist-sömürgeci terörünü estirmek ömrünü biraz daha uzatmak istiyorlar.

Sömürgeçlik, idamları direnişimizi engellemek, zindanları bir mücadele alanı olmanın çıkarmak, bizleri yıldırmak, dayaya, ılıkmeye, Parti Önderliğine idam bağıllığımızı ortadan kaldırmak, arzuldığı teslimiyeti, ihaneti bir kişilik yaratmak istiyor.

PKK'nin doğu, devrimci çizgisinden uzaklaşmasını sağlamak, teslimiyeti, reformist, statükoçu bir çizgiye çekmek istiyor. Açıkta açığa düşman, PKK'ye ve önderliğine "biz raz daha ileri giderseniz idamları gerçekleştiriyor" diyor. Düşmanın bu yolu açılmakla bulunması PKK'nin yükselttiği mücadeleyi durdurmak istememizin açık ifadesidir. Ve düşman bu yolla, keskinleşen ulusal kurtuluş savaşımızı yuvarlatıp, devrimci çizgisinden uzaklaştırmak hedeflemektedir.

Ama Türk sömürgeçliği, idamları gerçekleştirilmekte amaçlarına ulaşamaz. Bugün dışarda ve zindanlarda mücadelemizin ulaştığı düzey ve halkımızın kendi öncü örgütleriyle birleşmesi, siyasallaşması, halk, Parti ve savaşçılar olarak kendi mücadele pratiğimizden edindiğimiz deneyim ve direniş geleneğimiz, TC'nin amaçlarına ulaşmasını engelleyecektir.

Bu nedenle sömürgeçlik, idamları gerçekleştirilmekte kitlesel ölümle korkutup sindirmek, mücadeleden koparmak. TC bu amacına asla ulaşamaz. Bugünkü halk ve mücadele pratiğimiz bunu doğrulamaktadır. Zira, halkımız bugün ulusal ve davası için ölümlü kucaklıyor. Sömürgeçlik, rastgele insanlarımızı köyle, dağa, kente kurşuna diziyor. Buna rağmen halkımız mücadeleye olan desteğini eksiltmiyor,

sınıyor, korkmuyor, panîğe kapılıp gerici çekilmiyor. Tam tersine her ölümü, yeni yaşamlara dönüştürüyor. Ölümünden güç ve cesaret alıyor. Verdigi mücadelesini pratiğinden yeni şeyler öğrenerek savıyor. Savaştaçık daha bilinci, daha savşan özellikler kazanıyor.

Özgürlük kavgamızda toprağa düşen gerillaların, Kürdistanlı yurtsever köylülerin, devrim sehterinin ölümünden ürme, korkma, sinme değil, tersine sehterleri yeni ölümle pahasına da olsa sahplenecek, başına basarak ondan güç alıyor. Oyleyse biz savaş tutsaklarını idamları, halkımızı sindirmek, mücadeleden uzaklaştırmak. Aksine Kürdistan'da yeni intifadları, yeni başkaldırıları yaratacak, halkımız sömürgeçliğin üzerine daha bir kararlılık, yüttük ve kitleselleştirilebilir olacaktır.

Sömürgeçlik idamları gerçekleştirilmekte ulusal kurtuluş savaşının hızını kesemez. Partimize ve Parti Önderliğimize doğru, devrimci çizgisinden uzaklaştırmak. PKK ve Önderliği bunu bir kez kanıtlamıştır. Çünkü, PKK gericiği ve çizgisi, Kürdistan proletaryasının biricik temsilcisi, bilimsel sosyalizmin Kürdistan koşullarında yaratıcı bir tarzda uygulayıcısı Abdullah ÖCALAN gibi büyük bir önder sahiptir. Bu nedenle TC'nin bu dayatması karşısında PKK ve Önderliği savışı daha da keskinleşti. Bu yoldaşlarımız, bilimsel sosyalizm çizgisinden ayrılmadan yürümeye devam edecektir. PKK'nin geçmişten günümüze kadarki pratiği ve halkımız ulusal kurtuluş mücadelemize kattığı mesale bunun somut ifadesidir.

Sömürgeçliğin zindanlarda PKK savaş tutsaklarını katletmesi, ölümle tehdit etmesi yeni değildir. Zindanlarda onlara PKK savaş tutsakları katledilerek PKK ve Önderliği, çizgisi reformize etmek, tersine sehterlere bağıllığın bir gereği olarak, ne pahasına olursa olsun çizgiyi korumak ve savışı boyutlandırmıştır. Haki, Mazlum, Hayri, Kemal, Karasungur, Mahsum gibi Parti önderlerimiz şahadete uğlamaları ve binlere ulaşan devrim sehterleriyle bağıllığın gereği olarak PKK ve Önderliği mücadeleyi yeni savaş örgütleri ve atılmaları gerçekleştirilmiştir. Eğer bugün ulusal kurtuluş kavgamız bu düzeyde gelmişse, bunun temellinde büyük emek kahramanlığının öncüler olan sehterlerinin canı-canı vardır. Ve aradılar ise, yaratılan bu emeğe saygı ve sehterlere bağıllığın bir gereği olarak düşmana karşı savaş, her cepheye daha bir keskinleşmiştir ve yenilmez kimselirdir. Çünkü PKK'nin kavgası and sehterlere bağıllıktır. Bağıllığın gereği ise mücadeleyi yükseltmek, hedefine ulaştırmaktır.

TC, idamları gerçekleştirilmekte biz savaş tutsaklarını yıldırmak. Davaya, ülkeye, Partiyeye ve halka olan bağıllığımızı yok edemez. Dayatmak istediği teslimiyet ve ihanet politikası yaşam bulamaz. Bu politikayı, başta Mazlum, Hayri ve Kemal olmak üzere PKK'lı savaş tutsakları için, biz, ben, biz direnişleriyle boşa çıkarmışlardır. Bu politika, sadece bu gün değil, dün de dayatıldı, hem de merde ve dışarda ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından on olumsuz koşulları yaşadığı bir ortamda dayatıldı. Buna rağmen PKK'lı önderlerin, militanların ve savaşçıların ölümüne pahasına gerçekleştirildikleri direnişlerle boşa çıkardılar, tersi tepki. Bugün biz savaş tutsakları, Mazlumların, Hayriilerin, Kemallerin, Dörtlerin, Mahsumların ve Karasungur'ların direnişlerinden çok şey öğrendik. Sömürgeçliğin bizlere yönelik her saldırısı ve vahşetine karşı direniş pratiğimiz de bize çok şey öğretti. Bugün güçlü bir direniş pratiği ve mirasına sahibiz. Tüm bunların yanında, en

önemlisi de PKK gibi bir Parti ve Abdullah ÖCALAN gibi bir önder, çizgi devrimciliği yoluma militan yoldaşlar ve idama gidecek olan bide-rin yanında, sömürgeçliğin karşı savşan kahraman bir halk vardır. ARGK gerillalarının vuruş tarzı vardır. Bu vuruşlar bize güç veriyor, destek veriyor, bizim ihmni kaynağıdır. Bu vuruşlar, Ewet, bugün çok daha güçlüye ve hiçbir koşu altında sömürgeçliğin faşist uygulamalarına, idam sehterlerine boyun eğmeyeceğiz. Sömürgeçliğin yıldırmaya, teslimiyet ve ihanet politikasına asla ve asla yaşam tanımayacağız.

Hangi açıdan bakarsak bakalım, TC idamları gerçekleştirilmekte hiçbir yere ulaşamaz. Idamları gerçekleştirilmekte belki sömürgeci-faşist, kırıcı, şöven, katliamci ve intikamcı duyguların tatmin edecektir ama, ulusal kurtuluş mücadelemizi yeni atılım ve kazanımlarla bunu kursağında bırakacaktır.

Sömürgeciler, faşist çellatlar!

Sizler bizi idam sehterlerine yollamakla halkımızın onurlu mücadelesini durduramayacaksınız. Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük kavgasındaki yürüyüşünü engelleyemeyeceksiniz!

Bizleri idam sehterlerine yollamakla, yıkılmanın eşliğine gelmiş gerici, faşist, kırıcı, sömürgeci düşenizi ayakta tutamayacaksınız! Tersine idam edilmiş yıkılışınız ve yok oluşunuz daha da hızlandıracaktır! Sonunuz, insanlığın ve halkların yüzü karası Hitler ve Mussolini'lerden farklı olmayacaktır.

Faşist çellatlar!

Bizleri, halkımızı ve Partimize ölümle, idamlarıla korkutamazsınız! Bize dayattığınız teslimiyet ve ihaneti ölüm pahasına da olsa asla kabul etmeyeceğiz! Bizler, ölümün üzerine cesaretle ve kararlılıkla yürüyoruz! BİZ ÖLÜMDEN DEĞİL, ÖLÜM BİZDEN KORKACAK. ÖLÜM BİZDE ÖLÜMSÜZLÜK VARDIR!

Çünkü biz, iyili, güzelli, geleceği temsil ediyoruz! Bir halk olarak size karşı ayağa kalkıyor, savşıyoruz!

Sizlerden, iğrenç baskı ve saldırılarınızdan, katliamlarınızdan korkmuyoruz! Çünkü, şahadete ulaşan Mazlum, Hayri, Kemal ve nice PKK'lı savaşçı, militan nerede ve nasıl ölümüne gerektirildiği bize öğrettiler! Onlar mücadele ve halk tarihimize ölümle olan korkuyu yok ettiler! Bugün halk olarak ulusal kurtuluşumuz, bağımsızlık ve özgürlüğümüz için siz sömürgeciler ve çellatlara karşı savaşarak ölümüşüzeleyoruz! Halk olarak ulusal ve siyasal kurtuluşu kazanarak, gerçek yaşamı yaratma yolunda destansı direnişler yaratarak geleceğe yürüyoruz!

Bizler, halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğü için onurlu ölümüne bilmece değil! Ve ölümüne yaşamı yaratma çağı! Ve ölümüne emrettiği yerde ölümüne biliyoruz! Bugün tarih, halkımızın kurtuluşunun bedeli olarak bizlere ölümü dayattıysa, bir an bile tereddüt etmeden sehterlerimizden, Partimize, halkımızdan ve Başkara, Abdullah ÖCALAN yoldaşından aldığımız sarılaşmamız, onurumuz ve yüreğimizde kucaklamakla hazırız! Ve ölüm-kalım savaşında biz kazanacağız! Çünkü biz toplumsal geleceğe yasasızına göre hareket ediyor. Onun gelişmesini yoluna açıyoruz. Siz, gelişmesini toplumsal ilişki ve iradenize toplumsal gelişme yasasını önderde durmuş, yönünü değıştirmesini! Biz, yeni bir toplumsal düzeni temsil ediyor ve onun hakkı, onuru kavmasını yoruyor! Siz ise, gerilemiş, tahriş oluncisi doldurmuş, köhnemiş düzeni temsil

ediyorsunuz! Sizin bu uğurda verdiniz savaş, gerici ve haksızdır! Bizim verdimiz savaş ise, sınıfsız-sömürsüz bir dünya yaratmak ulusal halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğünü hedeflediği için haklı ve meşrudur!

Biz kazanacağız; çünkü halkımız, yüzyılların parçalanmışlığını, dağınıklığını, öndersiz ve örgütsüz kaldığı yılları geride bırakmıştır! Halkımız bu gün, PKK gibi, bilimsel sosyalizmin donanması, doğru devrimi bir önderliğe, ERNK gibi, halkımızın ulusal ve siyasal birliğini ifade eden bir cepheye, ARGK gibi, doğru devrimi bir siyasal çizgi doğrultusunda yaratıcı bir şekilde modern savaş taktikleriyle baskı, sömür ve zulüm sistemine karşı savşan, sizin temel dayanağınız olan gerici zornuzu parçalayıp dağıtan bir halk ordusuna sahiptir!

Biz kazanacağız; çünkü, halkımızın ulusal, siyasal ve toplumsal çizgilerinin iyi temsil eden, bilimsel sosyalizm ilkelere doğrultusunda bize yö gösteren, bize kişilik kazandıran, ayağa kaldıran savşıtan, düşmanın her türlü saldırı ve imha planlarını boşa çıkaran, geleceğimizin yaratılmasını için güçlü bir inanç ve iradeye sahip olan Abdullah ÖCALAN gibi bir önder sahiptir!

Biz kazanacağız; çünkü kavgamız dünya proletaryası ve ezilen halkların özgürlük kavgasıdır! Sizlerle girdiğimiz bir savaşta, dünya proletaryası, ezilen halklar ve dünya ilerici insanlığı bizden yanadır! Halklar bize destek ve güç verecektir. Tarih bizi doğrulayacaktır!

Biz kazanacağız; çünkü, bugün Kürdistan halkı, bağrından ortaya çıkardığı öncü örgütü etrafında sıkı kenetlenerek ayağa kalkıyor. Sömürgeçliğin gerici toplumsal yapı ve ilişkilerini yıkıp özgür gelişmesini yoluna açıyor. Ve halkımız artık sömürsüz, baskısız, köleli, sömürgeci düzeni ve her türden aşagılamaı kabullemiyor. Halkımız, kendi öz gücü, öz bilinci ve yürüyeyle savşıyor. Halkımızın bu savşatıcı hükmü; "Ya kazanacağız ya da kazanacağız" şiarında keskinleşti. Bu düzeyde ulaşmış bir halkın halkı savşanına boşa çıkarmaya ne sizin ve ne de emperyalist babalarının gücü yetecektir!

Bu bilinc ve inançla idam sehterine gidenen on nefesimiz de halkımızın haklı savşanına olan inancımızı ve bağıllığımızı haykırarak devrim ve savaş sloganlarıyla üzerine yürüyecek, sizlere boyun eğmeyeceğiz!

Yiğit Kürdistan halkı, yoldaşlar, kahraman gerillalar!

Halkımız, tarihin en güçlü anıni yayşıkorum, sömürgeci Türk Devleti ise, tarihin en güçsüz, en zayıf, en bunalmış ve kurtuluşunun mümkün olmadığı bir anı yayşıkorum. Bu nedenle düşman saldırılarınıyoruz, irtici bir hayvan gibi sağına-soluna saldırıyor. Bu vahşiyetle en kırıcı, şöven, faşist, katliamcı karakterini ve geleneğini daha açık bir şekilde pratikleye yansıtıyor. Tüm bunları tenis etmek, ölümünü biraz daha uzatmak için yoruyor. İki bizleri idam sehterlerine çıkarması da bunun bir sonucudur. Bu nedenle diyoruz ki; düşmanın her türden vahşet ve saldırısına karşı kırıklağı düşmeden, mücadeleyi ayrı bir dah kesintiyi uğratmadan ulusal kurtuluş uğruna düşmana daha çok darbe indirir, daha yetkin örgütlük ve ulusal birliklerle kavgayı daha da boyutlandırır!

Düşmana karşı yürüttüğünüz bağımsızlık savşanını, fabrikada, tarlada, köyde, kente, dağda, ovada, yaşamın her alan ve cephesinde genişletin ve yükseltin! Düşman her

yerde direnişlerle karşılaşmalı, şıgıncak, saklanacak yer bulamamalı. PKK-ERNK ve ARGK'nin ulusal bağımsızlık ve özgürlük savşanına yandığı ve oynayacağı rol belirleyicidir. Bu savşan örgütlerini tüm gücünüze destekleyin. ERNK saflarında tek yummuk olun, ARGK saflarında öz evlatlarınız gibi sahip çıkın, orduyu besleyin, ona katilin ve bin yılların kin ve öfkesiyle kendi ellerinize düşmandan intikamınızı, intikamımızı alın. Ülkemizin bağımsızlığına, halkımızın özgürlüğüne kavuşması için "her şey cephe için", "her şey ordu için" şiarlarına bağlı kalın, gereklerini yerine getirin!

Yoldaşlar!

Partimizin ulusal kurtuluş çizgisinin kitlelere taşınmasında, onları kavrayıp maddi güç düşüncesinde, kitle gücüne düşmamaa karşı ölümölüm darbelerin indirilmesinde ve nihai zaferin sağlanmasında sizin öncülüğünüz ve pratiğiniz belirleyicidir. Bunun için, bugünüzde ve Parti içinde eski toplumsal yapının, yanlış anlayış ve alışkanlıklarına karşı amansız bir savaş yürütün. Partimize militan kişiliğini en yüksek düzeyde temsil edebilecek için sınıfları anlayışlara, tasfiyeci, komplocu yönelimlere karşı militan kişilik ve pratiğini çıkartın! Partimizin mücadele tarihi, iç ve dış düşmanlara karşı acımasız bir savaş vermenin gerektirildiği kuantıtlam ve bu mücadele anlayışıyla bugünlere gelmiştir.

Çünkü, düşman halkımızı ve bizleri önderisiz bırakmak için en çok da içten saldırılarla bize vurmaya başlamıştır, çalışmaktadır. Düşmanı ve Partimize içindeki zantatlarını yok etmek, Partimizin proleter çekilicisini, çizgi devrimciliğini, dava adamı olmayı kişiliğinizde somutlaştırarak, Başkara Abdullah ÖCALAN yoldaşın etrafında kenetlenmekten geçez. Kurtuluşun işkili yolu, sehterlere ve değerlere bağıllık ve Abdullah ÖCALAN'a sarılaşmak bir inanç, bilinc ve bağıllıktır yataktadır. Kim olursa olsun Partiyeye ve Başkara APO'ya uzanacak eller kırılmalıdır! Bu sınıf kavşanının acımasızlığı ve affedilemezliğiyle geçilemez yasasıdır. Bu yasayı savşan her cephesinde, yaşamın her alanında doğru devrimi bir tarzda işletin! Militan savşanınız, Parti ve önderliğe bağıllığınızla zaferi kucaqlayın. Ve düşmanın kurtulduğu darbaçısına, her idamına karşı duyusalığı kapıldan düşmana karşı savşı daha da yükseltin, düşmanın zindanlarındaki baskı, işkence ve katliamlarına parti birlik ve kitlesel coşkunlukla cevap verin! Savşı kesintiyi uğratmadan yürünün!

İleri insanlık! Dünya proletaryası, ezilen ve sömürülen halklar!

Ulusal kurtuluş ve bağımsızlık için ayağa kalkın Kürdistan halkı!

Sevgili Partimize! ARGK'nin kahraman komutan ve nelerini!

Emekli halkımızın biricik kurtuluş umudu sevgili Başkanımız Abdullah ÖCALAN yoldaş!

Sizlere söz veriyor ve diyoruz ki; Sömürgeçliğin darbaçalarına gidenen büyük bir inanç ve iradeyle son nefesimiz, son haykırışımız, son sözümüz size bağıllık olacaktır! Darbaçasına salanan bedenimizi düşmanı, bizim şanışımızda uyguladığı, özel savşı yöntemlerini boşa çıkarması için sehterlerinin bir yolumuzdan alkoymayacağı sloganlarımızla haykıracağız. Ve darbaçalarında düşmana karşı PKK'nin militan kişiliğini en yetkin bir tarzda konuşturacağız!

Bizler bu kutsal davanın birer neleri olarak halkımızın birer Devamı 22. sayfa

PKK 2. ULUSAL KONFRANSI BELGELERİNDEN...

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın cephe ve ittifaklar sorunu üzerine yaptığı değerlendirmeyi yayınlıyor.

CEPHE VE İTTİFAKLAR SORUNU ÜZERİNE

Baştarafı 1. sayfada

gerekir. Cephe; her ne kadar halk etkililiğini, bir yerde kalkışmasını varsayarsa da bununla sınırlıdır. Doha güçlü, giderek program kavuşmuş, düzenli bir hareketliliği içerir.

Cephe türü gelişmeler, günümüzde halk savaşlarının, daha genel halk mücadelelerinin uzun vadeli olmasıyla da bağlantılıdır. İktidar sorunları eskiden, ya saray darbeyle, ya kısa süreli ihtilallerle çözümlendiği ve halk da etkin, uzun vadeli bir şekilde bu savaşın, bu ayaklanmaların içine girmediği için, cephe olgusuna fazla önem verilemezdi. Örneğin; Fransız İhtilali, Paris Komünü ve hatta Rus devrimi, cephesel hareketler diye adlandırılmıyordu. Çünkü, bunlar ancak birkaç haftalığına vücut bulup sona eriyorlar.

Daha sonra, Ekim Devrimi temelinde cephe kavramları işlemeye başladı. Bunun nedenleri var. Özellikle faşist diktatörlüklerin gelişimi, mücadelelerin uzun vadeli olması, beraberinde getiriyordu. Ki, buna anti-faşist halk cepheyi biçiminde karşılık verildi. Yine, sömürgeci halk karşıtıların uzun vadeli usulci kurtuluş savaşlarının ihtiyacı kendisini gösterdi. Özellikle Vietnam deneyimleriyle birlikte, buna da usulci kurtuluş cephesi kavramıyla karşılık verilmeye çalışıldı. Bunun ana nedenleri vardır. Özellikle, Sosyalist Sovyetlerin desteği, yani proletarya devrimleri çağına girilmesi, halk hareketlerinin uzun süreli mücadele verme fırsatını tanıyordu. Tabii, bir bu karşı-devrim cephesinin veya bir bütün olarak kapitalizmin girdiği bu aşamada ki, buna evrensel cephe deniyor - derin ve biraz da sürükli olduğu için, buna tepki olarak, işi sınırlı önderlikli halk hareketleri uzun dönemli olma zorunluluğuyla karşı karşıya gelindi.

Dolayısıyla, kapitalizmin birinci evrensel bunalımıyla gelişen Ekim Devrimi, daha sonra gelişen cephe tipi olguya zemin teşkil etti. Ve daha çok da bu dönemde birlikte, birçok ülkede, ırlı ulusal halk hareketleri, ulusal kurtuluş cephepleri geliştirildi. Özellikle İkinci dünya savaşı sırasında anti-faşist cephepler ile klasik sömürgeci karşı usulci kurtuluş cephepleri doğarken, II. Dünya Savaşından sonra, yeni sömürgeci karşı olamay, da içeren usulci kurtuluş cephepleri ile gelişen faşist diktatörlüğe karşı halk cephepleri çok yaygınlaştı. Öyle ki, bu cepheleşik çok kısa sürede iktidarı ele alamadığı, yani iktidarı kısa sürede zaptı mümkün olmadığı; ama eski statüko altında yaşama da kabul edemediği için, ara bir durum ortaya çıktı. Bu ara durum şudur: Ne tam devlet oluşturma ve düzen bulamıyordu, ne de tam kurtulma hareketliliği; ne kısa sürede halk iktidarı kurabiliyorlar, ne de eski statüko altında bir durum yaşanabiliyor. İşte bu gelişmeye cephesel gelişme eşlik etti.

İkili iktidar kavramı, hatta demokratik kitle örgütlerinin etkililiği, bu çerçevede anlam bulur. Bir anlamda cephesel hareketler, gelişen demokrasi hareketleridir. Hemen şunu söyleyelim; karşı-devrimci hareketler de vardır. Özellikle devrimci iktidarlara karşı da, -nasıl ki mevcut iktidarlara karşı devrimci cephe hareketleri gelişmişse- karşı-devrimci cephe hareketleri de bu dönemde gelişmiştir. O da devrimci iktidarlara

karşı, karşı-devrimciğin uzun süreli hareketlerini içeriyor. Evrensel cephe böylesi bir dönem yaşanması anlamıdır. Bir bütün olarak kapitalizmin aşımaya başladığı ve aynı zamanda sosyalist devrimlerin de gündeme girdiği bir dönemde, daha önce de düşünüldüğü gibi, dünya çapında devrimlerin mümkün olması, ancak parça parça, uzun sü-

rardan çok zarar da getirebilir. Hele hele özellikle Türkiye sol literatüründe öğrendiğimiz cephe türü yaklaşımlar ve uygulamaların halk hareketini kösteklemekten öteye gidemediğini unutmazsak bunun ne kadar önemli olduğu anlaşılır. Örneğin usulci demokratik cephe, halk usulci cephesi, anti-faşist cephe deniliyor, bütün bunların şu veya bu

Türkiye solunun özellikle lafazanlıkta çok üzerinde durduğu cephe olgularına yaklaşımların sematik, içerikten yoksun, özgülüğü olmayan ve dolayısıyla fazla gelişme ortaya çıkarmayan yaklaşımlar olduğunu bilemek, yine üzerimizdeki etkilileri iyi görebek bunu eleştirmek önem taşır. Eğer dünya deneyimlerinden yararlanacaksak; onları sadece bir de-

ğini, diğeri ağılık özelliğini konuşuyor. Ve bunlar çoğunlukla da birbirleriyle uzaşırlar. PKK içinde ve özellikle de kitleye yaklaşımda görüldüğü gibi, karşı-devrimci olmalarına rağmen özünde anlaşılır. Kemalizm Kürdistan'da belli oranda ağıllara karşı çıkmış olmasına rağmen, esasla onlarla uzaşır. Bugün Kürdistan'da feodalizmin bu kadar güçlü olmasında kemalizmin bu özelliği görmek gerekir. Şahıslar düzeyinde çatışmalıdır; fakat sistem olarak feodalizm, onun yansıması olan ağıllıkla uzaşmalıdır. Ve günümüzde doğru küçük-burjuva kişilerin Kürdistan'da türmesi tamamen kemalist etkilidir. Fakat ağıllıkta da bir o kadar uzaşmalıdır. Dikkat edilirse, Parti içinde bunlar birbirleriyle çok çelişkilidirler, fakat tavırda ve kişilikte neredeyse bir madalyonun iki yüzü gibidirler. Çelişki kadar birlikteliklerini veya aynı çıkar temelinde uzaşır konumda olduklarını görmek önem taşır.

Bu temel gerçeği PKK yakalamıştır. Kürdistan somutu sözkonusu olduğunda, her iki tutumda da tehlikelerini, ortaya çıkış gerekliliğini birlikte manifestosuna, programına ve giderek şiddetli ideolojik-politik savaşlarında sergilemiştir. Bu önderlik, halka doğru giderken bir, fakat halka gitmekten alıkoyma sosyal-söven kemalist ve ilkel-milîyetçi ağılık etkilileri çok ciddi bir engel olarak yasadı ki. Bu konuda büyük bir mücadele ve önemli kayıplar verdik. İlk şehitlerimiz bunlara karşı mücadele verdikmiş gibi, ilk önemli başarılarımız da bunlara karşı mücadelede sağlandı ki. Ve bunların ideolojik düzeyinde aşımaları oranında, halki siyasi etkiyi atına almaya başladık. Dolayısıyla halk cephesine doğru, bunların ideolojik aşımaları kadar, halk üzerinde etkililiklerini kırmasıyla atacağı olmuştur. Bunu sıkı sıkıya bir PKK özelliği, yaklaşımı ve politikası olarak görmek gerekiyor. Bu tamamen bir ilkedir. Bir taktik değil, bir ilkedir. Ideolojik düzeyden askeri alana kadar, uygulamaları gereken bir ilkedir. Başarıların bu şarttır.

PKK türü bir gücü gösterirken, adı cephe dediğimiz de giderek, adı geçen bu gelişmelerle mücadele vazgeçilmezdir. Günümüzde doğru bakıldığında neler görüyoruz? Değişik biçimlerde de olsa, bugün her ne kadar eski gücü kalmamış da olsa ve eski güçlere gerekere güsmük emellerde de, sosyal-sövenizm etkilileri vardır. Kemalizmin etkilileri vardır. TKP simdi hangi devrimci kurumsadır? En son, büyük ihtimalle faşizm artık bunların tehlike olmaksızın çıktığını gördüğünden, yeşil işi yakmadaki herhangi bir sakınca görmedi. Bunların, "Batı sisteminde evet, her türlü devrimci çabaya hayır, özellikle PKK önderlikli Kürdistan usulci kurtuluş savaşına hayır, sonuna kadar düzene, teslimiyete evet" biçiminde yeterince uysal-ışmalar, ehliyetlilmeleri sağladığından sonra faşizm bu işi yakmadaki gecikmedi. Nitekim günümüzde faşizmin tamamen icazetliye bırakılan ve adına TBKP dedikleri olugun yeni biçimler alarak, hem de düzenin kuruması altında, düzen için bir partileşmeye doğru gitmeye çalışmaktadır. Biz şimdiden tümüne karşı iddialı demiyoruz ama mevcut birçok beliri, sosyal-sövenizmin yeniden, hem de düzenin daha sıkı kuruması ve denetimi altında devrimci değerlere engel teşkil edece-

reye yayılmış bir iktidar savaşının yaşanması; gerçekleşen biçim oluyor. Bu da halk hareketlerinin yaygın kitle örgütlenmeleriyle birlikte, iççe, parça parça gelişmesi, ikili bir döneme yayılması olarak ekonomik, demokratik, siyasal ve daha askeri güç kazanmasını mümkün kılar bir gelişmeye zorluyor. Ortaya çıkan durum budur.

Günümüzde doğru geldiğimizde, bu en az yerleşik devlet düzenleri kadar, toplumların bünyesinde kendin gittikçe gelişen bir olgu haline geliyor. Kırsak; yakın tarihsel gelişmeler içinde, cephesel olgulara böyle bir tanımlamaya karşılık vermek mümkündür.

Kürdistan somutuna bunu indirgelediğimizde, ortaya çıkan tablo şudur: Kürdistan'da bir halk ayaklanmaları sayısına itidarı aşıyağı etmek mümkün olmadığına göre; nereden bakılarsa bakılın ve hangi tür çabalar harcarsa harcarsın, faşist-sömürgeci boyunduruğu kırılmasını uzun vadeli bir mücadeleyle karşı kıldı ki. Bu gözönüne getirilirse, basitten karışığı, pasif biçimlerden şiddet biçimlerine; ekonomik amaçlardan en kapsamlı yoğunlukta olan askeri amaçlara kadarki mücadele biçimleri şarttır. Yine, çok gizli örgütlenmelerden çeşitli legal örgütlenmelere, gerilla'dan halk ayaklanmalarına kadar çok çeşitli biçimleri ve hatta dünyada hemen hemen denememiş tüm cephe örgüt ve savaşım biçimlerini bağında taşımaya gereken Kürdistan'daki halk hareketi cephesel karakterde olmaktadır. Kürdistan'daki halk hareketi herhangi bir ülkeden daha fazla karışıklık, çok çeşitli örgüt ve mücadele biçimlerini sergilemekle karşı karşıyadır. Uzun, ama aynı zamanda çok hızlı sonuç almaları da içeren ve bu anlamda çok zengin kapsamda bir cephe olarak gelişme durumu altında olan bir devrimci hareket. Kürdistan'daki devrimci halk hareketi, ulusal kurtuluş cephe hareketi diğer ülkelerdekilere benzecek tarzında düşünülmez ve hatta bunda ısrar edilirse, önemli zararların verileceği açıktır. Mevcut cephesel deneyimleri taklit etmek, ya-

niye deneyiminin kopye edilmesi olduğunu biliyoruz. Soruç; Türkiye'de hiç gelişmeyen halk hareketleri. Yani, Osmanlılara karşı Celali İsyanlarının görkemliliğini, hatta yakın dönemlerde klasik mahkum hareketlerini bile gözönüne getirdiğimizde; sol önderlikli halk hareketlerinin çok cılız, bir derde deva olamayacak kadar zayıf olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bunun nedenleri çeşitli olmakla birlikte, en önemlisi de sematik, kopye yapılmıştır. Başka ülke deneyimlerini, kendi gerçekliklerini fazla kavramadan ve de gerekli örgüt çabalarını sergilemeden lafta tekrarlama devrim yapacaklarını sanlamamalıdır.

Bizim de yakın geçmişte ayaklanmalar deneyimimiz vardır. Bu ayaklanmaların parlamaları işyanları biçiminde geliştiği ve en son Güney Kürdistan'da de dahil, halk cephesi karakterinde gelişmediği bililir. Hatta bunların halk hareketi karakterine bürünmediği, geleneksel aşiret örgütlenmesi çerçevesinde beylerin, aşiret reislerinin emriyle veya başkaldırılarıyla gelişen içişleri daha çok kendi dar çıkarlarıyla sınırlı olan, halkın çıkarını gözlemeyen hareketler olduğu açıktır. Dolayısıyla yeniliği, çağdılığı bağında taşıyan bu tip ayaklanmaların halk cephesi veya ulusal kurtuluş cephesi türü sayılamayacaklarını; uzun vadeli, ınatçı, çok çeşitli bir mücadele biçiminden yoksun olduklarını; bu yeteneği yapları; gereği gösteremeyceklerini, yaşayarak oldukları açıkça yenilgilerden ötürü bugün çok daha rahatlıkla belireyecektir. Bunun için, yakın geçmişimizde yaşanan örneklerin eğilimleri önem taşır. Bunların özellikle kendilerine halk hareketi, hatta günümüzde doğru ulusal kurtuluş cephesi gibi kitlemler yakıştırmaları da ciddi bulmamak bunun bir maskelenme olduğunu görmek gerekiyor. Bunlar özünde cephe olgusuna karşı ve gerçekten bir cepheleşme sağlanmak isteniyorsa, bunların aşımaları sıkı sıkıya gözetmek önemi bir görev olarak kendisini dayatmaktadır.

Demek ki; gerek ilkel-milîyetçiliğinin yakın dönemlerde denediği, gerekse

neyim olarak değerlendirmek, kopye tarzda değil, olumlu yönlerinden yararlanmak tarzında ele almak, bunu da bir teorik çerçeve olarak değerlendirmek, olduğu gibi kopye bir yaklaşım içinde olmak büyük önem taşır.

Bizde de bu olguya kopyeci yaklaşmak isteyenler oldu. Gerilayla olduğu kadar, cephe olgusuna da sematik yaklaşımlar yayılı uzun bir süre bazılarında anlayış düzeyinde ve çarpık uygulamalar tarzında yaşanmış istendi. Türkiye'deki sol yapılar, ilkel-milîyetçilikten de etkililenler bu konuda olumsuzca zarar da verdiler. Cephe olgusuna bunların yaklaşımı gerçekten içkeriken yoksun, tamamen lafazanlık düzeyindeydi. İçkeriken işe; tarhi, toplumsal gerçekleri, hele hele PKK'nın ideolojik-politik önderliğiyle ortaya çıkardığı program ve örgütlenmeye bağdışıydı. Dolayısıyla işlerin doğru ele alınması önünde bir engel olmuştur. Örneğin; tek faşistiyetinde ve hatta genelde Parti öncülüğünü düştürme, halk çıkarını bir tarafa iten ciddi bir durumdur. Bunlar hep kemalist etkilili yansıtıyor. Solcu dediklerini halde bunu yansıtır; kemalizm koşullarında, onun ideolojik-politik çerçevesini aşmayan solculuk, TKP örneğinde olduğu gibi Türkiye'de 60-70'li yıllar halk hareketlerinin bağında büyük bir beladır. Bunun değişik tarzda da olsa bize taşınması, bütünüyle kitleleşileşmeye bir engel teşkil etti. Onunla iççe, hatta onunla bağlantılı ilkel-milîyetçiliğin yaklaşımlarını da dayattılar. Kırsak bu noktada da Partinin öncülüğünü bir tarafa iten, kışkırtarak ağırlık veren, bir nevi ağavayrı tavırları esas alan tutumlarla halkın cephesini gelişmelerini sürde kalsın, önünde en ciddi engelleri oluşturdu. Bunun ne kadar yaygın örnekler biçiminde bizde yaşandığını az çok biliyoruz. Bunun anlaşılır nedenleri vardır. Halkın çıkarlarını esas almayan, Partinin halk için öngördüğü devrimci anlayışı ve bunun için zorunlu gördüğü öncülüğü esas almayan bir kişilik, ya kemalist etkilili solcu ya da ilkel-milîyetçi etkilili ağıla olmaktadır. Birli küçük-burjuva özelli-

ğini çok açık bir biçimde göstermek. Bu oluşumu yakından görmek gerekiyor.

Her ne kadar SHP sosyal-demokrasiyi bir amaç olarak kullansa da ve bazılarına son iki yıl içerisinde olduğu değışikliğine gidecek bir oluşum olarak görünmek istese de, parti kesinlikle sosyal-faşisttir. Dikkat edelim; işbirlikçi de değil, çünkü işbirlikçilerin yetiştirilmesi için partiye bizzat sosyal-faşist bir oluşumdan başka birşey değildi. Ve denilebilir ki, başka şartlar altında daha tehlikeli bir biçimde, Kürdistan'da savaşa en faşist karşılığı vermek isteyecaktir. Buna bağında taşınan bir partidir. Diğer oluşumlar her ne kadar sosyal-sosyalist değilse de, bunlarda kısmi düzelmeler olmakla birlikte aşılmış değildir. Gerçi Kürdistan'ı ve PKK'yı inkar etmeye gücü yoktur. Çünkü, dünyanın kabul ettiği bir mücadeleci artık inkar etmeleri gerekirdi. Ama yine de gerekçesi bir dostluk dayanışmasını gösteremiyor. PKK'nin kendileri için, iktidara girmelerinde alandıkları açığı tuttuğu yolda bile yürüyemiyorlar. Birakalım PKK ve onun halk hareketine yardım ve destek sunmaları, kendileri için paha biçilmez iktidara gidecek imkanları bile kullanamıyorlar. Onların ziyafetlerini bu temelde görmek gerekiyor. Sosyal-sosyalizmin geleneksel zaafını, kendini örgütleyememesi, kendi halkının kurtuluşuna doğru sahip çıkamaması, bunun için program ve taktik geliştirememesi, geçmişin ağır olumsuz etkisini yaşamlarında görmek gerekir. Ama eskisi kadar bağnaz bir inkarcılık içinde olduklarını ve olamayacaklarını, hızla bir çözümü, özellikle PKK'ye yönelik köklü bir ayrışmayı yaşadıklarını da eklemek gerekiyor. Dolayısıyla bunlara yaklaşımın esnek tutulması gereği de kendiliğinden anlaşılmaktadır.

İkkel-milietçiliğin içinde yaşadığı durum daha çarpıcıdır. Özellikle klasik sömürgecilikte ototomi temelinde aradıklarını bulamadıkları için, emperyalizmle ilişki geliştirmek; hem de bunu çok patavatısız ve aşağılık biçimlerde yapmak istedikler. Ama yine fazla bir gücü olmadığı ve özellikle yenilgi durumu yaşadıkları için ciddiye almıdılar. Avrupa'da geliştirmek istedikleri bazı kararlar, yeniliden sonra, özellikle birleşik yıldır suçmuş kalmaya mahkumdu. Ototomi, kültüre özerklik planları çerçevesinde Kürdistan'ı istedikleri kadar pazarlamaya çalışsınlar; bu konuda özellikle de PKK'nin son bir-iki yıllık gelişmesini engellemeye fazla başanlı olmadıklarını kendileri söylediklerini görüyor. Kendileri ve emrine girmeye çalıştıkları güçler bunlara fazla umut bağlamadı. Kendi çıkarlarını temsil edemeyceklerini düşündüklerini için, fazla etkili olmadılar. Dolayısıyla özne halk ve PKK'ye karşı konumları doğru olmasın karşın, çok güç kaybettilerinden dolayı fazla etkili olamayacaklarını biliyorlardı. Partinin değeri önemli oranda Parti etkilisi, Partinin geliştirmek istediği cephesi etki altına girerken; bağnaz, feodal çıkarlara bağlı, sağa aşmış pısmır tipiler de klasik sömürgecilik de dahil emperyalizmin sömürgecilik, bugün PKK'ye karşı açık savaş cephelerinde yürütek kadar ilah olamadıkları ortaya koyuldu. Ayırnca, yoksul kitleleri bile doğru kavrayış, üst yöneltici kesimin ise, açık düştün konumuna geçmesi biçiminde gerçekleşmektedir.

Bunun yanında, bunlara mücadele, özellikle de 12 Eylül faşizmi altında bunları kendilerini yenilememeleri, yine İran-İrak savaşının yıkıcı etkilerini kaldırarak bunlardan ötürü, PKK'yi kitleleşen tek özne

güç haline getirdi. Bu halkların Kürdistan'da, Türkiye'de ve hatta Ortadoğu'da halkın çıkarlarını esas alan köklü yaklaşımları, ısrarlı çabaları bize günümüzde doğru geldiğimizi daha etkin bir konum kazandırmıştır. Büyük hatalara rağmen ve daha çok kemalist etkili değışen fedal etkili yan-ağa, yarı küçük-burjuva gerçeği aşamamızın değeri bütün engellemelerine rağmen, PKK politikasının halkı esas alması ve bunu arkaç halkın da kavramaya başlamasıyla birlikte, bu gelime sağlanabildi. Aynı şekilde tüm provokasyonlara ve halk düşmanlıklarına, halkı bizden uzaklaştırmak için, Parti silahını halka karşı kullanacak kadar tehlikeli çabalara rağmen, PKK'nin halkı, halkın çıkarlarını esas alan karakteri, halkın da bu özü iyi farketmesi, bizi oldukça kitleleştiğirdi, halk temelini yaydı. Aslında son yılların en büyük gelişmelerinden birisi de bu ve bu temelde verilen savaşımızdır.

Son bir-iki yıl içinde yürütülen bir diğer savaş da; halkı ulusal kurtuluş cephesi içine alacak müz, almayacak müz gelişmeleridir. Türkiye sorununa, "Sol Birlik" deneyimi başta olmak üzere, PKK tarafından geliştirilen istenen birçok teçrit çabaları kadar, Yürekli Kürdistan'da "CUO" ve daha sonraki sahte cepheleşme çabaları, yine diğer bazı partileşme ve cepheleşme çabaları her PKK'nin 15 Ağustos Atılımı ile birlikte kitleleşmesini önlemek için. Bir de İran-İrak savaşına sonucları ile, 12 Eylül'ün teşvi ve tecritini gelimesi bunları da umutsuz çabalara yönlendirmeye zorladı. Ancak PKK'nin taktiklerinin biraz daha kendini dururması bizi kitleleştiğir, bunları da tectrite doğru götürüyor. Provokasyonları, arkadan vurmaları ve hatta faşist sömürgecilik değışti ilişkilere, görüşmelere devreye sokmalarına rağmen, amaçlarına ulaşamadılar. Fakat PKK'nin politikalarını uygulamada, Parti adına sekte ve bu anlamıyla da bastırması, halk karşıtı ve ısrarla kitleye yaklaşmama tarzında tavırlara da girdi. Kitleli mücadele içine çekememesi biçiminde bir yaklaşım, oldukça engeller ortaya çıkardı. Etkimizi bile bile sınırlandırmaya girişimlerine girdi.

Bütün bunların rağmen, Partinin doğrultusunu hakim kılmak ve taktikte işlerlik kazandırmak için yapılan çalışmalar, 90'ların başındaki kitle hareketlerinde de görüldüğü gibi, kitlelerin sınırlı da olsa desteğini almayı başardı. Bu durum bütün olumsuzluklara rağmen Kürdistan'daki halk yığınları üzerinde en etkili hareketin PKK olduğunu açtı. Bu şu anlamla gelir; günümüzde artık halkın ulusal cephesi için koşullar, her zamankinden daha fazla olgunlaşmıştır. Son halk hareketliği, halkın cesaret ve fedakarlık düzeyinde gelişmesi olduğuna gösteriyor. Hem gelişimine hem derinliğine bir katılım söz konusudur. Kürdistan'ın hemen hemen bütün bölgeleri ve hatta parçalarındaki kültür ve teçrit farklılıklarına, hatta çok çeşitli halk tabakalarına, anırlıklarına ve din-mezhep farklılıklarına rağmen, hep-sin PKK'ndenlik potada taşınanlar, birbirlerini güven duymaları ile daha yavaşana bir deneyim oluyor. Feodal-aşiret etkilerinin, din-mezhep gelişmelerinin ve hatta tabaka ve cinsler arası çelişmelerin muazzam küllanlığı ve ördüğü duvarları yıkılıyor. Sınırlı da olsa, istenilen yönlüleşme tam yaşanmasa da ve tümü bir bağlançlık biçiminde de olsa, böyle-sine tarihi bir halklaşma ve uluslaşma, denilebilir ki, ilk defa vücut buluyor.

Türk sömürgeçiliğinin ağır etkisi altında da olsa, kapitalist sömürgeçiliğin ağır tahribatları ortasında da gelişse, aşiret etkilerinin sürmesi, yine çeşitli bölgeler der aile-kabile kültürlerinden ve birliklerinden sıy-

nıma, halklaşmadır. Bu halklaşma aynı zamanda bizde, kapitalist bir ekonomi çerçevesinde geliştiği için, uluslaşmadır da. Yani halklaşmaya uluslaşma itçe ve de devrimci biçimler altında gelişmektedir. Bu orijinaliteyi iyi görmek gerekiyor. Birçok ülkede kapitalizmin gelişmesiyle birlikte pazar etrafında sağlanan uluslaşma söz konusudur. Bizde bilakis, sömürgeci kapitalizme karşı yürütülen ve kapitalizmin her düzeyde hedeflenmesini esas alan bir devrimci mücadeleyle gerçekleşmektedir. Sömürgeci kapitalizmin temelinde, ona karşı uluslaşmadır bizde yaşanan. Yabancı kapitalizme karşı uluslaşma, -ki, bu aynı zamanda ulusal kurtuluş cephesi olma durumundadır- ailesel, kabilesel, mezhepsel ve hatta bölgesel farklılıkların, gırtlari yirttiği için, halklaşmaya açığırır.

Her halklaşıyor, her de uluslaşıyoruz. Bu, sömürgeci kapitalizme karşı uluslaşma, ortaçağdan kalma gütere karşı da halklaşmadır. Bugün Kürdistan'da yaşanan; halk ulusal cephesinin özünü olduğu olmaktadır. Dolayısıyla, birçok ülkeden farklı bir orijinalitemizin oluşmasından bahsedilebilir. Birçok ülkedeki uluslaşmanın milli kapitalizm temelinde, barışlı yani ağır basan biçimlerde gerçekleştiği bilinmektedir. Daha sömürgeçile de yabancı kapitalizmin; örneğin, İngiliz, Fransız ve hatta ABD'nin geliştirdiği kapitalizmin uluslaşmaya sağladığı bilinmektedir.

Oralarda işbirlikçiler ulusal değerlerden kopmadıkları gibi önemli katkılar da söz konusudur. Bizde ise durum bunun tam tersidir.

Bizdek gelişen kemalizmin ideolojik, politik yaklaşımları içerisinde tümüyle inkarcı, asimilasyoncu. Yani Türk gerçeğinden başka hiçbir ulus gerçeğini kabul etmez. Kürdistan'a giren kapitalizm eşitir Türk ulusçuluğudur ve her türlü azınlık ve farklı ulusal oluşumları dışlar. Anti-Kürt değışim karakterindedir. Bu, İngiliz, Fransız, hatta ABD emperyalizminin sömürgeçiliğinden hiçbir zaman olmayan bir husustur. Dolayısıyla, kemalizmin ideolojik-politik öntüsü altında geliştirilen Türk kapitalizmi bütünüyle karşı bir savaş aynı zamanda ulusal kurtuluş. Yani anti-kapitalist, ulusal kurtuluşçuluk oluyor. Aynı zamanda bu sınıfsal kurtuluşçuluktur da, çünkü kapitalizm bir ulusun inkarı olmanın yanı sıra, amansız bir biçimde sınıfsal baskını eşine ender rastlanan bir türüdür de.

O halde anti-sömürgeci savaşım bizde ulusal kurtuluş ve sonra kademeli sınıfsal kurtuluşçudur. Ve aynı zamanda mahalli işbirlikçi çevrelere karşıdır da. Bunlara karşı da yürütülen savaş, hem ulusaldır hem sınıfsaldır. Bunları Türk sömürgeçiliği ile ilişkiliri inkarcı temeldir. Bindiği gibi, tamamen bunlar Türkük değeri yarlgan için başkışılması uğrundayor. Feodal kabuklardan sıyrılıp burjuvalaşşıyorlar. Bu sadece

feodal komprador yapıyı gözlemlemiyor, aynı zamanda ezilen ve sömürülen yoksullara kadar Türk gerçeğini içersinde bir uluslaşma vardır. Dolayısıyla işbirlikçiler de dahil, içerde Türkiye ve kemalizme ilişkin değışti kesimlere karşı yürütülen savaş, sınıfsal olduğu kadar ulusaldır da. Çünkü, bunlar inkar temelinde yaşıyorlar. Yani anti-Kürt oluyorlar. Dolayısıyla bunlara karşı yürütülen savaş, Kürdistan ulusal kurtuluşu ve aynı zamanda da sınıfsal kurtuluşu oluyor.

Ulusal kurtuluşun anti-kapitalist karakteri, Kürdistan'da güçlü bir kapitalizm olmasa bile- sosyalizmin öncülüğü zorluyor. Milli bir kapitalizmin olmaması da yine, kapitalizmin seçeneğine basırmadınm alko-uyor. Bu yönleriyle PKK önderliği; sosyalist ve anti-kapitalist olma gerçeğiyle yüzüyor. Kendini her zaman anti-kapitalist temelde ve sosyalist olarak yetkinleşen durumundadır. Bütün ortaçağ etkilerinin rağmen, bunu sağlamlaştırmaktadır. Çünkü hem şartlar ve hem de maddi yapı buna zorluyor.

Diğer yandan çok yaygın olan aile ve kabile çerçevesinde üretim aykarta tutmaya çalıştığı, uzun tarihi bir geçmiş bulunan ve neredeseyse toplumun artık tek aykarta kalı kurumu olan ailecilik, kabilesel uluslaşmaya ve halklaşmaya engel teşkil etmektedir. Aile ve kabile dağılırı bugün tutuculuğun kaleleri durumundadır. Dolayısıyla, özellikle

bizde oluşan işbirlikçilerin her birisi diğer taraflarında ulusal kurtuluşun örneğinde en büyük engel olarak oluşturmuşlar. Buna yoksul kesim de dahildir. Bu, önemli bir Kürdistan özünüğünüdür.

Daha da açalım bu yaklaşımı. Partinin özenle ettiği örgütleyerek yıllardır bağında savaştığı kadroları bile, uluslaşma ve sınıfsallaşma mücadelesini karşısında engel oluyorlar. Doğru düştü kitlelere ulusal bilinci ve sınıfsal bilinci göstermek ne anlamla gelir? PKK adına, PKK kadrosu olarak -bugün bile tartışılır- çok ciddi ve aciliet kazanan bir örgütlenmeye gelmek ne anlamla gelir? Örgüt kuralarını işletmemek ne anlamla gelir? Bizde mevcut kişilik gerek ulusal kurtuluş ve gerekse sınıfsal kurtuluş karşı kendisini çok ciddi bir engel olarak gösteriyor. Bütün çabalarımıza rağmen, Parti içinde de bu engel konumunun objektif olarak çok güçlü yansıdığı görülmüyor. Dolayısıyla Parti içinde ulusal ve sınıfsal kurtuluşu bizim kadroya karşı da yürütmek ve en başta da tepede bir türü örgütlenmeye girmeyen, kolektivizme girmeyen önderlerimizde karşı da yürütmek zorundayız. Çok acı, ama bir gerçek. Neden özet tutmaları ısrarla yaşıtlıyor? Neden kolektivizme gidilmiyor? Kolektivizme girmemek; halklaşmaya, sınıfsallaşmaya, uluslaşmaya girmemek. Özerklikli süreklî savunmak; aile ve kabile etkilerini Parti içinde esas almak demektir. Aile ve kabile etkilerini Parti içinde esas almak demek; bitimsi-tükenmiş kişiliği savunmak demektir. Son tahlilde; doğmanın koşullandırdığı kişiliği hoyratça yaşamak demektir.

Çok iyi bilinir ki, örgütlenmeyen, kolektivizme çekilemeyen bir kişilik her an iflas etmeye karşı güçsüz olan bir kişiliktir. Bu konuda göstergileri direng, tutuculuk anlamını tamamen düşman etkilerinde bulur. Bu konudaki ısrar, objektif anlamda düşman etkisinin derinmesi olarak karşımıza çıkar. Onun için, uluslaşmaya, sınıfsallaşmaya ihtiyacınız var. Ulus ve sif içindeki uluslaşmak, sizin için halen tam halledilmemiş bir sorundur. Ne yazık ki, bazılarınız örgüt ilkesini ben, aile ilkesi olarak görüyorsunuz. Sizler, bir sosyalist olarak PKK'ye katılmışınız, bir aile değeri olarak katılmışınız. Hatta kabile değeri olarak katılmışınız. Var ısrarla bölge ve aile etkilerini içimize yatışmak isteyen anlayış ve tutum sahiplerine bile ne demeliyiz? İkide bir "şu bölge hüçuma gidiyor", "şu kişilik hüçuma gidiyor", "şununla samimiyim" demek, abah-çavuşluk ilişkisi, ailesine tapınma ne anlamla gelir? PKK'nin en çok birliğe, ulusal kurtuluşçuluğuna, halk birliğine ihtiyacı hissettiği bir anda buna karşı direnme anlamına geliyor. Bu yaygındır ve ısrarla sürdürülüyor. Kışın iyi niyetli olması yetmez, hatta tehlikeli de olabilir. PKK'de başkanı kaçacak tutum, ulusal kurtuluş ilkesine sıkı sıkıya bağlıdır.

Ükenin bütün insanlarını, ülkeye bağlılık temelinde yutuşverlik bilinci doğurmak vermek, baş görüyor. Yoksa, "bu bölge ne kadar yitirdi" deyip ona ağır bağlılık, diğer bölgelerden ise "bir an önce kapı kurtulayım" anlayışı; yutuşverlik ilkesiyle ilgili; Yutuşverdir amansız halksever olmaz. Halksever olmak, halkın bir olduğuna, tüm kesimlerini, bölge ve kültür ayrımı yapmadan sevmeyi, onların kurtuluşuna koşmayı gerektirir. Hep kendine yakın asiret, kabile ilişkilerini içine çekmek, halkın diğer kesimlerini ilgi göstermemek, halkseverlik ve halk özgürlük ilkesiyle ilgili. Dolayısıyla halksever olamayız, birakalım sosyalist olmasın, bir özgürlük bile olamayacağı açıktır. Bu konuda ısrarla kendi ka-

ideolojik düzeyde bu kaleleri yıkmak, önemli bir ulusal kurtuluş görevi oluyor. Bu da, diğer birçok ülkede olmayan, daha çok Kürdistan özgürlüğü ortaya çıkan ve sömürgeçiliğin gelişim karakteri ile bağlantılı olan bir husustur. Dolayısıyla, bizim kendi öz temelimize karşı bir ulusal kurtuluş, halkı halklaşma görevimiz vardır. Kendi aile temellerimize karşı, bir devrimi savagı yürütmek zorundayız. Çünkü, aile önyargıları çok güçlü ve düşmana en çok zemin sunan bir özellik oluyor. Diğer ülkelerde öyle olamamakla birlikte, bizde bu çok gelişmiştir ve olumsuz bir özellik.

Buna bir de, kişiliğin düşürülmesini eklemek gerekir. Kişilik, geleneksel sömürgecilik ve feodalizmin ağır etkisiyle çok daraltılmış ve neredeseyse aile çikan ötesinde bir çikanı göstermemektedir. Birakalım ulusal ve sınıfsal çıkarları görmeyi, kendi aile çıkarlarını çok bağnazca savunmaktan değışe girmeyen bir yapılamla içindedir. Buna ilaveten, kendini en ilkel tarzda savunma mekanizmalarıyla koruma zorunluluğunu yuzyıllardan beri duyduğu için-kışık başta ördü olma üzere eğitim kurumlarında ve yaşama koşullarında, ulusal kurtuluş savagı aynı zamanda oluşturları bu kişiliklere karşı da vermek zorundayız. Bu da Kürdistan özgürlüğünde önemli bir yanadır. Diğer ülkelerde kişilikler, ulusal kurtuluşu bu kadar aleyhine değıştirdi. Fakat

buğuna çekilme isteyenlerin, başka türlü olmaları husu ile bakmamız gerekir. Doğru temelde yurtsaver, halksaver olduktan sonra sıra, sınıf temelde sosyalist bir yaklaşıma sahip olmaya gelir. Dolayısıyla, eğer yurtsaverlik iyi tutulmuşsa, halkın özgürlüğüne her alanda eşdeğer verilmişse, sosyalist olma olasılığı artar. Bu temelde iki ayrı katkı ile bir de sınıfsal düzeye bakar. Şu iyi bilinmelidir ki, en sınıfsal ve en proletar tutum, en yurtsaver ve en halksaver tutumdur. Dolayısıyla sosyalist olmak, Kürdistan için yegane yoldur.

Kürdistan orijinalitesi, en radikal sınıfsal bir tutum takılmaktan başka, hiçbir seçeneğe devrimci olma şansı vermiyor. Sosyalist ve devrimci olma bir düzende hiçbir seçeneğe, tutarı bir yurtsaverliğe, halksaverliğe götürmüyor. Bu da özü itibarıyla emasyona değil, olma anlamına gelmiştir. Kendi gerçekliği devrimci bir tarzda yakalayan ve bunu en doğru yapan, gerçek enternasyonalist bir tutumdur da sahibidir. O halde, cephe olgusuna yönelirken, Kürdistan orijinalitesini sıkı sıkıya gözönüne getirmek önemlidir. Bu konuda kavram karışması ve baskımlı yaklaşımınla düşümeceğiz. Dünya modellerini olduğu gibi kopye etmek tehlikelidir. Kesinlikle Kürdistan gerçeğini oluşturma bağlı bir yaklaşım geliştirmek hayattır.

Şimdiye kadar işlenen hatalar daha çok gerçekliklerle fazla adapte olamamaktan ileri gelmiştir. Önemli yanlış ve yanlışlıklar yaklaşımlar sözkonusudur. Bunlar şimdiye kadar, ulusal capta halkı karıştırmaya temelden bağlı, alle-kabile farklılıklarını bir yana alın dengeli bir tutum içinde olamaya elverişsizdir. Bu nedenle, eğer Parti içinde yer alırsanız ve halkın işleri derinlemesine öğrenmek istiyorsanız, bu mevcut yetmezlikleri hızla aşılması şarttır. Partileşmek, cepheleşmek için de çok önemli bir öncülktür. Ordulardan daha öncelikli, cepheleşmek için, PKK'de doğru bir öncüllüğü tutmamak gerekir. Bizde devrimci neden kitle içinde başlıyoruz? Parti içinde henüz PKK'lileşmemiştir de. PKK'nın sınıf ve yurtsaverlik ölçüsünü tutturamadığı için, tabii ki, kitleye de doğru yaklaşamaz. Doğru yaklaşmadığı için de cepheleşmeyi yürütmeyiz.

Bunlar çok iyi yaşadığınız örneklerdir. Halkımızla iyi birleşiyorsunuzuz Neden? Çünkü, halkımızın gerçeğini iyi tanıyorsunuz. Tanısanız bile iyi duyumsuyorsunuz. Çünkü sevmiyorsunuz. Sevdiniz, iş ve kabile ilişkileridir. Merkezimize kadar gelenlerin, bu konudaki zavalı durumlarını gözönüne getirmek gerekir. Yaklaşım ve ilgi düzeyinde bu kadar zayıf olduktan sonra, hangi halka yaklaşacaklar ve birliği nasıl sağlancaklar? Hangi halkı ayıracak kaldıracaklar? Yaklaşım ve ilgi yok, dolayısıyla gelişme durumu var. Hatta var olan etkilere de ağır ve jandarmavari kullanma sözkonusudur. Bu da Parti adına yapıyorlar. Bu durum, biraz bizi cepheleşmeye götürme, oldukça engel bir konuma getirmektedir.

O halde, her şeyden önce sağlam bir partililik, cepheleşmek için vazgeçilmez koşullardır. Parti öncüllüğü birçok düzende görüldüğü gibi teorik olarak gerçek bir öncüllüğe değildir. PKK'de kadrolaşmak, aynı zamanda ulaşmak ve halklaşmak. Bu bize özgüdür, yani der kabile, alle etniklerden kurtulma anlamında halklaşmadır. PKK'de kadrolaşmak, bu etniklere savaşımları içersinde sınıf gerçeğine ulaşmaktır. Yine, sosyalizmin en yaratıcı biçimleriyle kaynaşmaktır. Bu özellikler üzerinde barındırın kadro, cephe'nin sağlama garantüsüdür. Böyle bir kadronun partililiğinin, nerede

ve hangi aşamada halkın işleri giderişin, halkı hem ulaşması ve hem de ulusal kurtuluş ile birlikte halklaşmaya geçeceği, kendi özgürlüğünü konuşturacak sonuç alacağı açıktır. Tabii bu, aynı zamanda sırasıyla iktidar savaşımı anlamına da gelir.

Ulaşma, ulusal kurtuluşla ve halklaşmayla birlikte yürünür. Bu bide, aynı zamanda siyasallaşmaktır. Nedir siyasallaşmak? Sömürgeciyi iktidarı geri almak, bunun yanında halkı iktidarı, halk otoritesini geliştirmek. Faşist sömürgeci iktidarı çok çeşitli etniklerin aşılması sözkonusu olduğunda, ortaya çıkan halkın siyasal gelişmesi ve iktidarındır gelişmesidir. Bu bide birbirine patlamalı da gelişmez. Parça-parça, hatta ikili iktidar biçiminde gelişir; bu, bazı bölgelerde %5, bazı bölgelerde %50, bazı bölgelerde %95 ve bazı bölgelerde de şu veya bu oranda etnikleri, otoritesini geliştirerek derin siyasal karakter kazanır. Siyasallaşma, ulaşma, ulusal kurtuluş ve halklaşma, hepsi iç içedir. Bu Kürdistan özgünlüğünü ötürür. İşe el attın mı, ulusal olacaksınız, sınıfsal olacaksınız, siyasal olacaksınız. Tabii bunun için de sosyalist olacaksınız. Bu da ideolojik mücadele, aynı zamanda adım adım politik mücadele gerektirir. Bu; feodal güçlerle, alle bağırlarıyla, her türlü inkarı kemalist bağlarla, gidermek kapitalizme savaşmaya kadar götürür.

Boylece, PKK kadrosunun birçok yönü olması ve birçok etkiyi bağında taşıması; yine, aynı zamanda mücadele biçimleriyle de çok büyük ulusal gerçekliği bilinmelidir. Ötün bu konularda sonuç almak için, tek düze bir mücadele biçimi sözkonusu olamaz. Barışçıl ilk il sözcükler tutum, en şiddetli silahlı biçimi kullanmaya kadar, birçok biçimi bağında öğrenöreceksin. Firsatına ve yerine göre, onu veya şunu kullanacaksınız. Yerinizi iki söz çok isabetlidir; onu sarfedeceksin. Yerinizi bir hain anında cezalandırılmalıdır, onu şiddetle ezeciksiz. Bir sömürgeci karolu, fırsat bulduğunuz zaman imha edeceksin; bu da önemlidir. Kapitalist ekonomik hedefi, bir feodal gücü parçalarsın. Bir aşiret bağlı gerektirdiği parçalarsın. Yani çok zengin bir eylem biçimiyse, bu halk hareketi geliştireceksin. Bu Kürdistan özgünlüğünü dayattığı bir mücadele ve biçim zenginliğidir. Başka ülkelerde zenginlik, bu kadar iç içe değildir; çünkü koşulları değişiktir. Bizde koşulları bu kadar iç içe girmesi, birçok devrimci görevin anında, birleşik olarak çözüm beklemesi, bizim de mücadele biçimimizi çok çeşitli, iç içe kullanmamızı zorunlu kılacaktır. Dolayısıyla yaratıcılık, yoğun düşünmek, eylem ve vuruş tarzının en doğrusunu belirlemek, bizde hayati değerdedir.

Zaten PKK kadrosunun tikaması ve pratikte fazla iyi olmasının bir nedeni de, bideki ulusal kurtuluş savaş olgusunu, kapsamasını çok özgün olma gereğini kavrayamaması; kavraya da, bu konuda göçü bir yoğunlaşmaya gidememesidir. Özellikle eylemde nasıl bir karşılık verecek, onun için nasıl bir örgütlenmeye geçilecek, örgütlenmeyi zamanında, yerine göre nasıl kullanacak vb., bunları kararlaştıramaması; bütün bu konularda kapsamlı bir devrimciyle ulaşmayı becerememesi olumsuz sonuçlara yol açıyor. Dolayısıyla sıkı yöledirgin "güç getirmeye, yoğunlaşmaya, kendini veremiyor, eksik ve tekyanlı veriyor" vb. durumları düşmesi, kardan çok zarar verecek daha yemeye götürüyor.

O halde, PKK kadrosunun cepheleşmesi kapsamlı olmak zorundadır. Devrimin hedefleri: ulaşma, ulusal kurtuluşla,

sınıfsal kurtuluş ve sosyalizmin en yaratıcı yaklaşımıdır. Düşmanın dayattığı birçok engel var; onları barışçıl yöntemlerle, şiddetle, gücü-açık örgüt, bizen bir eleştiri, bazen fiili yok etmeye, geçici örgüt veya kalıcı örgütler bertaraf etmek gerekir. Çünkü şartlarımız bizi buna zorluyor. Onun için kapsamlı bir yaklaşım tarzı, hiçbir zaman tartışılmaz. Bu nedenle yaratıcılık, kompoz devrimcilik ve bir de her zaman hazır PKK tarzı devrimcilik gerektiriyor. Bu da düşman karakterinden ileri gelir; düşman her zaman pusudadır. Barışçıl çalışma imkanı, kendi kimliğine sahip çıkması bile kabul etmiyor. Dolayısıyla sen; başından itibaren bu işlere oldukça hazır, yetkin, her bir emir-komuta sistemi içinde olmasını bilmelisin. Bir ideolojik biçimleşimden tutalım, bir propagandacı, bir inkarı olamaya kadar, bütün mücadele biçimlerini şahsında barındırın bir devrimcilikle ulaşacaksınız. Halk kesimleri içinde kesinlikle böyle savaşmaya başlarsanız; özellikle bu şarttır. Bu da, cepheleşmeye Parti öncüllüğüyle giderken nasıl bir yaklaşım, nasıl bir vuruş tarzı içinde olmanız gerektiğini ilkesel düzeyde belirleyen ve sonuna kadar bağlı kalınması gereken bir husus olacaktır. Bu bir özgünlük oluyor ve daha somut uygulamaları da sözkonusu edebilir.

Genelde bir ulusal kurtuluş cephesi deyimi fazla yanlış değildir ve kullanılabılır. Ulusal kurtuluşta örgütlenme, yani bir cephe örgütlenmesi deyim olarak yuvarlanır. Yine kitle örgütlenmeleri, biriktirici kavramı kullanılabılır. Yani bu özgünlük esas olmakla birlikte Kürdistan özgünlüğü temelde gözönüne getirilerek klasik kavramlar kullanılabılır. Çeşitli kesimleri özgün örgütlenmesi gerektirirlerken, sematik olmak gerekir. Bütün bunların bizim özgünlüğümüze işleri olmasının sıkı sıkıya bağlı kalması gerekir. Mahalli koşullar bile farklı olduğunda ve dinsel-mezhepsel, halk etnik, aşiret özellikleri çok yaygın olduğunda dolayı cepheye geçici de olsa, bu özgünlüğü dikkate alan bir örgütlenmeye ihtiyaç vardır.

Örneğin, aşiret örgütlenmesine karşılık ya, bu hemen aşiretleri inkar edelim anlamına gelmez. Tam tersine, aşiretlere karşı olmak, aşiret örgütlenmesinden yararlanarak anlamına da gelir. Bazılarının bunu ne kadar kaba kullandıklarını ve başımıza ne kadar iş açtıklarını biliyoruz. Aşiretçi örgütlenmeye karşı olmak, onun bir örgütünü kurmuş olduğuna, dolayısıyla eğer iyi kullanılırsa, ulusal kurtuluşla hizmet edilebileceğini yazmamız. Aynı şekilde, bahsettiğimiz özgünlüklerden bin olan dinsel etkilere veya dinin bağnaz kullandırıma karşılık, ama bu demek değildir ki, dine inkarı yaklaşalım ve onu tümüyle karıştırmaya alalım. Hayır, tam tersine din çok etkili olduğuna için, çeşitli mezheplerle onu dikkate alan bir yaklaşım içinde olmanız gerekir. Dinin doğal bir örgütlenmesi vardır ve o örgütlenmeye kullanarak bir yaklaşım içinde olmanız önemli bir tutumdur. Kürdistan'daki bütün dinsel, mezhepsel gerçekliği kendi içinde, ama Partinin öncülüğünde örgütleyerek ulusal kurtuluşun bir biçimi haline getirmek şarttır. Bu amaçla gerekli çalışmaları yürütmeye gerek. Sadece müslümanlığı değil, diğer dinlerin görüşlerini de aynı biçimde ulusal etniklik işleri alabiliriz. Bu konuda, göçü din kurumsallaştırma, camilerden tutalım tekkeler, tarikatlarla kadar. Bunlar, günümüz devleti kullanmak istedikleri alanlardır; devlet olmaksızın imkânlar sunmuyor. Bunları yeniden ele alarak, özellikle MİT'in denetiminden çıkarmak için yaratıcı bir yaklaşım gösterebiliriz. Bazı cephe

görevlerini bu kurumlar içinde mutlakla örgütlemeye gerekıyor. Umutlayalım ki, başı başına bir örgütlenme olan camii teşkilatlamasını cepheleşmeye geçsek, büyük bir başarı olur. Yaratılacak böyle bir örgütlenme sonucunda özellikle komu toplanılarda önceden hazırlanmış ulusal kurtuluşu esas alan konuşmalar, hutbeleri geliştirdiğimiz de birdenbire camiler ayaqlanma merkezleri haline gelecek. İnanırsanız bu konuda çok öğretiler. Özellikle önümüzdeki dönemde camii politikamız tamamen yaratıcı bir tarzda gözden geçirmek ve camileri bir propaganda merkezi olarak görmek gerekıyor ve hatta gerekirse camii ihtilallerini yapmak son derece mümkündür. Girilir içine, önceden hazırlanmış hutbeler okunur ve "din yolu da, Allah yolu da budur" deyip kitle, faşist sömürgeciğin üzerine yürütülür. Bu Cizre örneğinde yapıldı; kaldı ki, Cizre'deki kendiliğinden ortaya çıkan bir gelişmedir. Bu potansiyeli doğru değerlendirmek büyük önem taşıyor. Aynı şey mezhepler için de geçerlidir. Varsa bir alevi etniklik örgütlenmeli ve hareket geliştirilmeli. PKK yüzyılların baskısını iyi değerlendirmişti. PKK'nın baştan beri mezheplerle ideolojik-politik olarak dengeli yaklaşımı bu kesimleri çekebilmiştir. Bu açıdan rahatlıkla şu belirtilebilir ki, daha örgütü bir yaklaşım mezhep kesimleri bide daha iyi bağlayabilir. Ve hatta varsa hristiyan din ve mezhebinden de yararlanılmalıdır. Örneğin; hristiyanlık çok çekmiştir, azınlıktır. PKK'ye daha şimdiden Süryani örneğinde olduğu gibi olumlu yaklaşıyoruz. Bu açıdan onları koruyabiliriz. Bunlar, yüzyılların baskı görmüş bir kesimi oluyor. Dolayısıyla ideolojik-politik yaklaşımımızla uygundur. Yezidi din için de bu böyledir. Kürdistan'ın değerlerini halen canlı bir biçimde en güçlü yaşayan bir kesimdir. Aslında bu özelliklerini denin ziyade, millî bir özellik olarak değerlendirmek gerekıyor. Millî karakterde bir örgütlenme içinde düğünün ona göre değer biçmek olduğu bir kazandıracaktır.

Demek ki, Kürdistan'ın orijinalitesinde önemli yer işgal eden aşiretsel ve dinsel olgulara; kemalist etkilil olsun, laiklik maksamı altındaki Barış irtibatlığı yaklaşımını fazla ciddiye almamak gerekıyor. Bu yaklaşım inkarcıdır, kapitalizme amağlıdır, halka karşıdır. İstediki kadar ilerilicik sayıya kendini dayatın, kesinlikle öyle değildir. PKK'nın bu konuda açtığı yaratıcı yaklaşımı özenle geliştirip uygulamak, kemalcıların bu yönde yürüttüğü tahabati gidermek. Kaldı ki, dini gerici temelde kullanmak istemeye de kemalcıdır. Dinsel evrileşimden ve bağnaz dinsel Eylülî, özellikle bazı tankatları Nakşibendilik altı altında özenle örgütlenmesi buna açık bir örnektir. Bu tarikat Osmanlı egemen tarikat biçimidir. Kürdistan'da İslâhîlik değil, İslâmî İttifak'tır. Karan İnanlılar, Turgut Özalara kadar nasılı örgütü tutulduğuna ve devlette ne kadar etkili olduğuna çok iyi bilmiyoruz. Din tarikatı olarak, bu günün de kullandıyor. Açıkçası, dinle de Türk egemenliğine fazla alakaları yoktur. Fakat önemli bir dinsel meselemeye açısından ustaca kullanmaya çalışıyorlar. Dolayısıyla, din, bunların içindeki bir alet olmaktan çıkarmak ve baskis devrine oldukça hizmet edilecek bir işlevlere kavuşturmak gerekıyor. Kaldı ki, Ortadoğu orijinalitesinde din inkar edilecek, bir tarafa ilerlek halk devrimlerine gidilemez. Bu yaklaşım, bilakis karşı-devrimci gelişmesine götürür ki, bu da büyük

yenilergiler rahatlıkla yol açabilir. Birçok ülke deneyimlerinde bunu görmek mümkündür. En bariz örnekleri; klasik komünist partilerin taciri ve hatta gericiğin güçlenmesi bu yaklaşımın yakından bağlantılıdır. PKK'nın bu konudaki özgünlüğünü dikkate almak ve bu yaklaşımları gerçekleştirecek uygulamaya dönüştürmek cephesel çalışmaların bir kuvveti halinde getirmek yerindedir; tarihi toplumsal gerçekliği uygundur. Kaldı ki, din güçlenmeye götürün en temel kaleden birisidir.

Aşiretler açısından da konuyu kısaca ele almak gerekir. Aşiret olgusu her ne kadar gittikçe sınırlıyorsa da, buna kabile, alle olgularını ilave etmek gerekir. Bunlara karşı olmamız demek tamamen dışlamamak demek değildir. Kurum olarak karşılık fakat, ilerleme gerek onları rahatlıkla dönüştürülebilir. Gerekirse, uygun alle, kabile ve aşiret birliklerine bazı tavizler de verebiliriz. Onların somut örgütlenmesi bazı çıkarlar temeldir. O çıkarlara dokunmayabiliriz. Ama ulusal kurtuluşla bağlarını ortaya koyarak, ulusal kurtuluşun kendi çıkarlarıyla gelişmediğini, bilakis daha ileri olumlarına girmek, geniş bir dünya bakış açısına, daha gelişmiş bir kişiliğe ulaşmak için, bu bağların neden yitmez olduğunu ıkrayla gösterebiliriz. Öyle sanıyoruz ki, seve-seve bunu kabul ederler; çünkü, kabul etmemeleri için fazla bir neden yoktur. Kaldı ki, bugün hiç kimse ailesine, kabilelerine, aşiretine dayanarak yaşamak istemiyor. Tam tersine hepsi belli bir ulusal kurumsallaşma işleri görmek istiyor. Hem de canla-başla bunu yapmak istiyorlar. Dolayısıyla bizim doğru yaklaşmamız, uygun ulusal kurtuluş kurumlarını ölenire koymamız oldukça yararlanabileceğimiz olgulardır.

Bunlara şimdiye kadar çok ters yaklaşılmıştır. Ya aşiret kuruyuculuğu ya da inkarcısı yaklaşımlarla sorun çözümlemeye çalışılmıştır. Bu yaklaşımın ne kadar sakıncalı sonuçlar verdiğini biliyoruz. Bir aşiret reisliği Kürdistan'da çapı ne kadar büyük olursa olsun, kazanılmayacak bir kurum değildir. Elbette ki, işbirlikçiler, yüzyıllardır beri "gelene ağır, gidene paşam" demisler; fakat senin de etkilil olanlarında bu sana da "paşam" diyebilirler. Yeter ki, sen onun çıkarını biraz kolla ve ona uygun yaklaşımı göster, rahatlıkla devrim adına yararlanabilirsin. Geçen yıllar aygırmız kadar gelip bizimle ulaşmak isteyenler vardır. Bunlar diğer bir elerliye devlette ulaşmak istiyorlar. Hatırlatmak gerekir ki, doğal karakterleri böyledir. Fakat bu karakterlerini bir de rahatlıkla kullanılabılır. "Devlette de altın alta gürüşüyor" diye hemen üzerine gitmek ve bir tane iyisini öldürmek yüz tanesini karışmaya çıkmamak demektir. Nitekim, başımıza gelen de bu oldu. Onları yanımızla kemseseydik bile nötraleze edebiliriz. Hatta bu düşmanla direkt görüşün bir de olabilir, şunu demeliyiz: "Şiz sahada sen bize dokunma, biz de sana dokunmayalım." Örneğin; bir Beytüşşebap birliğinin imhasında denilebilir ki, bunların rolü büyüktür. Eğer geçen sen bunlara sansızlar darde indirilmeseydi, öngörüldüğümüz biçimde bir etkisizliği yaşayabilirlerdi. Düşmanın görüşmelerde olsun, hain de olsunlar, fakat her zaman için şunu da gözettiler: "Şiz bize dokunmayın, biz de sizden dokunmayalım, siz bidden adam öldürmeyin, biz sizden öldürmeyelim"; varsin düşmanla da görüşsünler. Evet, genel ortamdaki etkisizliğe bide gözetilerek yaklaşım esasında budur. Zaten düşman kurumsallaştırdıkları ve

düşman habire onları karşımıza çıkarmak istiyor. Hatta yeniden konfederasyonlar da örgütlemeye istiyor. Burada izlenmesi gereken en akıllı politika ne olmalıdır? Onları en esnek bir biçimde dümanın kullanabileceği bir zemin olmaksızın çıkarmak olmalıdır. Gerekirse, "üzümleri gırtlama" denimeliydi; adamlar zaten buna razıydılar. "Biz fılan muhtil şöyle kullanacağız", hatta el altından işliklerini olur, bize bazı yönleriyle destek olur, buna karşılık bize de şimdiki size dokunmaz" yaklaşımı esas alınsaydı, bugün buna durumlar rahatlıkla çok farklı biçimlerde gelişebilirdi. Kaldı ki, bunlar yüzlerce silah veriyorlardı; daha genç de verilebilirdi. Ama diğer yandan bazıları devlette de işliklerini sürdürüyorlardı. Onları kendi kontrolümüz altına aldıkları sonra varını sürdüsünü işliklerini. Zamanında teşhir-tecrit eder ve varsa bazı ama kararları zamanlamasını çok iyi yapardık. Böylelikle, kendi aşiretlerini önemli bir kesimini bu bunlara karşı çıkartabilirdik, daha içtençe örgütleyerek taşıyıcı edebildik. Bu kadar iyi, yöntem du-rukken, hiç de zamanı olmadı ki halde aşiretleri adam vermek, ardından hepsini bize karşı düşmanlaştırmak, birincisinin silahlılandırılmasına iyi açmak, aptalca bir politikanın başka bir şey değildi. Buna kesinlikle akıllı bir politikacılık denilemez.

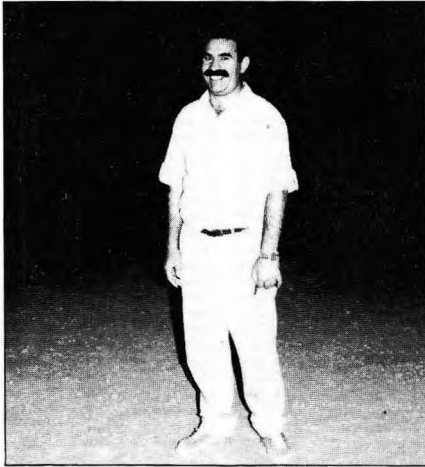
Bu hatanın sonuçlarını biz bugün çok kötü çekiyoruz. Verdiğimiz son kayıplar tamamlanmış bu politikanın ağır etkisini taşımaktadır. Demek ki, doğru olmayan, politik olmayan bir yaklaşım daha sonradan hesap edilemeyecek zararların oluşumuna iyi açıyor. Dar yaklaşımınla cedit, ama kuyrukcu da yaklaşımınla. Daha önceleri bazıları o aşiretlerin gölgesinde iş yapmak istiyorlardı. Kaldı ki, vurdularının evlerinde ay-larca kalıyorlardı bizim bu savaşçı-larımız; yani bu dar bir kuyrukçuluk oluyordu. Hayır, o da doğru değildi. Ne onların denetimine girmek, ne de hemen karşımıza zamansız olarak yaklaşmıyız. Bu konuda oddi ha-talar vardır ve bu durum cephe-leşmemizi oldukça zora sokmuştur. Bazı alanlarda daha önce de bu tür hatalar yapıldı.

Aşiretleri yönelik politikamızı kı-saca değerdirmek bundan son-ra için çok önemlidir. Belirttiğimiz gibi, gerekirse bazı küçük tavizler verilebilir. Hiç yanımızda çekemesez bile, nötralize ederiz, ara yerde tut-maya çalışırız. Düşmanla işliklerini sürdüseler bile zamansız bir ka-pışma ayağına bile sokulabilir. Rahatlıkla girmeyebiliriz; bunun zamanlaması önemlidir. Ne acıdır ki, bu kadar basit gerçekleri, bizim en iyi düzeydeki bazı arkadaşları bile bize söyletme-yi zorluyorlar.

Genelde halkımızın diğer bazı özelliklerine dayalı olarak da çalışma yürütmek gerekir. Örneğin bir gençliğin özellikleri vardır; hangi gerçe-vede olduğunu bilirsin. Sömürgeciğin uygulamaları; işsizlik, eğitimsiz durumu dikkate alınmak zorundadır. Bir gençlik politikamız uygulamacasına, gerek objektif, gerekse subjektif planda düşmanın uyguladıkları gözönünde bulunduran bir yaklaşımın uygulan-mak zorundadır. Gençliğin, sayı-sının oldukça kabarık ve PKK'ye en hızlı yaklaşmak isteyen bir kesim olduğu gözönüne getirilirse, yur-tse-ber bir gençlik örgütlenmesinin pe-kala mümkün olduğu da anlaşıl-açılır. Kaldı ki, biz PKK'leşme-de önce yurtsaver gençlik birliğini ge-çistirmek istedik. Bu açıdan şimd-i bu görev kaçınılmaz ve acil bir görevdir diyorum. Yurtsaver gençlik birliği, di-ğer faaliyetlerden fazla kopmasa da, esas olarak kendi orijinalitesini ge-

tiştrildiği kadar geliştirilmeli, örgütlen-dirmeli ve hatta özgün eylemlerle okullar, ulusal kurtuluş kurumlarına dönüştürülmeli. Bunu yapmakla birlikte, çok sayıda genç kadro adayı da çıkabilir, gösteri yapabilir, kent hareketlerini başıyabilir. Bunu ciddi, dikkatli bir yaklaşımla uygula-mak önem taşır.

Kadın kitleisi ise, toplumumuzun diğer önemli bir kesimidir. Özellikle kurbelginci ağır barması ve daha çok da erkek nüfusun metropolere kayması, kadın kesiminin Kürdistan'da kalan nüfusun neredeyse dörtte üçüne yakın olması sonucunu doğuruyor. Aynı zamanda kapitalist ve feodal baskıyı en çok yaşayan kesim olması, onun devrime en hızlı ve yoğun olarak katılacak konumunda olma gerçeğini beraberinde getirir. Diğer yandan en patla-malı, zincirlerden en çok bosalması gereken kesimdir. Dolayısıyla bu faaliyetler gerçeğine uygun bir ağırlık vermek yerindedir. Kadın örgütlen-mesi, Kürdistan'da ulusal kurtuluşun en başta gelen kuvvetlerinden birisidir. Bu konuda Partinin açmaya ça-ğıştığı doğru temeldeki yaklaşım esas alınarak, Kürdistan orijinalitesi te-melinde bir örgütlenmeye mutaka gidilmelidir.

Kadına yaklaşımın geleneksel bazı ölçütleri de vardır. Bunları da dikkate alarak bir yaklaşım, o na çeşitli eylem biçimlerinde, özellikle kent eylemlerinde geniş hareketlik durumu sağlanabilir. Ve hatta kırsal faaliyetler ve birçok örgütsel faaliyetler içine çekilebilir. Aslında Kürdistan'da kadın, büyük bir po-tansiyel olduğu için, güçlü kulla-nılamadığı bir ulusal kurtuluş cephesi geliştirilmeye. Bunun için cephesel gelişimde bu kesime ağırlık vermek, önemli bir konu olmaktadır. Mevcut durumda var olan çalışmalar yetersizdir, zaafıdır. Özellikle aile kurumunun çok ol-muzsuz etkisi vardır. Genelde toplamlık çevrenin de kadın konusunda çarpık bir yaklaşımı vardır. Ve hatta safamızda da konuya çarpık yaklaşımlar vardır. Özellikle ke-nel yaklaşımın etkisi altında aileciğin, kabileciğin, namus an-layışının etkili olması sözkonusudur. Bunları dikkate alarak, ama bununla yetinmeyin; bir yandan bu ger-çekleri aşındırarak, diğer yandan devrimci özgülük işliklerini de öncü kılan ve bu temelde özgürlük hamlesine güçlü bir biçimde katkı-lamak uygulamaları, özellikle halk gösterilerinde özellikle atıl-maya çalışılmalıdır. Bu önemli bir kalkış veya çıkış noktasıdır. Çocukların örgütlenmesi de çok

önemlidir. 15 yaşına kadarki çocukla-rın büyük bir güç teşkil ettilerini görmek gerekiyor. Çok çocuklu aile yapısı, çocukların evde kalışları eğitimsizlikleri, işsizlikten dikkate alındığında onların büyük bir po-tansiyel oldukları anlaşılacaktır. Çocuklar aynı zamanda çok aktif ve savaşkan bir kesimdir. Çocukun özellikle de kitle eylemlerine sü-rülmesi önemlidir. Çünkü çocuk, kadının birlikte Kürdistan'da ezici bir çoğunluğu oluşturmaktadır. Ka-dın ve çoğunluk ittifakı sömürgeci devletlere en ciddi kuvvetlerden birisi olabilir. Çocuk örgütlenmesi en kolay gerçekleştirilecek bir ör-gütlenmedir. Hele hele Kürdistan'da sömürgeciğin doğul karakterinin, gerek çok çocuklu ailelere iyi a-ması ve gerekse de bu yapıyı işsiz, eğitimsiz bırakması çocuğu daha şimdiden bir çekişli yapıma, bir isyan konumuna getiriyor. Do-layısıyla kumandayı isabetli de-ğerlendirmek, 15 yaşından aşağılar için özgün bir örgütlenmeyi, yur-tse-ber çocuk örgütlenmesini gençlik örgütlenmesinden ayrı geliştirmek uygun olabilir. Bunları yaygın bir biçimde özellikle taşıyıcı hareketlerde kullanmak kesin gereklidir ve ol-dukça anlamlı sonuçlara götürülebilir.

kapsamı ele alarak yaklaşmak gerekiyor. Böyle örgütlenme ve eylemlilik bir bütün olarak neresiye geliyorsa? Ulusal kurtuluş, uluslaş-maya götürür. Uluslaşmadan da ulusal kurtuluş, yani savaş örgütlen-mesine, özellikle de daha çok siyasi yani ağır basan bir örgütlen-meye götürür.

Cephe örgütlenmesinin temel eylemliliği siyasal boyutlarda veya fazla şiddetle başlanabilir bir güçtür. Şiddet daha çok şu kapsamdadır: Dev-letin otoritesini, geleneksel korkusu-nu yürütüşlerle gösten ve Filistin de-neriminde iyi ortaya çıktığı gibi taşı-sopalı silahlarla yıkmaya esas almak. Ulusal kurtuluş cephesinin savaş biçimi ağırlıklı olarak siyasi savaş biçimi oluyor. Bunu öznenin geriliden ayırtmak önemlidir. Ve hatta ayırtmaktan da biraz ayırtmaktan geçecektir. Aylaklama daha özgün, daha dikkatli hazırla-nacak bir savaş biçimidir. Bizim hem gerilla, hem ayırtma ve hatta milis dışında -milis biraz gerillaya bağlanır- düşündüğümüz halk cephesinin temel eylem biçimi fakldır. Siyasal derken, belirttiğimiz gibi öğrenci, çocuk ve kadından oluşan gücü ağırlıklı olarak ateşli silahlarla fazla başvurmadan, çok zorunlu olmadıkça -ki, bunu da gerilla ve milis yapar, ayrı teşkilatlaması vardır ve korumayı geril-fazla örgütlenmeye de buluşturma-dan sömürgeci otorite ve uygula-malarına karşı eylemlilik halinde tutmayı kast ediyoruz. Daha çok legal yani ağır basan doğal örgütlen-medir; zaten fazla gizli biçimlere başvurma ne mümkündür, ne de gereği vardır. Dami bir eylemlilik içinde tutmak gerekir. Bunları sık sık protestolara kaldırmalı ve fakat pasif protesto biçiminde tutmamalıdır; yavaş yavaş aktifleştirmek gerekecektir. Örneğin 90 Newroz'unda ortaya çıkan biçimleri daha sıklaştı-rmak, yaygınlaştırmak; böylece bir yandan da korku duvarını yıkmak ve doğal örgütlenmeleri geliştirmek Kürdistan için şart olan bir model oluyor. Bu yönü ağırlık vermeden, böylesine bir gelişme sağlanmadan, hem gerillanın güç-len-dirmesi, hem de ayırtmanın geliştirilmesi zordur. Bu biçimi öze-likle cephe örgütlenmesi içinde yer alan partilerin önemli görmeleri, böyle bir örgütlenmeye ağırlık ver-meleri, bunu özellikle gizli silahlı örgütlenmelerden ayrı yürütmeleri için sağlığı bakımından gereklidir.

Bu çalışmalar başarıyla yürütüldüğü ve gerilla kendini yaygınlaştırdığı oranda, şüphesiz gündemde daha gelişmiş halk hareketi geçecektir. Nedir bu? Kısmi ve genel halk ayaklanmalarıdır.

Halk ayaklanmaları en üst boyutta bir eylem biçimi oluyor. Özellikle, önemli dönemlerde siyasal çözüme doğru gitmeyi mümkün kılan aşamalarda devreye giren bir eylem biçimi değil, savaş biçimidir. Kürdistan'da kısmi ve genel biçimde geçecektir. Özellikle bu biçim, kentsel alanı içliktirmektedir. Fakat, yar-yarıya kent çevresinin ve kırsalın kentlere dokulu şehir kitesiyale birleşerek ayaklanmaları geliştirebileceğini öngörülmüştür. Bu türden her ayaklanmaya biz, bir şehir devrimdir demeyiz. Dolayısı-yla Kürdistan'ın ini-ufaklı bir çok şehri için "şehir devrimi" modelini planlamalıyız. Bu mümkün müdür? Evet, bu mümkündür. Kürdistan'ın her şehrinin bir devrime ihtiyacı vardır. Biz bir anda devrimi geliştire-meyiz. Yani, birdenbire bütün Kürdistan çapında bir ayaklanma ne mümkündür, ne de gereklidir. Fakat gerillanın genel yaygınlaşması düşüncesinde ve halk cephesinin pasif eylem biçimleriyle birlikte ve yine milisin de rolünü oynamasıyla, şehir devrimleri artık

gündeme girer. Bu kuvvetlerin çalışmasıyla, birlikte öyle bir du-ruma gelinir ki; gerilla bir planlama alır. Zaten şehirler de girişimlere kadar kin ve öfkeye boğulmuşlardır. Ayrılacak alan, her en şehre hücum etmeye yüzüzdür. Bu durumda gerekli olan çok gizli bir planlamadır. Önem sırasına göre, ayaklanma planlarınıza hazırlar. Daha şimdiden de Parti buna kendini hazırlayabilir. Ayaklanma-lara bu temelde başlanabilir. Her ayaklanmanın aslında amaçsız, öyle kendiğinden değil de, bir çevrim devridir olması gerekiyor. Biz köyler için de bu modeli düşünüyoruz. "Her köye gerillanın birliği, bir köy devrimidir" sloganı, bundan sonrası için de geçerli olma-dır. Köye giriş, önceden hazırlanmalıdır. Köye adamlarını almalı, komitesi, milisi çalışmalı, düşmana son öldürücü darbeleri ise gerillanın köye girmesiyle vurulma-lıdır. Yani gerilla birliği köye girdiğinde, köyün devrimi adeta tamamlanmalıdır. Böylece önemli bir aşamada o köy, devrimi yap-mıştır. Bu ne devrimdir? Korkuyu ve sömürgeciğin etkisini yıkmadır. Sonunda kadar alanın Parti faa-liyetlerine açılmasıdır; bu anlamda bir köy devrimidir.

Şehirler için de bu geçerli olma-dır. Özenle hazırlanacak bir şehir devrimi, bir-iki gün ayaklanmayı yaşadktan sonra, o şehrin kaderini değiştirir ve artık istediğini kadar o şehri örgütler. Bir Cizre, şu anda kısmen devrimi yaşayan bir şehir durumundadır. Kitleisi yediden-yedimize kadar Parti taraftarıdır. İstediklerini kadar çalışmaya yay, güç çıkar. Kısmi ayaklanma yaptı ve devrime ulaştı. Halbuki, mücadele-mizin genel etkisiyle ve biraz da kendiğinden. Evet, Partinin yüz-deyüz etkisinden, ama fazla öyle hazırlık ve planı değildi. Biz daha da hazırlıklı yapabiliriz. Daha fazla ön çalışmayla, çok daha önemli sonuçlara giden şehir devrimleri geçebilir. O halde önümüzdeki dönem halk ayaklanmalarında en önemli mücadele noktası, şehir devrimlerini geliştirmek biçiminde olacaktır. Şehir devrimlerinin çok yönlü hazırlıkları basitten baş-layarak geliştirilmeye. En uygun bir zamanlamaya, bu ayaklanmaları fazla ertelemeksizin başlatmalıdır. Ayaklanma ve şehir gerçeğine yaklaş-tıracağız da böyleler.

Övâlık alanın da bu ayaklanma yaygın ruhunu, anti-orantez be-lirtimelir. Kırsal alanı acil-feodal köylü ayaklanmaları zaten geliş-tirilmelidir. Buna biraz daha örgütlü karakter verilmelidir. Köylünün dayanılmaz baskıya karşı, işbirlikçileri karşı hareketini hızlan-dırılmalıdır. Özellikle, bunların ör-gütülü, planlı yakma-yıkma, han-terleri cezalandırma çabalarına yardımcı olmalıdır. Katkı sağlanmalıdır. Öze-likle milis geliştirilmeli ve hatta böl-böl köyler arası yürüyüşleri -ki, bunlar çok rahat yapılabilir ve yaygınlı da geliştirilmeyi. Yine köylerde cami hareketini, düğün, cenaze, bayram gösterilerini ve hatta çeşitli baskılara karşı direniş hareketini yaygınlaştırmayı; köylüyü böyle devrimci bir yapı içinde tutmak becerilmelidir. Güroluyor ki, halk arasında ulusal kurtuluş cephesi faaliyetleri kapsamıdır. Kürdistan'ın somutunun özgüllüğü oldukça dikkate alınarak durumundadır, ke-sinlikle zengin mücadele biçimlerini gerektiriyor.

Bu çalışmaların, gerilla faaliyetle-riyle de bağlantısı vardır. Çok açıktır ki, gerillanın kuruması ol-mazsa, halkımız fazla güvendi duyup kendi cephesine çekilemez. Bu temelde Parti öncülüğü esastır. Olmayan ve geliştirilmeyen bir Parti öncülüğü halk cephesiyle

Diğer bir kesim ise köylülükür. Bizde köylü geleneksel olarak ge-rilla ve milis için çekiyor, fakat bu yetmez. Özellikle kırsal ve ovalık alandaki bütün köylü ulusal kurtu-luş mücadelemizin belkemiğidir şüphesiz. Bu köylülerde nüfusun büyük bir kesimi kadın ve çocuklar. Köylüler kadın, çocuk ve ihtiyarlar köylünün yüzde doksanıdır. Bu nedenle bir yerde köylü örgütlenmesi, köylü teşkilatlanması demek; çocuk, kadın, ihtiyar örgütlenmesi de-mektir. Ve bu da tamamen gerekli bir örgütlenmedir. Dolayısıyla köy-deki cephe komitesi birleşim olarak ihtiyar, kadın ve çocukların örgütlenmesi anlamına geliyor. Erkek ya öğrenciler okuldur, ya işçiler metropolde. Köylüler çok az, tek tek erkek vardır. Varsa böylere de ya gerillaya katılır, ya da milis yapılırlar. Köylü nüfusa da bu biçimde yaklaşmak isabetlidir ve oldukça sonuç aşırdır.

Gürolüyor ki, cephesel birliklere gitmek, özgünlüklerimizle bağlı ola-rak oldukça kapsamlı ve ulusal kurtuluşla artı vazgeçilmez bir hareketlilik esası temelinde yak-laşmak durumunda bırakıyor bizi. Burada bu genel olarak, bütün teşkilatlanmaların uygun eylemli-likleri için geliştirildiğinde vücut bulacak olan ulusal halk cephesidir. Ulusal halk cephesini bu kadar

götürmez. Kendiliğinden gelececek bazı göstergiler de, yeniliğe mahkumdur. Onun için parti öncülüğünü, ordusuna ve daha çok da siyasal halk cephesini için kullanacak büyük önem taşıyor.

Bununla birlikte ele alınması gereken diğer bir konu, ulusal kongredir. Ulusal kongre, daha önce işledikimiz bir husus olmakla birlikte, ulusal kurtuluş cephesinin örgütlenmesi biraz tamamlanırsa geliştirilebilecek ve anlam bulabilecek bir kurumsallaştırma. Ulusal kongre biraz da Kürdistan geneli için geliştirilmek istediğimiz bir modeldir. Diğer parçalar, Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal kurtuluş cephesi geliştikten sonra, ona dayalı ve onu esas alan bir gelişmeyi yaşayacaktır. Dış alanlardaki halkımızın da belli bir örgütlenmesi sağlandıktan sonra, -daha çok da Kürdistan genelinde- çeşitli halk hareketleri birbirini destekleyecek. Bunları aynı karara götürülecek esaslara ve ilkelere bağlamak için düşünülmek, uygulamak istenen bir kurumsallaştırma oluyor. Sadece PKK taraftarlarının geliştirdiği cepheleri değil, dişimzda kurumsallaşan yurtsever ve ulusal nitelikli diğer örgütleri de çağıracağız. Bu, bir türlü partileşemeyen, gelişemeyen çeşitli unsurları, grupları ve partileri de bağrında toplamaya gereken bir kurumsallaştırma oluyor. Bu anlamıyla gerekli oluyor.

Herkes PKK'nın önderlik ettiği cepheye girmeyebilir, hatta kendini dışta tutmak isteyebilir. Hepsî düşman değildir. Bu nedenle de, bu bunları ulusal kongre capında, fazla zararı olmayan bir konunda, daha düşmana fazla işbirlikçilik yapmayacak bir biçimde tutmaya özen göstermeliyiz. İşte ulusal kongre, biraz da bu ihtiyaçlardan kaynaklanıyor. Bu, parçalar arasındaki dengeşizliği gidermek, parçaların birbirini dışlamalarına ve birbirlerini aleyhinde politika üretmelerine engel olmak için gereklidir. Parçaların geliştireceği politikaları, birbirlerini zayıflatmayı değil, güçlendirmeyi mümkün kılmayı için, ulusal kongre ve oradan geliştirilecek yasalar yararlıdır, gereklidir.

Ulusal kongreyi kabilecekleş olcan, bir ulusal devrimci yasaklar olmalıdır. Örneğin Filistin ulusal kongresi vardır. Ona benzer bir mediy, aynı kongrenin vücut verdiği bir meclis kurulabilir. Bu da, daha çok Kürdistan genelini ilgilendiren, yurtseverlerin esas ilkelere bağlı olan, cepheleştirmeyi amaçlayan ve bütün yurtsever kesimlerin çıkarları doğrultusunda kararlar ve yasaları çıkaran bir meclis olacaktır. Vergi-lerim ve askerlik yasalarnı, giderek bütün Kürdistan'ı ilgilendiren yasalar düşüncesini getirebilmesi için, bu gereklidir. Parti bu konuda şüphesiz öncülük yapar. Ama, bunu bir kongre ve yasalar meclisinden geçirmek, herkesi daha fazla vergi vermeye, daha fazla kendî kurtuluş ordusunda asker yapmaya götürülebilir. Bunun yanında çeşitli dış politikaları yönelik kararlar da alınabilir. Yine parçaların birbirlerini aleyhine kullanmasına yönelik kararlar alınabilir. Dengeli bir noktaya getirilebilir. Bütün bunlar için de bir 'yasama meclisi' yararlı olabilir. Ulusal kongre, bir kurum olarak devrimci hareket etme temelinde düşünülebilir ve geliştirilebilir.

Bu, çarpık bir anlayışla emperyalizmin denetimli altında, icazetli Kürt konferansın biçiminde geliştirilmek istendi. Bu konferanslar tamamen emperyalizmin ihtiyacına göre kültürel özellikli, dolayısıyla sahte bazı reformları ön plana çıkarmak için yapıldı. Bunlar son tahlilde, PKK'nın önderlik ettiği Kürdistan

devrimine dayatılmak istenen tasfiyecî konferanslardı. Bu konferansların teşhisi ve tecriti, işleri gerektirecekti. Bunun yerine bizim modelimiz Kürdistan devrimine esas almak en doğrusudur. PKK'nın önderlik ettiği ve Kuzey-Batı Kürdistan'ın ulusal kurtuluş cephesi biçiminde somutlaşan ulusal kongre ve buna dayalı meclis fikri daha doğrudur. Buna yönelik politikamız da derinleştirilmeli, propagandasını yapmak ve koşulları uygun olduğunda bazı girişimleri başlatmak ve takviye etmek yerinde olabilir.

Diğer bazı ittifak meselelerine geçsek; Türk soluyla ittifak meselesinde gereken yaklaşımı gösterebilir. Türkiye halkının devrimci-demokratik çabalarının güçlenmesi PKK'nın önderlik ettiği Kuzey-Batı Kürdistan devriminin gelişmesine çok yakındır. Bu bağlmda, daha şimdiden somut bir hal almıştır. Türkiye rejiminin bütün demokratik çabalarına karşı faşist nitelikli gelişmesinin Kürdistan sonunıyla yakından bağlı olduğunu bilmeyen yoktur. Bu temel bir mesele olarak, düzinen ve devrimci halk güçlerinin gücünde olan bir sonudur. Bu artık gelinen somut bir aşamadır. Buna dayalı olarak yapılması gereken; artık bu gerçeği de biraz görmek işleri nazaran daha doğru yaklaşmaktır; Türkiye devrimci-demokratik muhalefeti güçlendirmek veya buna PKK çıkışının hangi imkanlar sunduğunu objektif ve giderek subjektif planda göstermek.

Bu konuda en önemlisi, bütün bu güçlerin önde fazla değışimesi gerektir. Karşısında işleri girmek zorunda kaldıkları olumlu yaklaşımlarında daha gelişmelerine. İkili görüşlere ve hatta toplu birliklere gerek, bu konuda her türlü çabayı sergilemek gerekir. Yani burjuva, köç-köç-burjuva, reformist ve hatta devrimci ayrımları fazla öne çıkarmadan -fakat işleri derinleştiğinde işleri güçlerini nitelikli dikkate alacak şekilde- hepsiyle dostluk temelinde işli geliştirmek gerekir. Mevcut düzünü için güçler ve partilerle, onların düzünü alan gelişmelerinde daha iyi açışmak için işli ilişkileri dostluk çerçevesinde götürmek gerekir. Bu konuda işleri girdiğini yöneltimi, daha örgütlü ve planlı geliştirmek zorundadır. Yayın organıyla birlikte bunu daha da hızlandırmak ve mevcut birlikleri daha da geliştirmek önemlidir.

Türkiye'de uluslararası koşulların da zorladığı, somut ifadesini 141, 142, 163'üncü maddelerin kaldırılması veya değıştirilmesi talebinde buan ve her ne kadar devrimci karşı bir barajlara olarak da düşünüle çeşitli güçlerin muhalefetine verilebilmesi gerektiği açıktır. Legal demokratik, sosyalist partileşmenin gücünde gelebileceğini görmek gerekir. Bu, daha şimdiden PKK'nın özellikle Türkiye'de çok etkili olan kitle temelini ve de çok sayıda öğrenci ve diğer Kürdistanlı memur taraftarları da bu kukakamayı esas almaktadır. Türkiye'de dostlarımız devrimci-demokratik ve işleri için önemli dercede dostluğu vardır. Onların da ilgisini dikkate alan bir demokratik yasal partileşme için girmek uygundur. Ya bloklaşma biçiminde bir partileşme olur, ya da direkt taraftarlarımızın partileşmesi olur. Her ikisine de açık olmalı gerekir. Bir yandan kendî etkililiğini artırarak, bunu demokratik bir cephe bloku içinde gerçekleştirerek zor olmaktadır. Bu reformist de girebilir, devrimci de. Mümkünse hepsini bir araya getirebilir, özellikle düzün partilerine karşı muhalif partiler topluluğunu geliştiren bir yaklaşım içinde olmak

isabetlidir. Daha şimdiden bu doğrultuda hızlanan gelişmeleri dikkate alarak, bizim bir üst örgütlenmelere el atarak hızla etkililiğini legal örgütleyebilmek, önemli bir kol hareketimizi olarak düşünülmelidir.

Bu yaklaşım, sadece Türkiye kesimi için değildir. Kürdistan'ın kent ve hatta kır yapışını da legal örgütlenmesinde doğru gilmeye bunu önemli bir araç olarak düşünmek en doğrusudur. Bunu geçici bir taktik olarak ele almak gerekir, çünkü her an bu olanak kapatılabilir ve bu yönü örgütlenme ağı her an dağıtılabilir. Dolayısıyla, bunun geçici taktik özelliğini de unutmamak gerekir. Bu araç, silahlı-gizli Parti ve genile örgütümüzün etkililiği altında ortaya çıkar, buna hizmet eden bir araç olarak düşünülmelidir. Buna göre işlenilebilirlik kadar işleme, çalışılabilirlik kadar çalıştırma, örgütlenilebilirlik kadar örgütlemek doğru bir yaklaşımdır. Üzerinde düşünülmeli, mümkünse ertelenmeksinz gerçekleştirilmesine çaba harcanmalıdır.

Kürdistan için, diğer güçlere kısaca değinsek: -ki cephe ile ilgili olarak bazılarına değindik- bunda da ikili bir durumu, aynı ayrışmayı görmek gerekliyir. Bir kesimi, zaten hızla etkililiğini altına ve cephe-miz içine girmektedir. Özellikle, PKK'ye karşı konumunu sürdüren, ama yine de kendilerini yurtsever iddiası içinde tutularak ilerlese; bunlara yaklaşımımız şöyle olmalıdır: Faşizmin -özel savasın-gücünde bir ezme taktiki vardır. Bu ezmeye bağlı olarak, sahte reformculuğu geliştirmek istiyor. Bunlar bilinci olarak, böyle sahte bir reformculuğu -özel savas, bunları görmek gerekir. Yok, eğer PKK'nın bu temelinde ezilmesine özünde karşılarsa ve bunu da uygun bir biçimde ispatlamaya çalışıyorsa, bunlara da benzer bir dostluğu -Türkiye soluyla- olduğu gibi- içinde olmanız önemlidir. Yani iki şartımız vardır. Birincisi, özel savası özünde desteklemeyen ve umutlarını özel savasın başı ezmesine bağlayarak bunu ırsat bilip, işbirliği bir kol ve örtü olarak sahte bir Kürdüğü esas almaya çalışarak, ikincisi, gerçekten özel savası karşı olduklarını ve PKK ile dostluk istediklerini kanıtlayacaklardır. Bunu sağladıkları anda, bunlarla uygun dostlukları geliştirebilir. Bu sadece Kuzey-Batı Kürdistan için değil, Güney Kürdistan'daki güçler için de geçerlidir. PKK'nın baş düşmanları, hem de bizi ezme temelinde işbirlikçilik, sahte Kürdüğü gelistirmeye, gerçekten bütün düşmanları-mıza karşı olduklarını iddia ve ispat ederlerse, onlarla da ilişkimizi dostluk çerçevesinde geliştirebilir. Fakat, bunların her türlü işbirlikçileşme olarak yaptıkları gözönünde bulundurarak ve emperyalizmin de işbirlikçileşme yakın olduğunu bilincile hareket ederek bunlara karşı çok dikkatli olmak gerekmektedir. Bunların dostlukları, her an düşman taraflarından kullanılabilir. Buna göre, biz de bunları, düşmana karşı kullanma ve nötrale etme politikamıza bağlı biçimde ele alıp yaklaşım gösterebiliriz.

Diğer muhalif gruplar vardır. Bunlar, özellikle Türkiye'de güç kazanan dinsel muhalif gruplardır. Bunların yanında diğer bazı partiler vardır. Bunlar soldan değil, sağ sayılırlar. Yani, burjuva, yencililer veya kadın hareketleri vb. isimler altında da hareketler olabilir. Özellikle dinsel hareketlerle-gerçekten düzün karşıtlaşma- dostluk düzün. Özellikle, İran'da yaygın dinsel-ideolojik hareket bir dostluk yaklaşımı içinde tutulabilir. Bunlar, biraz daha radikaldir ve Batı yanlısı

rejimleri devirmeyi amaçlıyorlar. Dolayısıyla, düşman olarak görmek yanlıştır. Bilakis, diye ilişkin politikamızı hayata geçirirken, bunlarla hep yarış içinde ve dayanışma içinde olacağız.

Uluslararası politikaya ilişkin bazı belirlenimler yaparsak; başta da belirttiğimiz gibi, ortaya çıkan yeni durumlar sözkonusu. Özellikle, o eski statükonun -NATO ve Varşova Paktı'na dayalı statükonun- aşılması birlikte, genel bir devrimci akımının, -ister sağa savırılma biçiminde, ister sola açılma biçiminde gelişsin- ortaya çıktığını gözönüne getirecek, ilmi ve yeni bir yaklaşımı geliştirebiliriz. Bu yaklaşım sonucunda TC'nin tecrübe olarak açığı, TC'nin genel statükosunun, NATO'ya ve soğuk savası yasaları anlayışa veya politikalarının daha şimdiden işlenmez hale geldiği görülmektedir. Özellikle, Avrupa'da tecrübe olduğu ve bunun daha da hızlanacağı beklenmektedir. Böyle olduğuna göre, yapılması gereken de buna karşı hazırlıklı olmaktır. TC'nin insan haklarına ve demokrasiye karşı konumunu, çok iyi dli gelirmek gerekir. Özellikle Kürdistan'da o son geliştirdiği yasalarla dayattığı özel savasın, dünyada hiçbir ülke tarafından -Amerika da dahil- olduğu gibi kabul edilemeyeceğini gözönüne getirmek gerekir. Bunun için, karşı çıkarılacak birçok çevre, kamuoyu olduğunu bilerek, yaygın bir propaganda, altyazıya geçmek yerinde olur. Çünkü, en çok kabul edilemeyecek koşulları yaşıyoruz. Bu da bize inisiyatif ve hareket imkanı açıyor. Son gelişmeler bunu daha da hızlandırdı. Dolayısıyla, bizim özele göre dayalı yaklaşımımızın uluslararası alanda şimdiki daha iyi işliyor. Klasik komünist partileri gibi bir durumumuz yok. Bunun için düştüğü tecrübe biz zaten yaşamıyorduk. Aynı zamanda klasik komünist partiler de çeşitli biçimlerde kendilerini yeniliyorlar. Hangi biçimde olursa olsun bunu yapıyorlar. Dolayısıyla eski statükonun dar-sektör yaklaşımını aşmaktadırlar. Bu açışın çok yönü olarak TC'yi tecrübe etme temelinde Kürdistan ulusal kurtuluşunu alabilirdiği dünyaya açan bir diplomatik faaliyet, hatta bunun taarruzu, atılımı içinde olmak gerekir. Bu, koşullarıyla birlikte düşünülmek gerektiği belirtilir. İşleri sınırlı olarak girilen doğrutuyu daha da örgütleyip, özellikle planlayıp yetkince yürütmek gerekir. Fakat yine de buna fazla bel bağlanamamca da önem taşıyor.

Her şey Kürdistan işi cephenin gelişmesine bağlıdır. İç cephe gelişmeden, dış cepheden sonuç almak mümkün değildir. Bunu dikkate almayan bir yaklaşım, daha çok zararları olur açar ve iç cepheden kopuk bir diplomatik faaliyet daha çok bürokrasi ve kendiliğinden savasın bir faaliyeti dönüşür ki, bu bizim için tehliktir. Onun için, diplomatik faaliyeti kesinlikle içteki savasımıza bağlamak, tamamen ona hizmet eder halde tutmak, ikiseli bir yaklaşımımız olmalıdır. Bu temelde, uluslararası platformlara girilebilir; toplantılara, konferanslara, çeşitli kamuoyu oluşumlarına aktifte yapılabilir. Dost grupları oluşturulursa, Kürdistan komiteleri daha da yaygınlaştırmada ve emteryalizminde birliklere girmeye bu temelde çeşitli biçimler denemek Kürdistan'daki gelişmelere ilgililer ve destekleri artırılabilir. Kısaca ulusal kurtuluş cephesine ve ittifaklara ilişkin temel çözümlenmeler ve uygun araçları bulabiliriz.

Partimizin uzun geçmişi olan bu yönü yaklaşımlarının daha somut ve uygulanabilir bir duruma bu biçimde geldiğini belirtiriz. Bizim

tekrar da olsa bu hususları böyle özetlememiz, bundan sonrası için kararlar biçiminde yanışmak içindir. Özellikle geçmişte yaşanan çeşitli olumsuzluklar nedeniyle yerine getirmeyen görevlere doğru yaklaşılabilir. Bu çözümlenmeler ve perspektifler, bizi buna yaklaşıtır. Geliştirilecek kararlar her zamanında daha fazla uygulama şansına sahiptir. Bu konferansımızla birlikte geliştirilecek bu çözümlenmeler ve kararlar özellikle birçok alanda daha da somut toplantı ve diğer örgütsel faaliyetlere yürütülebilir, biraz daha legal-açık birimleri denemeyi imkan dahiline sokabilir. Diğer birçok çalışmaların ihtiyaç duyduğu gelişmelere yön açabilir. Yani daha fazla bir uygulamaya dönüşüm yaratılabilir. Başta şehir faaliyetlerimiz olmak üzere, bu yönü güçlü bir uygulamayı gerçekleştirebiliriz. Partinin önemli bir gücü bu yönü bir örgütlenme faaliyetine geçebiliriz. Özellikle eğitim ve bu konuda özel olarak biraz kendî hazırlamayı Parti temsilcileri hızla ilgili alanlarda eğitimci kendilerini takviye etmelidirler. Çalışmaları ihtiyaç duyduğu kapsamlı cevap veren örgütlenmeleri ortaya çıkarmalıdır. Bu zeminin zengin potansiyelini bir an önce aktif, yani örgütlü ve mücadelede bir konuma getirebiliriz. Bunlar yeni ama, oldukça gerekleri yerine getirilecek görevler oluyor. Bundan sonraki Parti faaliyetlerinde -kısaca alan ve genilete daha iyi-, savasımızın ortaya çıkardığı etkiyi hızla böyle bir mücadele içinde de örgütlemek için çaba harcamalıdır. Burada ortaya çıkan gelişmeleri toparlamak ve bilincine halkı, kendi cephe örgütlenmesine bizzat çekmek ve halk içinde bazı insanları çekerek halk örgütlenmelerine çekmek önemlidir; bu legal de olabilir. Onları oradan çekmek ve durumu elverişli alan örgütlenmesine yönlendirmek, dolayısıyla bu konuda daha hızlı hareketlere geçmek gerektirir. Onların geniş örgütsel olanakları, biraz da leğaleşmeye uygun örgütlenme kanalları, birikimleri bu çalışmaya etferet etmek acilen yerine getirmesi gereken görevler olmaktadır.

Bu çalışmalar ilişkin de kısaca belirtilebilecektir bunlardır. Konferansımızda bunları dli getiren çok yeni şeyler söylemek de, uygulamaya doğru girmenin önemli yerine getirmesi gereken görevimizdir. Özellikle, gözönüne alarak, düşünülen açışta sadece teorik, belirlenim düzeyinde olamamalıdır. Çünkü, uygulamaya olanakları oldukça gelişmiştir. Dolayısıyla konferansın birincieliği önemli, uygulamada etkililiği temelindedir. Burada sizlerin de, özellikle bazılarızın böylesine bir uygulamaya etkin görevler alabilme şansını vardır. Bizim için burada böyle olduğu gibi, bütün partiler için de bu yönü görevlere somut yaklaşmak temel görevlerden olmaktadır. Çokça sözü edilen, çok imkanı olan ama bir türlü uygulamaya ve mutlaka gerekleri yerine getirmesi gereken görevlere başlanıyacak, sandığımız daha fazla Partimizin kalıcı bir örgütlenmesine temel bir şarttır. Aynı zamanda, getirilene da, kirala, değış soyutlanmaması, kolay ezilmemesi için, ülke genelinde oldukça yaygın kitle bağlarına sahip olabilmesi için bu çalışmada kesin başarı sağlamak gerekliyir. Ve başarı zannedildiğinden daha fazla az kayıpla sağlanabilir. İşte bu temelde görevleri görmek, yaklaşmak ve başarmak temel görevimizdir. Hepsine başarılar dliyoruz.

Bu tür devrimcilik zaten bizi götürcek olumsuzluklara götürmüş, verdiğimiz kayıpları uğratmış. Halen bunda ısrarlı olmanın ne alçakgönüllülüğe ızahtı mümkündür, ne de bilinci noksanlığına ızahtı edilemez mümkündür. "Önderlik olayına kendinizi yapıyı görmek" veya işte "başkaları da yapılabilsin, alçakgönüllü olalım" tarzındaki yaklaşımlar doğru keldir ve anlamsızdır. Yetki, bir devrimcinin en sıkı muhafaza etmesi gereken ve gereklerine yapıyla ilgili bakılması gereken bir özelliktir. Buna ölçümüne bağlı kalınması gerekir. Yetkinin devri, öyle kişinin kendine kanaatine göre olmasın. Parti resmiyeti içinde olur. Görev verir, görev istifası en azından Partinin belirlediği dahilinde olmak zorundadır. Fazla formalite istemese de, "bir resmiyette girmeyim" endişesiyle de olsa, bu böyledir. Bu bir kural ihlalidir. Kısaca, resmi önderlik anlayışına girmemizin ifadesi ve bu konuda çok iyi niyetli de olunsun gerçekten önderliği yapılabilecek en önemli olumsuz yaklaşımlardan birisi de bu oluyor. Aslında "alçakgönüllü olmak" altı düşünce son derece keyfili bir tutum seçilmiyor. Bütün iyi niyetli cabalarına ve terçübüne rağmen toplanti sisteminde, randevu sisteminde, iliki sisteminde tümüyle bu keyfili hakim kılması, mufakaa keyfili olarak bir durumdur. Keyfili, kolektivitiz gitememe, toplanti sisteminde azınlık soruğ almanama, parti ve yetkili anlama devrimciliği ne de yitirdiyse almanma ve buna göre endişilendirme, azınlık örgütlenmesi, örgütlenese de bir grup örgütlenişinden öteye gidemeyen bir örgüt anlayışında olduğu kalmısa, bu konuda da herkesi kendisi gibi iyi niyetli görme, olmaksızın da sakter ve kestirmede davranma, arkadaşın yanında ortaya çıkan, hiç de kendisine yakışmayan ve çoktan aşmış olması gereken bazı olumsuz yönleri olmadıkları. Kısaca bunu belirleyim.

B: Arkadaş alçakgönüllü olma ve fedakarlık vardır. Eşas itibarıyla Parti kayırgılarına hareket etme vardır. Bu yönüne denilsebilir ki, kadro yapısının şekillenmesinde önemli oranda rol oynayabilecek bir arkadaş

Davami 23. sayfa

PKK II. ULUSAL KONFERANSI KARARLARI...

SAVAŞ VE ORDU SORUNLARINA İLİŞKİN

Savaşta kitle politikasına ilişkin

Halk savaşı onun ruhuna, özüne uygun yürütülür. Buna en ufak bir ters yaklaşım ve davranış savaşı bir devrim olayından çıkarır, bir çete savaşına döndürür. Gerçekten devrimci olmak, bunun ruhuna uygun hareket etmek namus ve onur sorunudur. Buna göre:

1 - Halka yaklaşım, parti ahlakı, alçakgönüllülük, terbiyesi, üslubu esas alınarak, sevgi ve saygı esasına dayandırılmalıdır.

2 - Halka yaklaşımda eğitimle ulusal kurtuluşçu bilincin taşınması esas alınmalıdır.

3 - Halk, göreve davet edilirken, demokratik ve yurtsverdik teminde bir bilgilendirmeyle iktisad esas alınmalıdır.

4 - Halka, toplumumuzun tarihsel şekillenişinin esasları olan ört ve adetleri, gelenek-görenekleri, kıyaca değer yarılmasını ters düşürmeyecek yaklaşımları, bunlara dikkat edilmelidir. Yanlış ve yetersiz yaklaşım içinde olanlar iktisad ve eğitimle sürece birakılması gerekirken olarak ele alınmalı, yaklaşımında bu noktaları azami dikkat edilmelidir. Olumlu olanları ise, güçlendirilip, geliştirilmelidir.

5 - Genel yaklaşımda, aile, kabile, aşiret, sosyal sekillenme özellikleri dikkate alınmalı, politik esprisyle harekete edilmelidir.

6 - Yaklaşımda toplumsal yapının özellikleri ve kişilikli yaşama tarzı yanında, iç çelişkili ve çatışmalı durumları da dikkate almalı, politik ve dengeleyen yaklaşım üstünlüğü gösterilmelidir.

7 - Kitle ilişkilerinde, ilişki kuran kesimlerin sınıfsal özellikleri dikkate alınmalı ve ilişkilerde; proletaryaya on yakın olan kesimle orta tabakanın üst kesimlerine kadar olan toplumsal zemin esas alınmalıdır.

8 - Kitle ilişkilerinde öncü güç olundukça unutulmamalı, kuruçuk yaklaşımlar reddedilmeli, doğru devrimci önderlik üslubu esas alınmalıdır.

9 - Kitlenin gücünü, konumunu ciddiye almayan, Parti temel ahlak ölçülerinden uzak "sol" sekti, basitlik, uzlaşıcılık, dağıtıcı yaklaşımlar mahkum edilmeli, gerekleri yerine getirilmelidir.

10 - Feodal, küçük-burjuva sınıf ve egemen ulus üslubuyla yaklaşımı terk edilmelidir. Parti önderliği esasına dayanan cephe esprisyle kitlelere yaklaşım gösterilmelidir.

11 - Herhangi bir savaş birliğimizin el attığı illikleri, kişisel, dar-faydacı yaklaşımları doğrultusunda kullanılması durumu görüldüğünde engel olunmalı, bu tarz mutlakla terkedilmelidir.

12 - Herhangi bir savaş birliğimiz kitlelere girdiği illikleri kendi öz örgütüne kavuşturmalı, örgütsüz bırakmamalı, sürekli denetlemeli ve kontrolmalıdır.

13 - Kitlelerle girilen illiklerde, gizlilik kuralları ihlal edilip kitleyi düşmanın saldirisına açık hale getiren yaklaşım ve çalıma tarzı tasfiye edilmelidir.

Askerlik yasanına ilişkin

1 - Askerlik Yasası'yla yapılan asker alınmasını uygulayacaklar arasında, önceden belli bir siyasal zeminin oluşturulması olması, bunun için; yasaya tabi tutulacakların çevresinde (aile, köy, kabile vb.)

ikirokili bir durumu yaşaması gerekmektedir.

2 - Bu zemin üzerinde ordulaşmanın sağlanması gereğinin, aşgari bilgin oranında, propaganda ve iktisad, sözkonusu çevreye kavratılması gerekir.

3 - Askere alınacak kişilerde, en azından harekete katılıp-katılmama yönünde bir gönüllülük olmakla birlikte, değişik birtakım nedenlerden dolayı (aile bağı vb.) irokili bir durumu yaşaması gerekmektedir.

4 - Bu koşulların oluştuğu yerde, askere alınacak adayların önceden tespit edilip, katılmalarını teşvik edici bir hazırlığa tabi tutulmaları ve alımların bu hazırlıktan sonra yapılması gerekir.

5 - Askere alınanların, irokili ruh halini henüz üstlerinden atmadıkları ve yine, savaş koşullarına adaptasyonunda zorluk çekebilecekleri -hatta, bu zorluğun tam gönüllü katlanırla bile görüleceği- dikkate alınarak, fazla zorlanmamaları, onlara karşı itici davranımları önlenmeli, açılımı ve sıkıcı olmayan ciddi bir eğitime alınmaları gerekmektedir.

6 - Uyum sağlanıyken, kaçma durumu adeta kesin olanların kaçıp düşman bir faaliyet içine girmelerini engellemek için, belli görevlendirilmelerle teminlede eğitimle mücadele yardımcı olmaları sağlanarak birakılması gerekir.

7 - Kaçma durumlarında, kaçanların ailelerinin cezalandırılması ve uygun koşullarda, yeniden alınmaları ve kaçanlarda bir düşman faaliyet görüldüğünde, cezalandırılmaları gerekir.

8 - Askere alınacakların uygun yaşta olmaları, seçimin daha ziyade evli olmayanların arasında yapılması dikkat edilmelidir.

Çeteciliğe karşı mücadeleye ilişkin

1 - Savaşımızın ana hedefinin açık düşman karşı olduğu ve çetecilik dahil, her türlü kötüluğun kaynağından düşmanın bulunduğu unutulmamalı, askeri eylemlilikte temel yönelimi düşmanın üzerinde yoğunlaştırarak, ona indirgeciğin darbeletme, kitleler nezdinde otoritemizi güçlendirmeye ve çete ağı içinde yer alan kesimleri psikolojik bir güç dayanağından yoksun bırakmayı esas almalıyız.

2 - Çete ağı içinde, düşmanla birlikte, savaşımıza karşı açık hareket tarzı içine girme işbirlikçi ajan tece odaklarını, çeteciliğe karşı savaşımızda esas hedef haline getirip, tüm çetelere karşı adetti tavır koymayalım.

3 - Çeteciliğe karşı eylem geliştirirken, "ne olursa-olun eylem" anlayışla hareket etmemeliyiz. Geliştirilen eylemler, çetei çoğaltıcı, bütünsel değil, dağıtıcı, parçalayıcı, etkisizleştirici ve genel halk kitleleri tarafından kabul edilmiş olmalıdır.

4 - Genel olarak, herkese "teslim ol", "sila bırak" çağrısı yapılmalı ve bu çağrı üstünde de, kazanılabileceğimizi kazanma, kazanamadığımızı tarafsızlaştırmak, düşmanla birlikte kalmakta ilet edenleri ise, açık hedef haline getirme tavır içine girmeli ve bunda sabırlı, ınatçı ve kararlı olmalıyız.

5 - Teslim olmak isteyenlere son bir şans verilmeli ve kazanımı olunmalıdır.

6 - İşbirlikçi çetelere karşı, kitle gücümüzden faydalanmalı ve milisin geliştireceği içten darbeletme ey-

lemelerini tercih etmeliyiz.

7 - Çete ağı içinde olanların bu çete ağı içindeki ajan odaklarıyla çeteciliklerini derinleştirme ve devrim lehinde kullanmak gerekir.

8 - Tarafsızlaştırmaya ve kazanımda yoğun bir propaganda faaliyeti ve çağrılarla geliştirmek gerekir.

HEDEFLER ÜZERİNE

Siyasi hedefler

1 - Düşmanın özel savaşını sahte "demokratik" maskesiyle yürüten sosyal-faşist partilerin, parlamento içinde yer alan ve Kürdistan'da tamamen özel savaşını temsil eden, yonlendiren, uygulayan tüm burjuva partilerinin etkilerini kırılması, Kürdistan'da vücut bulmalarını doğrultusunda (içinde çeşitli yönelim biçimlerini taşıyan yaratıcılıkla) yönelmek; burjuva partilerinin öldürmek, yaşayamaz hale getirmek, tasfiye etmek veya teslim almak; cezalandırılması gerekenler "Bağımsızlık Mahkemeleri"nin kararıyla cezalandırılması.

2 - Din vb. maskeler altında Kürdistan'ın hemen hemen tüm stratejik noktalarında geliştirilen özel savaşın kurumlarını, ajanlarını, güçlerini teşhir, tecrit ve tasfiye etmek. Özellikle bu burjuva partileri vasıtasıyla gerçekleştirilen ajan işbirlikçi sızmaları yok etmek vb.

3 - Özel savaş veya devlet politikasını yürüten kurum, kuruluş vb. tasfiye etmek, ülkenin çarpmak, tüm mal varlıklarına el koymak, yaşam hakkı tanımamak.

4 - Devlete bağlanıyş olan veya tespit edilen sahte reformist çevreleri dağıtmak, yaşam zeminlerini kurutmak.

5 - Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine düşmanlık teminde faaliyet yürütenleri teşhir, tecrit ve tasfiye etmek, etkisiz kılmak.

6 - Düşmanla veya çeşitli emperyalist güçlerle Kürt programı doğrultusunda birleşen, onların politikalarını maskeli bir tarzda ulusal kurtuluş savaşımıza karşı çıkaran tüm oluşumları ortaya çıkarmak, etkisiz kılmak, tasfiye etmek.

7 - PKK'yı tasfiye etmek, onu ortadan kaldırmak amacıyla birlikler oluşturulan, dernekler kuran kurumlaşmaları etkisiz kılmak veya onların tüm oyunlarını boşa çıkarmak doğrultusunda esas politikalar ve durumlarına göre belirlenen yaklaşımlarla tasfiye etmek.

8 - Devletin özel savaş politikalarını her yönüyle boşa çıkarmak ve Kürdistan genelindeki taktiklerini felce uğratmak.

9 - İktisadik milliyetçiliğin etkilerini, devrimci eğilimci tutumlarını teşhir etmek, düşmanla işbirlikçi yönelimlerini tasfiye etmek, emekçi kesimleri ulusal kurtuluş safhalarında örgütlemek.

10 - Kültür-egitim kurumlarının etkilerini sınırlamak, giderek etkisizleştirmek, bunları ulusal kurtuluş araçları durumuna getirmek, örgütlemek, kontrol altına almak, ulusal kurtuluşu dürist temelde birleştirerek, düşmanlık etmeyenler gelişmeleri doğrultusunda imkan tanımak, bu konularda ikeli davranmak.

11 - Kürdistan'da devlet çarkını işletmelerine rağmen, özel savaş hizmet etmeyenler veya etmek istemeyenler olmak, onları güvence içinde tutmak, bunların şansı-

kları tasfiye etmek, etkisizleştirmek vb.

Askeri hedefler

1 - Kürdistan'da konumlanan özel savaş ordusuyla genelde yıpratma savaşına tutuşmak; düşmanın kırsal alanındaki hareketliliğini sınırlamak.

2 - Düşmanı, konumlandırdığı her yerde rahat bırakmamak, sürekli biçimlerde saldırarak, en basit eylem biçimlerinde en planlı eylem saldırılarına kadar geçekleştirerek, düşmanın sürekli savunma pozisyonunda tutmak, özellikle hareket kabiliyetimizin olduğu alanlarda düşmanı çekip pusuya düşürmek, düşmanı adım atamaz hale getirmek, bu yönü yaratıcı yönelimleri geliştirmek.

3 - Düşmanın ordu birlikleriyle birlikte özel savaş hareketi temine son derece yaratıcı yöntemlerle saldırarak pusuya düşürmek, beklemeyi taktiklerle saldırı çemberi içine çekmek ve imha etmek, hareketini sınırlayan, son derece basit ama aynı zamanda en kur-nazca savaş hileleriyle onu hareket edemez, savaşamaz duruma getirmek, sürekli saldırı pozisyonunda olmak.

4 - Sürekli hareket pozisyonunda olmak derken, bunu kalıcı ve dogmatik ele almadan, zaman, yer, güç, gelişmelerin yönü, hedefin yok edilmesi yaratıcılığı sonucunda (burada sansonyonlu eylemler geliştirme anlayışına düşmeden) ve özellikle düşmanı yıpratma, hareketsiz kılan, sağ-sol psikolojini kökten ve sürekli başaran ve kazanan konumunda eylemleri yönelmek hayattır.

5 - Özel ordu birliklerini (eski ve yeni) hareket alanlarını sınırlamak, Botan'la sınırlamak istediği savaş, ülke genelinde yaygınlaştırmak, Botan'a nefes aldıkça, özden genelle yapılıma taktiklerle yaygın savaş çıkartmak.

6 - Düşmanın özel savaşına hizmet eden tüm kurum ve kuruluşlara yönelmek, onları ortadan kaldırmak, işlemez hale getirmek, bunun için gerilla'yı aynı zamanda veya ayrı ayrı hareket eden milisleri harekete geçirmek, düşmana saldırıyı sürükletmek.

7 - İşbirlikçi-ajan, feodal-komprador vb. düşman kesimlere aman tanınamak, bunları tasfiye etmek.

8 - Düşmanın bugün en çok bel bağladığı koruculuk sistemini bir yönüyle tasfiye ederken, bir yönüyle de etkisiz kılıcı taktikler geliştirmek, teslim almak, etkisiz kılmak, nötraleze etmek, durumlarında ısrarlı olarak tasfiye etmek.

9 - Halk ayaklanmasını, protestolarını, gösterilerini bastırma, katliamları örgütleyen, hizmet eden veya yerine getirenler misillerinde bulunarak, kesinlikle cezalandırmak.

10 - Botan'daki savaş destekleme amacıyla, genelde yeni savaş odakları oluşturmak, yaygın gerilla eylemlilikleriyle düşman dikatlerini çekmek.

11 - Karakollara, devriye birliklerine, düşmanın gaflette olduğu ve gerilla saldırısını beklediği noktalarla saldırarak, sonuç almak.

12 - Düşman ordusunu savaş moralini bozarak, sürekli hücum ruhuna koparmayı esas almak.

13 - Halkın, feodal-kompradorların mallarını, mülklerini yakmak, dağılmanın mümkün olduğu yerlerde halka dağıtmak, maktaklarını kırmak, yakmak, acentalarını yıkmak vb.

14 - Şehirlerde, kırsal kesimlerde sabotajlar, suikastlar, pusular, tuza-karlar saldırı halinde bulunmak.

15 - Düşman birliklerinin ulaşımını engellemek için yollar, köprüleri, tren raylarını vb. bozmak, mayınlamak, yıkmak vb.

16 - Düşmanın lojistik hatlarını engellemek, iletişim hatlarını kesmek, tecrit halinde bırakmak.

17 - Kırsal alanın önemli stratejik noktalarındaki düşman güçlerini tecrit etmek, stratejik saldırı bекler pozisyonunda tutarak, çekilmeye zorlamak.

18 - Dönemin gelişim seyrine ve gerilla savaşının yükselişine denk geçici askerî bölgeler ilan etmek, bunu giderek kalıcılaştırmak.

19 - Önemli dönemlerde geneli kapsayan fakat bölgesel açıdan geliştirilebilecek olan "bölgesel ayaklanmalar" gelişmelerden önce çıkartılmalı, bununda düşmanın geliştirilmesine, taktiklerini boşa çıkartılmasına ve Botan'daki gerilla savaşına destek sağlanmasına yol açacak şekilde yakın hedefler amaçlanırken, ülke genelini kapsayacak olan geneli ayaklanmaya da hazırlıklar oluşturulmalıdır.

Ekonomik hedefler

1 - Devletin, ekonomik hedeflerinin tümüne karşın konumunda olma; el gümre, gaspette, işlemez duruma getirme; bunları kısmen de olsa mucedemetele gelir getirecek kaynaklara döndürmek.

2 - İmkanların elverdiği ölçülerde, bazı işletmeleri, tarafat kitlelerini besleyen bir duruma getirmek ve bu temelde, tamamen kontrol altına almak.

3 - Ajan kurumlaşmasına yol açacak olan bütün ekonomik tesis ve sahaları hedeflemek; ajan kurumlaşmasını işlevsiz duruma getirmek ve gerektiginde dağıtmak.

4 - Ajanlar amacıyla rüşvet teminde dağıtılan paraları el koymak, olanakları ölçüsünde bankaları hedeflemek.

5 - Devletin acentalarını ve mağazalarını saldırarak, mal varlıklarını gasp ederek halka dağıtmak veya yakmak-yıkmak.

6 - İşbirlikçilerin tümünü haraca bağlamak, buna yansımalarını teslim almak, mallarına el koymak, yok etmek.

7 - Vergiye bağlanan işbirlikçilerin, halk üzerindeki baskı ve sömürlerini hafifletmek; siyasi etkinliklerini geliştirmesine bağlı olarak, geçici olarak idare etmek.

8 - Zozanlarda kamulaştırmayı yapmak; zozanları kullanmayı bir reform olarak görmek; eski mülkiyet yerine, kendimizin kontrolünde geleceği de olsa dağıtmak; olanaklarımızın elverdiği ölçüde kendi ekonomik gücümüzde dayanarak, bu alanları kullanmak.

9 - Kendi ekonomik gücümüzde dayanarak ticarete, hayvancılığa ve gümrüğe el koymak.

10 - Kürdistan'da işletilen bütün maden işletmeleri üzerinde denetim kurmak, kamyonlara taşınan maddeleri yok etmek veya bunların geçişini, dağılımını engellemek.

11 - Toprak Mahsulleri Ofisi, Sümerbank, çiftlikler gibi kuruluşları hedeflemek; mal varlıklarına el koymak, halk kitlelerine dağıtmak veya yakıp-yıkmak.

12 - Kompradorlara ait acentaları, mağaza, dükkân vb. iş ve mal sah-

larını hedeflemek, mal varlıklarına el koymak, mümkünse halka dağıtmak.

13 - Düşmana gelir getiren turistik tesislere, otellere ve bu amaçla kurulan çeşitli dinlenme sahalarına yönlenecek, işlevsiz duruma getirilmek vb.

14 - Kürdistan'daki ticaret yollarını denetim altına almak. Bunun için;

a- Kürdistan'daki demir ve devlet yollarını tamamen işlevsiz duruma getirmek; yaygın siyasal sonuçlara yol açabilecek büyük tren soygunları gerçekleştirilmek, trenleri çalınmaz hale getirmek.

b- Devlete ve emperyalist tekelilere hizmet eden, Kürdistan'ın değerlerini metropollere aktaran büyük şirketlerin arabalarını imha etmek veya işlevsiz kılmak.

c- Kürdistan'daki otobüs, TIR vb. nakliyat şirketlerini vergileri bağlama, vergilerini verdikleri oranda Kürdistan yollarını kullanmalarına müsaade etmek, vergilerini vermedikleri takdirde bunları yaratıcı yönleriyle yola getirmek veya araçlarını hedeflemek.

d- Kürdistan'daki yolları kullanan tüm araçlara karşı gümrük oluşturmak.

YURTDIŞININ KULLANILMASINA İLİŞKİN

Ülkede mücadeleyle yükseltmede yurdışının doğru bir şekilde ele alınması, kullanılması ve sağlamların cephe gerisi mevzi haline getirilmesi büyük önem taşımaktadır. İçine girilmiş olduğumuz yeni süreçte, özellikle savaşın alacağı boyut ve uluslararası yeni durum, yurdışının önemi ve doğru bir tarzda kullanılmasını gereğini bir kez daha hatırlatmaktadır.

Yurdışının mücadeleimizdeki önemi geriye çekilmiş sürecinde belirgin olarak kendisini hissettirmektedir. Ortadoğu'yu her çevrede, bir geri çekilme üssü haline getirdi, burada gücümüzü yeniden toparlayıp, eşitlik savaşını alacağı boyut ve uluslararası yeni durum, yurdışının önemi ve doğru bir tarzda kullanılmasını gereğini bir kez daha hatırlatmaktadır.

Yurdışının bizim açımızdan bir diğer anlamı ise, halkımızdan mali yardımlara insan barındırması özelliğidir. Bugün, özellikle Avrupa'ya iş göçü yapan yüzbinlerce insanımız bulunmaktadır. Bunun dışında, Ortadoğu ülkelerinde aynı durumda bulunan onbinlerce vatandaşımız vardır. Arayıştan, diğer parçalarındaki halkımızla ilişkileri de ancak, Kuzey Kürdistan'ın dışından sağlanmasa olanağı bulunmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, yurdışındaki bütün vatandaşlarımızla ilişki kurup, geliştirme ve onları mücadele safına katma temel görevi yurdışında yürütüldüğü olduğu çalışmaya sağlamaktır.

Yurdışındaki vatandaşlarımızın sorununu, ulusal sorunumuzun en önemli halkalarından biriydi. Bundan dolayı, bu kesimi ulusal kurtuluş savaşımızın etkin etkiyle etkilemek ve mücadeleye çekmek ve bu şekilde, halkımızı kendi sorunlarına sahip çıkmaya ve çözmeye sevk etmek gerekiyordu.

Yurdışının bir diğer anlamı ise, mücadeleli uluslararası kamuyu, dünya insanlığına tatınmak ve dışımızdaki halklarla, ilerici demokrat, devrimci kesimlerle ilişki kurmak, dostluk geliştirmek görevlerini yerine getirdiği alanlar olmalıdır. Özellikle Avrupa alanı, bütün dünya politikasını tayin edici bir rolü oynamaktadır. Bu temelde, dünya politikasına güçlü bir giriş yapmak isteyen halkımız için, bu alana önemli bir rol atfetmek ve alana doğru bir yaklaşımla ele almak kaçınılmazdır.

Partimiz yurdışından nasıyda anlamak gerektiriyor, politik düzeyde

oldukça isabetli bir değerlendirilmeye tabi tutulması ve bunu temel alan kararlar gitmiştir. Ne var ki, Ortadoğu dışındaki alanlarda, pratik uygulamada yeterli verimlilik çıkaran, hedeflere varan bir düzeyde tutulmuş değildir.

Dünyanın içine girmiş olduğu yeni süreç ve savaşımızın kazanımı olduğu boyutları, her alanda olduğu gibi, yurdışında da çalışmaları güçlü bir hamle yapmaya gerektirmektedir. Ülke içindeki mücadelemizin belirgin olarak ön plana çıktığı ve böyle de olması gereği, yurdışının tali bir alan durumuna düşmesi, diğer görüşlerinde bir gevşemeyi birlikte getiremez. Aksine, savaşımızın temposuna çalışmak, ona gerekli maddi ve manevi güç aktarmında bulunmak; savaşımız yurdışında geliştirilen emperyalist çemberlerden kurtarmak; dünya halklarının özgün ifadelerini geçitçe daha bir güç seste konuşturulduğu ortamda, dünyaya değişim Kültürünün sesi olmak ve onu bir blok şeklinde ulusal kurtuluş savaşımızın çevresinde buluşturmak için, yurdışındaki çalışmaları önemi ve görevleri eksiksiz yerine getirmenin aciliyeti daha bir canlıdır duruma ulaşmış bulunmaktadır.

Buna göre, yurdışın bütün Parti ve cephe örgütlerimiz açısından yeni dönemde, Partimizin, II. Ulusal Konferansı kararları gereği;

1- Ulusal kurtuluş savaşımız kitlere mal etmek ve savaşımız etrafında kitlelenmek, ona güç vermemiş tek bir insanımızı bırakmamak ve bu çevrede, yükselen savaşımızla birlikte aralı malı sorunlarımızı ve kadro ihtiyacımızı gidermek, bu alanları daha güçlü bir kaynak haline getirmek ve bütün bunları, derinleştirilerek bir yurtsverlik ve Parti bilinci ve ruhu üstüne oturtmak.

2- Bulunan alanlarda, özellikle gelişmiş Batı metropollerinde, halkımızı ulusal varlığını sürdürmesi, doğal asimilasyona karşı direnmesi ve bir birlikleş gücü esprisile sosyal ve siyasal yaşama katılması için, gerekli tedbirlerin geliştirilmesi; bu çevrede ulusal kurtuluş savaşımızın derinliği ulusal varoluş umutlarını a tema yapararak, ulusal değerlerimizi koruyan dil, kültür çalışmalarını geliştirme, halka mal etmek ve buna uygun çeşitli etkinliklere bulunarak, halkımızın ulusal dayanışmasını güçlendirmek ve gidermek, Parti ve cephe önderliğinde yurdışındaki bütün alanlarda vatandaşlarımızın birliğini sağlamaktır.

3- Başta bulunan ülkelerin halklarıyla almak üzere, tüm ilericiler, demokratik kesimleriyle iş ilişkileri içinde olmak ve bunlara ulusal kurtuluş savaşımızın haklılığını kavratmak, ulusal kurtuluş savaşımız için destekli konuma yükseltmek ve üstte merkezi düzeyde, II. Ulusal Konferansı'nın uluslararası ilişkiler açısından varmış olduğu kararları etkin bir tarzda yaşama geçirmek eteylemek görevler oluyur.

Bunun dışında, yurdışındaki alanların özgü görevleri de vardır. Buna göre;

A- ORTADOĞU: Hareketimizin merkezi komuta sistemi buraya oturmuştur ve bugüne kadar, alabildiğine dar olanaklar içinde en verimli düzeyde bir çalışma temposu tutulmuş ve bir yerde ulusal kurtuluş savaşımızın sağlıklı gelişiminin sigortası olmuştur.

Bu bizim açımızdan önemli bir mevzi konumuz sürdürmekle birlikte, hareketin merkezleşmesinde bu alanı yedek duruma düşürüp, ilkeyi esas karar merkezleri için hazırlamak, merkezleşme ve yürütme ilkeye konulmamakla gerekmemektedir. Ki bu da esas olarak, ilkeye yürütülen mücadelelerin omuzlarına görevidir.

Tüm bunlara göre;

I- İçinde bulunduğumuz bölgenin politik yaşamına ulusal kurtuluş savaşımız temelinde yapmış olduğumuz katılmada, bölgenin anti-emperyalist, anti-siyonist, anti-faşist ilericiler, demokratik güçleriyle dayanışmayı sürdürmenin, savaşımız ve bölge halklarının çıkarı için, içinde bulunduğumuz taktik ilkeyi sürdürmenin ve bölge politikasına hakimiyette, aktif bir katılımı sağlamanın gereği olarak, konulandırdığımız Ortadoğu alanı Partimizin bağışımız, ideolojik ve politik çizgisi doğrultusunda geliştirildi dostluk ve dayanışma ilişkileri doğrultusunda kurulmak.

II- Hareketin merkezi komutasının yürütülmesinde gerek savaşımızın varlığını sağlamada, savaşta komuta oluşturma görevleri, koşullarını yakalamak için ve gerekse, ilkeye ne kadar dost ve bölge ne kadar güvenilir olursa olsun, uzun süre yurdışında konulanların sakıncalarını giderilmesi için, mevzuat alanı olarak tali plana düşürmek ve bunun tedbirlerini geliştirmek gerekmektedir.

B- AVRUPA: Bu alandaki çalışmalarımızın ağır yükünün önüne geçmek için, yurdışın bütün ilkeye dönük olduğu bilinmektedir. Yeni dönemde, II. Konferansı'nın yurdışın, savaşımızla dönük olmuş olduğu kararların etkin bir tarzda yaşama geçirilmesi için, Avrupa'dan ilkeye dönük çalışmaların geliştirilmesi ve güncelendirilmesi daha bir önem kazanmaktadır.

Özellikle, şehir devrimleri önümüzde kuyduğumuz ve Türkiye'deki metropol kentlerde mücadeleyi yükseltme ihtiyacının yükseldiği aşamada, Avrupa'nın sözkonusu çalışmalarıyla buna cevap vermesi gerekmektedir. Buna göre;

I- Savaşımızın bir dönüm noktası yaşadığı günümüzde, düşmanın özel savaş taktikleriyle yurdu boşaltma, yurdışına göçtirme politikasını boşa çıkarmak ve halkımızı topraklarına sahip çıkma, bunun için, savaşta ilkeye zemininde güç verme ve bizzat içinde yer almaya sevk edecek çalışmalar için gerek;

II- Avrupa'daki yurtsverler çevremizi yurtdışı ilişkileri, özellikle şehir alanları için çalışmaya elverişli hale getirmek, işliki geliştirmek, yeni işliker yaratmak;

III- Parti ve cephe yayınlarını yurdışında en yaygın bir biçimde dağıtmanın tedbirlerini almak, olanaklarını yaratmak;

IV- Savaşımızın ve örgütümüzün teknik ihtiyaclarını sağlamada gerek yaratıcılık ve çabada bulunmak eteylemek görevler olmaktadır.

C- ÜLKEMİZİN DİĞER PARÇALARI: Çalışmalarımız sömürgeleştirilmiş halkımızın Birleşik, Demokratik Kürdistan'da yaşama istemi ulusumuzun en temel, ana istemidir. Ne var ki, bugüne kadar, bu istemine cevap verecek bir öncülüğe ulaşamaması ve kendisine öncülük edenlerin kendisine daha fazla aç ve keder getirmesinden başka bir şeyle karşılaşmamıştır.

Kurtuluş umutlarını alabildiğince darbelendiği bir ortamda, halkımız bir bütün olarak, Partimizin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımıza ve onun sürekli yükselen seviyesine gün geçtikçe artan bir kurtuluş umuduyla, ilgilile yaklaşmaktadır.

Bu, ulusal kurtuluş savaşımızın bütün halkımız nezdinde, doğrultulmuş ispatlanmasında alanlarına gerekmektedir. Ve gerçekten de, gün geçtikçe ulusal kurtuluş savaşımız kitlelere nüfuz etmekte, halkımız diğer parçalarda da, bu siyaset doğrultusunda hareket etmekte istemi içinde bulunmaktadır. Yaşanan bu gerçekliği gözönünde bulundurarak, ülkemizin diğer parçalarındaki çalışmalarımızı bu çevrede ele al-

mak, buna göre;

I- Ülkemizin diğer parçalarındaki halkımız arasında, ulusal kurtuluş savaşımızın propagandasını yapmak ve halk kitlelerini bu doğrultuda örgütlemek, mücadeleye sevk etmek, Kuzey-Batı Kürdistan'daki savaşla dayanışmaya girmelerini sağlamaktır;

II- Tarzlarda yer alan ve samimi bir barışa mücadele etmek isteyen yurtsverler güçleri karşılıklı dayanışma içinde gerekse, ilkeyi güçlendirmek daha anlamı üstü ittifakların oluşmasına doğru gerekli çabaları sağlamaktır;

III- Ülkemizin bir parçası olması da, Sovyetlerde yerleşik tarihi bir yasatı içinde bulunan Kürt azınlığıyla ilişkileri geliştirmek, ulusal kurtuluş savaşımızla bunlara mal etmek, savaşımızla destek bir güç konumuna girmelerini ve sahip oldukları olanakları savaşımıza sunmalarını sağlamak eteylemek görevlerimiz oluyordur.

BASIN-YAYIN-PROPAGANDA ÇALIŞMALARINA İLİŞKİN

Ulusal kurtuluş mücadelemizin diğer önemi bir alan da, basın-yayın-propaganda çalışmalarını olmaktadır. Bu alandaki çalışmalarımızın savaşımızın ve bir bütün olarak, mücadelemizin varmış olduğu aşamada ihtiyaçta cevap verecek düzeyde olmalıdır belirtmek gerekir. Özellikle, maddi ve teknik olanaklarımızın düşüldüğüdür, bu alandaki çalışmaların yeterliliği daha bir gözde çarpmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, habercilik ve propaganda doğru ve etkin bir tarzda uygulandı mı, baki durumlarla tayin edici rol oynamaktadır. Sosyal ve ulusal kurtuluş savaşlarında, özellikle emgen güçler sahip oldukları olanakları sonuna kadar kullanarak, kitlelerin geliştirmiş olduğu mücadeleleri yaptırarak ve hedef aşırarak, kitleleri demoralize etmek ve bunun sonucunda da, mücadeleyi boşa çıkarmak için, ellerinde geleni yapmaktadırlar.

Devrimci güçler de, mücadeleyi geliştirmede halk kitlelerini aydınlatmak, onların halk nezdinde gözüme uğratma çabaları içinde bulunarak, hem egemenlerin oyunlarını ve sahtekarlıklarını açığa çıkarmış, hem de mücadeleyi yükseltmişlerdir.

Bu durum günümüzde en çok bizi ilgilendiren bir durum olmaktadır. Sömürgecilerin, Kürdistan'da yaratmış oldukları özel savaşta en fazla önem verdikleri konuların başında propaganda gelmektedir. Temel aldıkları ilkeye, diğer bir haber akışının engellenmesi için, ağır sansür ve kitleleri demoralize etmek için yalan haber, Bu, tam bir psikolojik savaş ve uygun tedbirlerle boşa çıkarılmadı mı, oldukça da etkili olmaktadır.

Kaldı ki, savaşımız açısından, sorun salt bir sansür olayı da değildir. Günlük basın-yayın organlarını tamamen devletçi olan konumu bilmekte. Bunlar kendi kendilerine oto-sansür uygularken, uluslararası haber ajansları ve radyoları da emperyalist karakteri bilmekte. Doğal olarak, savaşımız karşısındaki tutumları kendi karakterlerini yansıtır biçimde olacaktı ve doğru bir haberciliği geliştirmeyeceklerdi. Sözümün, dünyada tatarsızlığından adı yanan BBC bile Türkiye'nin sesi radyosuna dönüş bulunmaktadır.

Özcesi, hem halkımız ve hem de uluslararası kamuyu, Kürdistan'da yürütülmesi savaşta doğru bilgilennemektedir. Düşmanın vahşeti, yürütüldüğü siyaset siyaset ve buna karşın yükselttiğimiz mücadelemizin görmeğili hakettiği değeri

bulmamaktadır bu bağlamda.

Bunun dışında, kitleleri ulusal kurtuluş savaşımızla doğrultulmuş aydınlatma ve mücadeleye katılmada seviyeli yükseltmeye hizmet eden propaganda ve ajastayın çalışmalarında da yeterli düzeyde tutulmadığından, yükselttiğimiz mücadelemizin görmeğiliğin oldukça gerisinde kalma durumuna yaşayarak, devrimci aşırı bir kuvvet aşırının doğu nedeni olmaktadır. Oysa, devrimlere propaganda ve ajastayın çalışmalarının nasıl bir yaşamsallıkta olduğu ispatlanmış bir gerçektir. İran devriminin kaset olayını nasıl kullandığı çok iyi bilinmektedir.

Yazılı basının imkânlarını oldukça kısıtlı ve yasaklı olduğu bir ortamda, değişik propaganda tekniklerinin kullanılması etkinliği tartışılmaktadır. Hangi araçla olursa olsun kitleleri nezdinde yeterli bir propaganda ve ajastayın düzeyi tutturarak gücümüz devrimi alabildiğince besledikleri gerçeğiyle karşı karşıyayız.

Dolayısıyla, düşmanın savaşımızla tecrit ve saptırma çabalarını layıkıyla boşa çıkartacak ve kitleleri ulusal kurtuluş savaşımızla aydınlatacak ve mücadeleye daha güçlü sevk edecek bir düzeyi basın-yayın-propaganda alanında da tutmak zorunlu olmaktadır. Buna göre;

I- Gerek halkımızı ve gerekse dünya kamuyu mücadelemizin hakkında doğru ve zamanında haberdar edecek olan ve uygun bir muhabir ağıyla başta savaş alanlarına olmak üzere, Kürdistan, Türkiye ve bölgeye ulaşarak olan Kürdistan Haber Ajansı'nın kurulması çalışmalarında derhal başlamaktır;

II- Ülkemizin radyo yayınlarını başlatması için, gerekli çalışmalara başlamak ve bunun için, olanakları zorlamak;

III- Basın çalışmalarını mücadelemizin ihtiyaçlarını karşılayarak verecek şekilde düzenlemek, legal ve illegal gazete çalışmalarını güçlendirmek, bunun için;

a) Legal alanda; gerek dost güçlere ve gerekse bağımsız olarak, geniş kitlelere ulaşabilecek genel, bölgesel ve yerel gazete çalışmalarına bulunmak; dost gücünün yayın organlarına yazılar yazmak, haber geçmek;

b) Illegal alanda; mevcut yayınlanarak, halkın ilgililemeyecek ve anlayarak okuyacağı şekilde düzenlemek, ilkeye yaygın dağıtımına ulaşmak ve eysal, bölge ve yerel düzeyde ilkeye içinde gazete çalışmalarını güçlendirmek ve başlatmak;

IV- Video ve teyp kasetini propaganda ve kültür çalışmalarında etkin olarak kullanmak, bunun için;

a) Başkan APO'nun çeşitli halk kesimlerine dönük konuşmalarını içeren;

b) Savaş ve gerilla yaşamını görüntüleyen ve seslendiren;

c) Savaş alanındaki halkın yaşamını tanıtan ve düşmanın uygulamalarını deştre eden;

d) Protesto, gösteri ve çeşitli halk eylemlerini propaganda eden;

e) Ulusal kurtuluş ve halk kültürümüzün folklorik etkinliklerini içeren ve tanıtan;

f) Diğer sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerinin deneyimlerini konu ediliği video ve teyp kasetlerinin yurtdışı ve yurdışında yaygın dağıtımını gerçekleştirilmek;

g) Ağızla, pullama, kuşlama çalışmalarında kullanılması, yayınlığı ve zamantaları esas olarak güçlü bir etkinliğe ulaşmak ve bunda ilkeye ve Türkiye metropollerinde birincil dercede önem biçmek eteylemek, en acil görevlerimizdir.

Bilim adamı İsmail Beşikçi'nin "Österreichisches für Friedens Forschung" adlı kuruluş için hazırladığı yazı gazetemizde de ulaştırıldı. Yazıyı güncelliğini dikkate alarak yayınlıyoruz.

KÖRFEZ BUNALIMI VE KÜRTLER

Irak, 2 Ağustos 1990 tarihinde, Kuveyt'i işgal etti. Irak Devlet Başkanı Saddam Hüseyin, Kuveyt'in Irak'ın doğul bir uzantısı olduğunu, Kuveyt'e Irak'ın millî hakları olduğunu iddia ediyordu.

Kuveyt'in Irak tarafından işgal ve ilhak edilmesi Batı'da, ekonomik ve politik ilişkiler yönünden Batı'ya bağlı Arap toplumlarında çok büyük bir panik yarattı. Suudi Arabistan'ın ve Körfez'deki öteki Arap emirliklerinde de saldırı olabildi. Saddam Hüseyin'in ordu ve sahip olduğu kimyasal silahlar, Avrupa devletlerini, Amerika Birleşik Devletleri'ni ve Arap kralları korkutuyordu. Bu durumda başta ABD olmak üzere, birçok devlet Saddam Hüseyin'in ilerlemesi kesmek için harekete geçti. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi toplandı. Irak'a karşı ambargo kararı alındı. Ambargo yürürlüğe konuldu ve ambargonun etkili bir şekilde uygulanması için yeni bir önlem alındı. Batı başınında ve Batı başınında Saddam Hüseyin'in eleştirisi ve onun diktatörlüğünü ve acımasızlığını anlatan haberler ve yazılar yayınlanmaya başladı. Saddam Hüseyin'in Hitler'e benzetilen resimleri, karikatürleri, yazıları sık sık rastlanılır oldu. Güney Kürdistan'da 1988 yılında, Halepçe'de, Doğu'da ve başka bölgelerde Kürdler karşı kullanan kimyasal silahlar, soykırım gücüne getirildi... 1988 yılı Mart ayı ve Ağustos ayında, Kürdler karşı yoğun bir şekilde uygulanan kimyasal silahlar ve soykırımların gözden geçirildi. Batı başını, Kuveyt'in işgal edilmesinden sonra, artık bunları da gündeme getirmeye başladı. Bu soykırımları ilgili gün-rüntüler veren programlar yayınlanmaya başladı.

Kuveyt'in Irak tarafından işgaliyle birlikte, Ortadoğu'daki Kürt sorunu da çeşitli planlarda ele alınmaya, bu konuda senaryolar geliştirilmeye çalışıldı. Bu yazıda, Kürdler bunalımının Kürdler için boyutlarını açıklayıcı bazı düşüncelerimi açıklamaya çalışacağım. Konuya Soyvet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Devlet Başkanı Gorbacov'un bir demeciyi gir-mek istiyor.

Uluslararası sorunlara yaklaşımları çifte standart

Soyvetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Soyvet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Devlet Başkanı Mihail Gorbacov, Kuveyt'in Irak tarafından işgal edilmesini dolayısıyla, Irak'ı ve Saddam Hüseyin'in eleştirisi ve kinayen bir mesaj yayınladı. Me-sajda Saddam Hüseyin'in düşüncesi ve eylemleri karşı bir öfke ve sitem belirtildi. Kusaca şöyle söyle-yim: "1972 tarihinde Soyvet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'yle Irak arasında Savunma İşbirliği Anlaşması imzalandı. Bu anlaşma gereğince Irak'a ihtiyacı olan silahları veriyordu. Fakat Irak, Saddam Hüseyin bu Soyvet silahlarını Kuveyt'i işgal etti. Körfez bölgesinde uluslararası barışı bozdu. Biz bunu kabul edemeyiz. Saddam Hüseyin'in, Irak'ın Kuveyt'ten geri çekilmesi gerekir. Soyvet silahlarının kullandıkları Kuveyt'in işgal ve ilhak edilmesini onaylamayız."

Görüldüğü gibi, Soyvet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Devlet Başkanı Gorbacov, petrol şeyhlerinin kor-unması konusunda çok hassas. Soyvetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Gorbacov, Arap top-lumunun bu en çürümüş kesimlerinin

"Gorbacov, Saddam Hüseyin'in kimyasal silahlarla Kürtleri soykırma uğratması karşısında hiçbir şey söylememiştir. Çocuk, kadın, genç, ihtiyar... binlerce Kürt insanının zehirlî gazlarla soykırma uğratılması karşısında hiç sesini çıkarmamıştır. Kürdistan'dan yükselen çığlıkları görmezden, duymazdan gelmiştir. Adeta, bu soykırımı onaylar, hafta teşvik eder bir duruma düşmüştü. Avrupa'da, ABD'de, Saddam Hüseyin yanını ağızla da olsa kınamıştır. Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Gorbacov ise, Saddam Hüseyin yönetimini en ufak bir şekilde kınamamıştır..."

varlıklarını sürdürmeleri konusunda yoğun bir hassasiyet içindedir. Hal-buki Gorbacov, Saddam Hüseyin'in kimyasal silahlarla Kürtleri soykırma uğratması karşısında hiçbir şey söylememiştir. Çocuk, kadın, genç, ih-tiyar, binlerce Kürt insanının zehirlî gazlarla soykırma uğratılması karşısında hiç sesini çıkarmamıştır. Kürdistan'dan yükselen çığlıkları görmezden, duymazdan gelmiştir. Adeta, bu soykırımı onaylar, hafta teşvik eder bir duruma düşmüştü. Avrupa'da, ABD'de, Saddam Hüseyin yanını ağızla da olsa kınamıştır. Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Gorbacov ise, Saddam Hüseyin yönetimini en ufak bir şekilde kınamamıştır.

Soyvetler Birliği, sosyalist olduğu söylenen, emperyalist olmayan, en azından pek çok siyasal hareket için emperyalist olarak değerlendiril-meyen bir ülke. Kürdler karşı baskı tarzı işe böyle. Hep statükodan yana, hep Kürdleri ezen, Kürdler karşı ırkçı ve sömürgeci politikaları uygulayan devletlerden yana. Irak ordusunda hala yüzlerce Sovyet teknisyeninin olduğu herkes tarafından bilinen bir gerçek. Soyvet teknisyenleri Arap-lara, kimyasal silahların en öldürücü, en etkili bir şekilde nasıl kullanılacağı öğretiyor.

Kimyasal silahların hammaddele-rinin temin edilmesinde, yapılma-sında ve kulllanılmasında Batılı devletlerin ve Batılı şirketlerin de rolü çok büyük. Kürdler uygulanan soy-kırım karşısında bunlar da Saddam Hüseyin'in ancak yanını ağızla kınadı-lar. Daha doğrusu kendi ülkelerindeki demokratik kamuoyunun baskıları karşısında, Saddam Hüseyin yöneti-mi kınamak zorunluluğunu duydu-lar.

Kuveyt'in işgali karşısında çok duyulur, çok hassas olan Birleşmiş Milletler'in de Kürdler karşı kimyasal si-lahlar kulllanılması karşısında vur-dumduymaz bir tavır içinde olduğu henüz belkile değildir. Birleşmiş Mil-leterler, Kürt, yoğun ve yaygın bir şekilde kimyasal saldırılarını sürdür-meye uğrakken; çocuklar, kadınlar, ihtiyarlar kitlenin halinde soykırma uğratırken sessiz kalmıştır. Kürdistan'ı altüst eden bu büyük soykırımları görmezden, duymazdan gelmiştir. Hem de bunlar, İran-Irak savaşı sırasında cereyan ettiği gibi, ateşkesten sonra da cereyan etmiş-tir. Ateşkesten sonra, Birleşmiş Mil-leterler Gözlemciler Heyeti'nin İran-Irak sınırında mevzilemesini sıra-sında cereyan etmiştir.

Gerek kapitalist devletler, gerek sosyalist devletler, Saddam Hüseyin'i eleştiriyote ortaya çıkardılar. Onun silahlanmasında azami dere-cede yardım ettiler. Onun, ırkçı-sömürgeci ve faşist politikalarını ve uygulama-larını desteklediler. Kür-tlere uygulanan soykırımı görmezden geldiler. İran-Irak savaşında 1 mil-

yondan fazla insanın ölümünde Saddam Hüseyin'in rolünü görmez-den geldiler. Çünkü o zaman politi-kaları böyle gerektiriyordu. Kuveyt'in işgaliyle, tehlikenin giderek büyü-düğünü, kaplarına kadar dayandığını farkederler tedbirler almaya çalış-ıyorlar. Şu, açık bir şekilde görü-lüyor: Dünya politikasına hakim olan temel prensip hala, güç prensibi. "Güçlü olan haklıdır." Adeta dü-ğünceci, insan hakları anlayış ve, henüz uluslararası ilişkiler, ulu-slararası politika ya'n veren prensip-ler değil... Kürdler karşı yoğun ve yaygın bir şekilde uygulanan soykır-mı karşısında sergilenen tutum ve davranışlar, Kuveyt'in işgali ve son-rasinda sergilenen tutum ve davra-nışlar bunun açık bir örneği. Kürdler 70 yılı aşkın bir zamandır, en mesru hakları için karşıtıkları, yüzbinlerce şehit verdikleri hâlde, seslerini duyur-ramamaktadırlar. Ulusal ve de-mokratik haklarını elde edebilmek için binbir türlü gücükile karşıla-şıyorlar. Saddam Hüseyin ise, bunca haksızlığına, bunca zulümlerine rağmen, borusunu ötürebiliyor. Çünkü, elinde en öldürücü silahlar var. Kimyasal silahlar, zehirlî gazlar var. Dünyanın öden gelen kapitalist ve sosyalist devletleri, onun bu en öldürücü silahlara sahip olmasını onaylamışlar, teşvik etmişler.

Ortadoğu'da emperyalizm kendini nasıl üretiyor?

Ortadoğu'da emperyalizm etke-nin esas olarak Kürdistan'ın bölünmesinde, parçalanmasında ve paylaşılmasında aramak gerekir. Arap dünyasının bölünmesinde ve Filistin sorununda da emperyalizm etkili elbette vardır. Fakat Araplar, aynı ayrı madde (sömürge) devletler olarak ortaya çıkmışlar, giderek ba-gımsızlıklarını kazanmışlardır. "Bu sadece siyasal bakımdan ba-gımsızlıklarını" diyerek bunu küçümse-mek gerekir. Bir ulusun kendi devletine sahip olması son derece önemli bir olaydır. Kürdleri devletsiz bırakmak hesaplı kitaplı bir olaydır. Kaldı ki Kürdler, tarihten ve yerl-yünden silinmek üzere bölünmüş, parçalanmış ve paylaşılmıştır. Bu emperyalist ve sömürgeci bölü-mün amacı, Kürt adını ve Kürdistan adını dillerden ve tarihlerden silmek-tir. Bölünme, parçalanma ve pay-laşılma Kürdlerin dostlarını azaltmış, düşmanlarını çoğaltmıştır. Düşman-larını saldırgan, dostlarını çekingen yapmıştır. Filistinlilerin işe bir tane düşman vardır, o da İsraill'dir. Fakat 22 senelik Arap devleti de ayrı ayrı İsraill'e düşmandır. Ayrıca 42 tane müslüman devlet de İsraill'e dost değildir. Arap devletlerinin veya müslüman devletlerinin yönetici kadroları sınıfsal çıkarları ne olursa olsun, Filistin Kurtuluş Hareketi'nin desteklemek duru-

mundadırlar. Bunun zorunluluğunu hissediyorlar. En azından kendi ka-muoyunu, Arap kamuoyunu tatmin etmek için bunu yapmak zorunlu-luğunu hissediyorlar. Bunun için Filistin Kurtuluş Hareketi'ni hem siyasal hem de maddi olarak destekliyorlar. Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması işe, Kürdleri dostsuz bırakmıştır. Kürdlerin de dostları kuşkusuz vardır. Fakat onlar çok uzaktadırlar ve çoğu zaman insanları yarımlarını bile gizli gizli yapılabilmektedirler.

Şu ilşikleri vurgulamak son derece önemlidir. Hiçbir emperyalist güç, hiçbir emperyalist yönetim, Kürdistan'da, Türk sömürgeci yönetiminin, Saddam Hüseyin yönetiminin ve benzeri yönetimleri gerçekleştirildi-yim, tahribatı gerçekleştirilmezdi. Ne 1920'de İngiliz emperyalizmi, ne de günümüzde Amerikan emperyalizmi... Burada amacımız emperyalizmi onaylamak veya onu tehlike-siz göstermek değildir. Kendileri emperyalizme bağımlı veya emperyalist olmayan devletler, sosyalist devletler ilişkiler kuram devletleri, Kürdler için çok daha tehlikeli yö-nimler olduklarını belirtmeye çalış-ıyorum. Kaldı ki, örneğin kemalistler, Kürdistan'daki en büyük zulümlerini, soykırımları, Türk devletinin emperyalizme en az bağımlı olduğu ifade edilen Mustafa Kemal Atatürk örne-minde gerçekleştirilmiştir.

Türkiye ve Irak gibi devletler, Türk insanının en değerli varlığına, kişili-ğine saldırmışlardır. Türk insanını aşağılamışlardır, düşürmüşlerdir. Türk insanının kişiliğini parçalamışlardır. Bunun için çok daha tehlikeli, olumsuz yöntemlerdir. ABD Vietnam'da kimyasal silahlar kulla-namıştır. 1960'lı yıllarda, 1970'li yılların başlarında, amansız bir şeki-lde devam eden Vietnam Ulusal Kurtuluş Mücadelesi sırasında ABD bu tür silahları kullanamıştır. Hiç-bir emperyalist güç sömürge-sinde, bu silahları rahatça ve sürekli olarak kullanamıştır. Kendi kamu-oyundan çekindiği için, dünya ka-muoyundan çekindiği için, vs. Fakat Ortadoğu'da Kürdistan üzerinde sö-mürgeci yapıyan devletler demokra-tik bir yapıya sahip değillerdir. Bunlar otoriter ve totaliter devletlerdir. Ne kendi kamuoylarından, ne de dünya kamuoyundan çekinmektedirler. Za-ten bu devletlerde kamuoyu etkinliği ya yoktur ya da son derece cılızdır. Bu bakımdan birbirleriyle de işbirliği ve güçbirliği yaparak Kürdistan'daki sömürgeci politikalarını rahatça uy-gulayabiliyorlar. Bütün bunlardan dolayı, klasik sömürgelelerde "böl-yönet" uygulamaları, Kürdistan'da "böl-yönet ve yok et" biçimini almak-tadır. Yok edilmeye çalışılan Kürt kimliği, Kürdistan kimliği; bir ulusun direnme gücü, onurudur.

Bu ilşkiler hiçbir zaman gözler-den ve dikkatlerden uzak tutmamak

gerekir. Kürdistan eğer 1920'li yil-larda, İngiltere'ye bağlı bir sömürge olsaydı, şimdiye kadar çoktan ba-gımsız bir devlet olarak ortaya çıkmıştı. Fakat, Kürdistan emperyalist devletler ve onların Ortadoğu'daki yerli işbirlikçi yönetimlerce işbirliği ve güçbirliği yapılarak bölündü, parçala-rıldı ve paylaşıldı. Ondan sonra Kürt insanı aşağılanarak, direnme gücü ve onuru kırılarak, yok edil-meye çalışıldı. Bunlar da emperyaliz-min düşüncesi ve eyleminden çok, bölgedeki yerli hükümetler taraf-ından gündeme getirilen ve uygula-nan bir politika oldu.

Saddam Hüseyin'in Kürdistan'ı nasıl yönettiğini anlamak için, Kuveyt'in işgaliyle ortaya çıkan olay-ları izlemek gerekir. İşgalin başlan-rında, başta ABD olmak üzere Batılı devletler, Irak'a karşı bir müdahaleyi düşündüler. Bunun üzerine Saddam Hüseyin gerek Irak'taki, gerek Kuveyt'teki bütün Batılıları rehlin al-dığını açıkladı. Ve bu binlerce rehne-haya saldılarının ilk hedefi ola-cak teslimlere yerleşti. Böyle bir tavır ve davranış uluslararası politi-kada, Birleşmiş Milletler Sözleşme-lerinde elbette yok. Bunun adı tam anlamıyla şantaj. Fakat bu şantaj politikası Ortadoğu'da çok geçerli bir politika. 1979 yılı sonlarında, İran da ABD'i diplomatları karşı aynı politi-kayı izlemiş, onları rehlin almıştı. Bugün Saddam Hüseyin, Batılı devletleri, çok daha büyük kitleleri, işçi-leri, diplomatları, diplomatların ve işçilerin esirlerini, çocuklarını vs. rehlin tutmakta tehdit ediyor. Buradan ele-dilecek, bazı sonuçlar çıkarmak gere-kir. Uluslararası meşru kurallara, dünya demokratik kamuoyuna böy-le-sine aykırı davranışların bir yön-te-mi, kendi yönetimindeki Kürdler karşı neler yapmaz neler... Kaldı ki Kürdler ilişkin politikaları, komşu devletler tarafından da onaylanıyor, destekleniyor... Yine Kürdler ilişkin politikaları ve uygulamaları dünya kamuoyundan gizlenebiliyor. Kür-tlere yapılan zulümler, işkenceler uzun müddet gizli kalabiliyor. Çok zaman dünya kamuoyu bu ırkçı ve sömürgeci uygulamaları öğren-miyor. Buna ırkçı ve sömürgeci yö-netim, beyan dünyaya kendi kav-ramlarıyla, kendi istediği gibi duyurmaya çalışıyor.

Kürtler karşı soykırım uygulayan bir kati "anti-emperyalist" olabilir mi?

Gerek Türkiye'de, gerekse Arap dünyasında faaliyet gösteren bazı siyasal akımlar ve örgütler Saddam Hüseyin'in düşüncesine ve eylemine anti-emperyalist bir değer biçiyorlar. Bunlar, Irak yönetiminin, Saddam Hüseyin yönetiminin, Kürdistan'daki ırkçı ve sömürgeci politikalarını, uygulamalarını unutmus gününuyolar. 1988 yılı Mart ayında, Kürt şehirleri Halepçe ve Doğu'da kimyasal silahlarla binlerce Kürt insanın kat-lıttığını, Kürdistan'da soykırım yapı-ğın unutmus gününuyolar. Yine aynı yılın Ağustos ayında, İmadiye ve Baxdinan bölgelerinde Kürdler karşı soykırım sürdürülmüş, yüzbinlerce insan yerini-yurdunu terk etmek zo-runda kalmıştır. Stijınmak zorunda kaldığı devletlerde, o devletler tara-fından dikenli teller arasına kapatılmış, işi, türkiye'ye göndermiş. Örneğin, Türkiye'de kamplara kapatılmış, hiçbir temel gereklerini karşılamamıştır. Soğuktan, açlı-

nin oluşumuna engel olmak için işbirliği ve güçbirliği yapmaları doğaldır. Zaten, Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması da bu güçler tarafından gerçekleştirilmiştir. Esas başbakanlar ve günümüzde Demokratik Sol Parti Genel Başkanı Bülent Ecevit, kurulaçak Kürt devletinin, çok çok Kürtler için zararlı olacağına, Kürtleri tedavileyeceği söyliyordu. Bu tavrı ve davranışları Bülent Ecevit'in ırkı, sınırgereği ve halkların özgürlüğünü düşman olan devlet üyesi ortaya çıkarmaktadır. Kürt devletinin Kürtler için zararlı olacağına düşüncesi, Filistinliler için bağımsızlık getirilene itade edilmektir. Ne derin bir çelişki... Ne derin bir çifte standart! İlk insanları bu yöndür. İlerken susan, Kürtler devleti görevlendirilirdi. Fakat köyünde ve Ger köyünde söyküme uğratılacağı görmezden-düymazdan gelen bu ırkı, sınırgereği, iktidarı ve Kürt düşmanı politikacının Kürt devleti olacağına karşısında panik kapılması doğaldır. "Kürt devleti Kürtler için iyi değildir, Kürt devleti Kürtleri tedirgin eder" demektir.

Burada, şu konunun hatırlatılmasında da yarar vardır: Önceleri bu tür konular gizli gibi konuşuldu. Kapalı kapılar ardında görüşülürdü. Günümüzde daha açık, daha rahat konuşulması, Kürdistan'ın dinamikleriyle ilgili. Kürdistan'da gelişen yeni süreç, toplumsal ve siyasal dinamizm, Kürt ırkıgıncılığı ve sınırgereğiçliliği yeni deşifre etmiştir. "Solcular", "sosyal demokratlar", "demokratlar" yeni deşifre etmiştir. Bunların girkin yüzlerini bütün açıklığıyla ortaya koymuştur. Onlar da artık, Kürdistan sorununun konuşurken isimleri yerinde kullanmanın zorunluluğunu hissetmektedirler.

Kürt siyaseti, Kürtleri hep bölünmüş, parçalanmış ve paylaşmış olarak görmüş istemektedir. Kürt devleti, Türkiye'nin, Irak'ın, İran'ın ve Suriye'nin; Türklerin, Arapların ve Farsların çıkarlarını da burada görmektedir. Bunlar kuşkusuz Türklerin, Arapların ve Farsların çıkarlarıdır. Bu bölünmüş, parçalanmış ve paylaşmış durumda Kürtlerin çıkarı elbette yoktur. Kürtlerin çıkarı, elbette Birleşik, Bağımsız ve Demokratik bir Kürdistan'dır. Türk, Arap ve Fars sınırgereğiçliliği böyle bir oluşumu engellemek için her şeyi yapması, her önlemini alması da doğaldır. Bunlar sınırgereğiçliliği doğasındadır.

Dişgileri eski bakanlarından Vahit Halefoğlu, Kürtler için, "Türkiye'de bütün haklardan yararlanmaktadır" demektedir. Bu elbette korkunç bir yalandır. Kürt siyaseti, Türk resmi ideolojisi böyle bir yalan üzerine bina edilmiştir. Türk resmi ideolojisi yalana dayalı bir ideolojidir. Türkiye'de Türklerle Kürtlerin, herkesin eşit olduğu kocaman bir yalandır. Yalan konuşu üzerinde biraz sonra daha etrafı bir şekilde duracağız.

Bülent Ecevit Kürt devletinin Kürtler için çok kötü olacağına, hiç istenmemesi gerektiğini vurguluyordu. Kürtlerin emperyalizme alet olacağını belirtiyordu. Bu konu üzerinde de durmakta yarar vardır. Aslında her ulus kendi devletine sahip olmalıdır. Hiç bir ulus başka bir ulus yönetemez. Deneyim ki, "... Kürtler geri bir halktır, kendi kendisini yönetme becerisine sahip değildir. Şimdiye kadar zaten Kürtler hiçbir devlet kura-mamışlardır. Bu başbakanlar tarafından yönetilmislerdir".

Kürtlerin kendilerini kötü yönetecekleri anlayışı doğru değildir. Bu ırkıların, sınırgereğiçliliği ve emperyalistlerinin anlayışları. Irkçılar, sınırgereğiçleri ve emperyalistler sömürü ve yağma düzenine ancak bu şekilde meşruluk sağlayabilirler.

Kürtlerin kendi kendilerini en kötü yönetimi, Türklerin, Arapların ve Farsların en iyi yönetiminden iyi. Kaldı ki Kürtleri kendi kendilerini "kötü" yönetme hakkını da tanı-mak gerekir.

Söylenen başka bir şey de, kurulaçak Kürt devletinin emperyalizme bağımlı olacağıdır. Kurulaçak Kürt devletinin, ağaların, beylerin, kapita-listlerin devleti olacağıdır. Bu anlayış da doğru değildir. Kürt devleti elbette emekçilerin cabalarıyla kurulaçaktır. Bütün bunlara rağmen, Türk solu, Türk basını, Türk üniversitesi vs. Kürtlerin de böyle bir devlete sahip olma hakkını kabul etmelidirler. Bu düşüncesi biraz daha geliştirmek gerekir kanısındayız. Türk solu, 70 yıllık yalan bir zamandır mücadelesini şu temeller üzerinde yürütüyor: devlete karşı siyasal ve ideolojik propaganda şu temeller üzerinde gerçekleştiriyor: "Türkiye'de devlet, ağaların, beylerin devletidir. Sermayedarların, kapitalistlerin devletidir. Türk devleti emperyalizme bağımlı bir devlettir. Biz Türk devletinin emperyalizme olan bağımlı koparacağız. Devleti yönetiminde emekçi sınıfları söz ve karar sahibi yapacağız".

Burada ifade edilmeye çalıştığımız konu, Türk solunun bu cabalarının somut başarılar elde edemediğini tartışmak değildir. Kürtlerin de böyle bir devlete sahip olmalarından rahatsızlık duyup rahatsızlık belirtmeye çalışıyoruz. Türk solu, kendi devletinin, hep ağalar, beyler, sermayedarlar, kapitalistler tarafından yönetildiğini söyliyordu. Kürt devletinin "kötü" yönetildiğini söyliyordu. Emekçi sınıfların yönetimine ağırlıklı olarak köydükleri zaman, devleti, daha iyi yönetileceğini söyley-or. O zaman biz de şunu ifade etmeye çalışıyoruz: Kürtlerin de böyle bir devleti olmalıdır. Ağalara, beylere, sermayedarlara vs. dayanan bir devlet olmalıdır. Kürt solu da kendi ağalarına, beylerine, sermayedarlarına karşı, şimdi mücadelesini yürüt-mektedir. Türk solu Kürtlere bu hakkı tanımamaktadır.

Yukarıda vurgulamaya çalıştığımız gibi bunlar elbette farazyelerdir. Kurulaçak Kürt devletinde emekçilerin ağırlığı vurgulanmaz olamaz. Kürtleri kendilerini Türklerden, Arap-lardan ve Farslardan daha iyi yöneteceklerdir. Böyle bir siyasal aşama-nın, bir devletin, Kürtler için çok büyük bir kazanım olacağı açıktır. Fakat Türkler böyle bir kazanımı kuşumsuyorlar. Sağsıcısı, solcusı-bası böyle bir kazanıma dudak kıvrıyorlar. Kanımca bu kuşümse-me ırkı ve sınırgereğiçliliği düşüncesi-nin, tavrı ve davranışın sonucudur.

Kürt ulusunun dağılmasını, düşürülmesi

Körfez krizi sırasında, Türk basını, Kürtleri kişilik vermek, Kürtleri aşığılamak için özel bir çaba harca-mıştır.

"ABD Kürtleri kullanacak mı?" (Milliyet, 17 Ağustos 1990, Mehmet Ali Sarand)

"Amerika Bağımsız devlet şantajı yapıyor." (Günaydin, 3 Eylül 1990) Kürtler siyasal bir özne olarak, yani siyasal irade ve siyasal istekleri olan bir toplum olarak alınma-tamam. Hep başbakanı tarafından kullanılan, hep başbakan tarafından yönetildikleri bir "şey" olarak de-ğerdendirilmektedir. Düşünelim ki, Kürtlerin Ortadoğu'daki nüfusu 30 milyon üzerindeydi. Fakat, Kürtler çok büyük nüfuslarına rağmen, çok geniş topraklara, yani çok geniş bir yüzölçümüne rağmen, en ufak bir siyasal statüsü sahip değildir.

Şu ifadeleri bakalım:

"... ikililerin görüşmesi sırasında, Türkiye ve Irak'taki Kürtler konu-

sunun da gündeme gelmesi beklen-tiler arasında.

Bazı çevrelere göre, konuyu ABD taraflı görüşme getirecek ve Irak lideri Saddam Hüseyin'in devrimisi konusunda ABD'nin, bilhassa CIA'nın bölgede Kürtleri kullanacağını Cumhurbaşkanı Özal'a bildirilecek. Güvenilir kaynaklara göre Bush'un bu konuyu Özal'a açtığına şu mesajı vermesi bekleniyor:

"Biz Kürtler ile Saddam Hüseyin'i devirmek için sıkı bir işbirliğine gidebiliriz. Siz bunu lütfen, ABD ile sorununu hortlatıyor ve Türkiye'ye karşı Kürt kartını oynuyor gibi görmeyin. Biz onların sizin ülkenizdeki toprak taleplerini kabul etmiyoruz, sadece Saddam'ı devirmek için kullanacağız."

Bu arada bazı çevrelere Cumhurbaşkanı Özal'ın da konuya değineceğini ve başta CIA olmak üzere, ABD yönetiminin Kürtleri Saddam'ı devirme konusunda "İçli-dışlı" olmasından duyulan kaygı ve endişeleri dile getireceğini belirtiyorlar.

Edinilen bilgiye göre, bu konuda Ankara'da Dişgileri Bakanlığı tarafından ABD Büyükelçiliğinin Irak'taki Kürt potansiyelini hareketle geçirme yönündeki çalışmalarından duyulan rahatsızlık konusunda dikkati çekildi." (Milliyet, 22 Eylül 1990, "Özal Beyaz Saray'a yüklü bir gündem götürüyor, Ankara güvence istiyor" başlıklı haber)

Görüldüğü gibi Kürtler, kullanıla-cak bir şey olarak değerlendiriliyor. Çekici gibi bir şey; kullanıldıkları sonra bir kenara atılacak bir şey. Ama her zaman gerekli olabilecek bir şey. ABD tarafının "kullanma" sözünü kullanıp kullanmadığını araştırmak elbette önemli. Fakat Türk basınının, Kürtler için sık sık bu tabiri kullandığı açık bir gerçek. Bu, Kürtler hakkında resmi ideolojinin düşüncesine, Türk Milli İstihbarat Teşkilatı'nın görüşüne uygun bir kavramdır. Zaten Türk basını: "Dördüncü Kuşvet" ifadesiyle Kürtleri, Türk basını, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın bir şubesi gibi çalışmaktadır. Türk basını Türk polislin itirazsız bir yarı-dımcıdır; çok gibi, diğer gibi...

Milliyet gazetesi, bu tür haberleri, ırkı ve sınırgereğiçliliği uygulamalarıyla Kürtleri söyküme uğratan, Kürtler için bir kasapın tabiri bir şey ol-mayan Saddam Hüseyin'i "haksızlık uğramış bir lider", "mağdur edilmiş bir halkın lideri", "emperyalizme karşı direnen bir önder" olarak gös-termeye çalışıyor yayınları sırasında vermektedir. Bunun için eski başba-kanlardan ve Türk ırkıgıncılığı ve sınırgereğiçliliği en as isimlerinden Bülent Ecevit'i "gazeteci" sıfatıyla Irak'a göndermiştir. Kürdistan'daki Türk ırkıgıncılığın ve sınırgereğiçliliğinin en as isimlerinden biri olan Bülent Ecevit, Kürt kasabı Saddam Hüseyin'i övüp durmaktadır. Bu gezinin, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın bil-gisi ve teşvikleriyle gerçekleştirilmiş bir gezi olduğu açıktır. Bu bakımdan Bülent Ecevit, Halep'e de binlerce Kürt insanının söyküme uğratılma-sını görmezden gelmiştir. Binlerce Kürtün yakılıp yıkılması, yüzbinle-r Kürt insanının yersiz-yurtsuz bırakılması görmezden gelmiştir. Kürt insanlarının sürgün edilmesini, sürgünceğe yer bulmasını insanları görmezden gelmiştir. Henüz gün-müzde Şınak tarafında, Kürtler, gün-müzde yönetimi tarafından yakılan ve yakılan köyleri, içinde eşyalarıyla birlikte yakılan köyleri, evleri, yer-siz-yurtsuz, aşsız-ekmeksiz kalan Kürt halk kitlelerini hiç görmekte-de-ri. Bu insanların fayrattarını hiç duymamaktadır. Kürt kasabı Sad-dam Hüseyin'i övmeye, onu, Türk kamuyunu "güzel" bir insan olarak göstermeye çalışmaktadır.

Türkiye tam da bu sırada, Avrupa Konseyi'ne "Doğu'da insan hakları asrıyla aldığını bildiren açıklamasını yapıyor". Türkiye'nin Avrupa Konseyi'ne gönderdiği bu "gizli mektup" Avrupa Konseyi Sekreterliği tarafından açıklanmıştır. Türk basınında yer almamıştır. Zaten hiç olmayan insan hakları, artık Kürdistan'da bu "gizli mektup"tan sonra daha da olmuştur. Hiç olmuştur. Hiç olmuştur. Olması resmîyet kazanacaktır. (Bk. Güneş, 20 Eylül 1990)

Bu süreçlerin, Türk siyasetinin iktidarı bir siyaset olmasıyla da ilgisizdir. Bunu, Cumhurbaşkanı Turgut Özal veya hükümetle, Bülent Ecevit arasında oluşan bir fark düşüncesi, tavrı ve davranışları arasında organik bir bağ vardır. Organik bir işbirliktir. Eğer Saddam Hüseyin ka-bederse, cumhurbaşkanı ve hükümeti devrilecek, eğer Saddam Hüseyin varlığını sürdürmeye devam ederse, o zaman da Bülent Ecevit'in dosyası ön plana çıkacaktır. Avrupa Konseyi İnsan Hakları Sözleşmesi'nin kabul etmek ama Kürdistan'da bu hak ve özgürlükleri aşığılamak, iktidarıyla başka bir örneğidir.

Şunu da iyi değerlendirmek gere-kir: Kürt siyasetinin, Türk basınının Kürdistan'a dönük politikası hep tehdit üzerine kuruludur. Gerek Vahit Halefoğlu'nun, gerek Bülent Ecevit'in, gerekse gazetecilerin konuş-malarında ve yazılarında hep bu unsura ağırlık verilmektedir. Örneğin, "Kürt devletinin kurulmasına İran, Irak, Türkiye katı surette izin vermez" denilmektedir. Fakat, "Kürdistan" bir kısmını yönetmekte, öteki devletlerle işbirliği yapıp katkılıklı" de-nememektedir. Her ne kadar, bugün düşünceler, uluslararası ilişkilerde ge-çerli olan prensip daha insan hakları, adalet gibi evrensel ilkelere değil, kuvvet ve güç prensibine de bu saptamaları yapılmış da önemlidir. Bu hususların da gözden uzak tutulması gerekir.

20 Ağustos 1990 tarihli Hürriyet gazetesinde Ertuğrul Özkök'ün; 17 Ağustos 1990 tarihli Cumhuriyet gazetesinde Cüneyt Arcayücel'in; 23 Ağustos 1990 tarihli Cumhuriyet gazetesinde Uğur Mumcu'nun ve 3 Eylül 1990 tarihli Güneş gazetesinde Uğur Gürkan'ın yazılarına göre bu çerçevede değerlendirilebilir. Kürtün bu aşığılamalara rağmen Kürt kimliğiyle gelişmektedir. Hatta Kürt kimliğinin tartışılmasında, araştırılmasında, idrareninde bu tür aşığılamaların ve horlamaların payı büyüktür.

Musul ve Kerkük sorunu

Bütün sömürge yönetimleri gibi Türk sömürge yönetimi de son de-rece irtisatçıdır. Irak'ta herhangı bir nedenle otorite boşluğu doğduğu zaman, Musul ve Kerkük üzerinde hak iddia etmeyi, buraları işgal etmeyi düşündüklerdir. Kuveyt'in işgali ve ilahiyatı birlikte, bunca kıyametin koşturduğu anda bile, Musul'un, Kerkük'ün işgali düşünülebilir. Bu elbette, Güney Kürdistan'da Kürtlerin muhtemel bir kazanımına karşı düşüncelerin bir operasyon olarak gündeme gelmektedir.

Türkiye'nin bu konularda uygulama koymaya cakağı temel niyeti ise, şu olabilir: Irak'ta şu veya bu doğrultuda, şu veya bu oranda işbirliği girip, Kürt sorununu ilahiyat olarak birbirleri-nin işlerini kolaylaştırmak... Türkiye ile Irak, "birbirimize savasçısıyız" görüntüsü altında, hem kendi Kürtle-rini, hem de karşı taraftaki Kürtleri vurabilirler.

Kürdistan'daki devlet terörünün niteliği

Türkiye'de devletin Kürdistan'a

ilgili tek politikası vardır. O da devlet terörüdür. Kürtlerin inkarına ve yok sayılmasına dayanan politika devlet terörü aracılığıyla yürütür. Bunu bir örnekle anlatmak yarar vardır. Türk Başbakanı Yılmaz Akbulut, Kürtle-rin ulusal varlığını ısrarla inkar ediyor. "Kürt yok, Türk var" diyor. Başbakan Yılmaz Akbulut, SHP'nin Kürtlerle ilgili olarak hazırladığı rapor üzerine şunları söyliyordu:

"... SHP bir rapor hazırlıyor. Buradan alın ediyor. Türkiye'de Kürt yok, Türk vardır. Kimi kastediyorlar bilmem. Bu topraklar üzerinde yaşayanların hepsi Türktür. Türk olmak mecburiyetindedir. Biz bunun müca-delesini veriyoruz. Biz bunları gör-mezlikten gelemeziz. Yoksa millet olma vasfını yitiririz. Politika, bilmek insanları ne hale getiriyor. Gözünü nasıl kapatıyor. Bir sandalye, bir ügrüne neler yapıyor? Bunlara geç-vermeyeceğiz. Biz bir yüce milletiz. Bu yüceliğimize kimse gözü düş-remez. Bu bir savasça, biz de bu savasça varız." (Milliyet, 31 Temmuz 1990)

Görüldüğü gibi Türk Başbakanı Yılmaz Akbulut, Türkiye'de yaşayan herkesin Türk olduğunu, Türk ol-maya mecbur olduğunu söyliyordu. Türk olmadıkları söyleyenlere karşı mücadele edeceklerini, "yüce millet'in bunlara izin veremeyeceği" söyliyordu. "Kürdüm" diyenlerin, Türk milletinin yüceliğine halel getirdi-klirini ifade ediyor. Bu da bir terördür. Devlet terörünü göstermenin başka bir yoludur. Çünkü, Kürt oldukları söyleyenlerle yüce ve kapsamlı bir şekilde mücadele edileceği Türk Başbakanı Yılmaz Akbulut taraf-ından ısrarla ifade edilmektedir.

Fakat Türk Başbakanı Turgut Özal'ın bu konudaki düşünceleri, Başbakan Yılmaz Akbulut'un düşüncelerinden farklıdır. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın ABD Gannet News Service'e verdiği demeçler bu bakımdan önemlidir. Türk Cumhur-başkanı Turgut Özal'a sorulan soru ve bu soruya verilen cevap şöyledir: "Soru: ABD konusunda bir yandan Irak'ı stabilize etmek için bir alternatif olarak aklının bir köşe-sinde tutuyor. Diğer yandan, Türkiye'nin bundan zarar görebile-ceği gerçeği var. Siz durumu nasıl görüyorsunuz?"

Cevap: Bu önemli bir konu. Tür-kiye diğer ülkelerden daha çok Kürt nüfusa sahip. Osmanlı döneminde bu insanlar başlı içinde yaşadılar. Ama Birinci Dünya Savasın'dan sonra Kürtler de birkaç ülke arasında bölündü. O yüzden kritik bir konu. Türkiye bölgedeki tek demokrasidir. Kürtlerin Türklerden hiçbir farkı yok. Evlenmeler çok yaygındır. Vailer, yargıclar, generaler arasında Kürtler vardır. Hatta başbakanlarda bile vardır. Türkiye'nin bu konuda bir problemi yok. Ama Irak'ta başka gelişmeler oluyor, bu gelişmelerin Türkiye ve diğer komşular üzerinde kalıcı olarak bir etkisi olur. Biz bunu kabul edemeyiz." (Cumhuriyet, 10 Eylül 1990)

Kürtlerin Türklerle eşitliğinin temel koşulu

Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın Kürtleri ilahiyatı düşünceleri, Başbakan Yılmaz Akbulut'un inkarını önemli bir farklılık göstermektedir. Bir kere, Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Kürtle-rin varlığını inkar etmiyor. Kürtleri Kürtler olarak kabulleniyor. İkinci ola-rak, Kürtlerin bölünmüşlüğü de ifade ediyor. Bunlara rağmen konuşmın-geriye kalan kısmın elbette, ge-çerli aktarmıştır. Kürtlerin Türkle-rinden hiçbir farkı olmadığı elbette doğru değil. Kürtler ancak, Kürt kimliklerini inkar ediyorlarsa Türkle-re eşit olabilir. Kendi kimliğini, ulusal kimliğini inkar eden, Türkleşen, Kürt-

lüğünü reddeden, Kürt olduklarını söyleyenlere zulüm yapmayı kabul eden bir kişi elbette bir şey olabilir. Vah, yarçık, general, başbakan... her şey. Fakat, Kürt olarak, Kürt kalarak, Kürtlerin haklarını ve özgürlüklerini savunarak hiçbir şey olmaz. Değil, vah, yarçık, general, kapıcı bile olmaz. "Kürdüm" diyen bir kişi öğren-görsen okula atılır, öğretmene göz-renden uzaklaştırılır, tüccarsa kredisiz kesilir, çiftçiyse tohumluk vermezse, askere ordundan atılır, rütbelere sö-külür vs. Türkiye'de Kürdüm diyen-lerin olabieceği tek şey vardır: Mah-kum olmak, sanık olmak... Böylesine ezilenin inkarı koşulluna dayalı bir eşitlik, elbette eşitlik değildir. Bu koşullarda eşitlik prensibi onarılamaz bir yataştır. Bu sü-rüs: de gözlerden uzak tutmak müm-kün değildir. Zaten Türk yöneticileri de, böyle bir açıklamadan sonra ikinci bir soru sorduğunuzda, hiçbir şey söylemiyorlar. Kem-kün ediyor-lar. Aslında söylediklerini kendileri de inancıyorlar.

İhsan Sabri Çağlayangil, "Doğu Sorunu" başlıklı bir yazısında "Söy-diklerine kendileri de inanıyorlar" konusunda şerhli söylüyor: "... Adalet Partisi zamanında ana dili Türkçe olan bir milletvekiline: "Önünüzde hiçbir engel yok. İste-diğiniz zaman general, yarçığız üyesi veya milletvekili olmayı de-neyebilirsiniz. Şikayetiniz ne" diye soruşturmış.

Doğuda milyonlarca insan Türkçe bilmeyen yaşıyor. Bunların anadilleriyle şarkı söylemeye başla-yarak, Türkçe öğrenmenin mecburi olduğu gibi kendimin bile söylerken inanamadığım bir şeyler mi-riklendim." (Güneş, 12 Aralık 1989)

Burada, "anadili Türkçe olan milletvekilinin düşüncelerine, tavır ve davranışlarına katılmak kuşkusuz mümkün değildir. Zira Kürtçe konuşmak için hiçbir makamdan izin istenmemelidir. Kürtçe konuşmak son derece doğaldır. Kürtçe doğa-l olarak konuşulur. Yasaklarına yine konuşulur. Kürtçe konuşanlar tehdit edilirse yine konuşulur. Zira, bu ya-saklamaların, tehditlerin hiçbirine maske değildir. O yandan Kürtçe doğru dürüst savunulmalıdır. "Türkiye bilmiyor, o bakımdan Kürtçe konuşmasına izin verilmelidir" demek, Kürtçü savunmak değildir. Kürtçe konuşmak temel bir hak olduğu için, doğal bir insan hakkı olduğu için savunulmalıdır. Bütün bunların ya-rında, "anadili Kürtçe olan milletvekilinin Ermenice tehditlat yap-ması ve gazete çıkartılmasına iliş-kin düşüncelerine katılmak da olası değildir.

Türk devlet ve hükümet yetkilileri; Türk basını, Türk üniversitesi, Türk yargı organları vs. Bulgaristan'daki Türklerin Türk toplumu olma hakla-rını nasıl savunuyorlardı? Bunu hiç bir zaman unutmamak gerekir. Hiç kuşkusuz, "Bulgarca bilmiyorlar, onun için ana dilleri Türkçeyle ko-nuşmalarına ve yazmalarına izin verilmelidir" demiyorlar. Türkçe anadili olduğu için, Türk toplumu olma özelliklerini savunmak, geliş-tirmek doğal olduğu için, bunlar insan haklarını temel olduğu için savunuluyordu. Türk yönetimi, Türk basını, Türk üniversitesi vs. bu ko-nuda çarpıcı bir şey standart kullan-maktadırlar. Türk yargı organları da öyle. Kürtlerin ulusal ve demokratik haklarını yok sayabilmek, görmez-den gelebilmek için her çabayı gös-termektedirler. Bu bakımdan Türk

basını "Dördüncü Kuvvet" falan de-ğildir. Türk basını, Türk polisinin itirazsız bir yardımcısıdır. Copun, sopanın, değneğin Türk polisine yar-ken neyse Türk basını Türk poli-sine yardımını da o çerçevede ve o seviyede değerlendirmek gerekir. Türk basını, Türk üniversitesi, Kür-distan sorunu konusunda, Milli İstih-barat Teşkilatı'nın bir şubesi gibi çalışmaktadır. Türk basınıның işlevi, basının genel olarak demokrasilerde gördüğü işlev gibi değildir. Türk ba-sınıның, Türk üniversitesinin, Kürdistan sorunuyla ilgili olarak gördüğü işlev iyi idarelenmelidir. Çifte standartlı dü-şünce, çifte standartlı tavır ve davranış, zengin oligarha dayanılarak or-taya konulmalıdır.

Besbelli ki, eşitlik ilkesi hiçbir ko-şula bağlanamaz. Eşitlik ilkesinin hayata geçirilmesinin şu veya bu koşula bağlanması durumunda o ilke zedelenir. Esas ruhunu, niteliğini kaybeder. Türk yöneticilerinin, Türk basınıның, Türk üniversitesinin, Türk yargı organlarının vs. herkes yarçık olabilir, herkes vali olabilir, herkes milletvekili, herkes olabilir gibi düşünceler ileri sürmeleri eşitlik ilkesini anıltmıyor. Bu konularda çifte standartlı gösteriyor. Yalana dayalı resmi ideolojinin bu kurumlarda etkisini görüyoruz. Bu söylemlerin eşitlik olmadığını onlar da biliyorlar. Söyediklerini kendileri de inan-mıyorlar. Zira bir kişinin veya bir toplumun kendini inkar ederek, baş-kalarını benzeriyek onlarla eşit ol-maya çalışması "eşitlik" olmaz. Herkes kendi ulusal mensuplığı öteki uluslara, o uluslara katılmayı insan-larla eşit olmalıdır. Türkler, Bulgaristan'daki Türklerle Bulgarlar-ın eşitliğini bu çerçevede savu-nuyorlar. "Türkler kendi kimliklerini inkar etsinler, Bulgar adlarını alsınlar, o zaman Bulgarlarla her alanda eşit olacaklardır" anlayışının, ırkı, sö-mürge ve emperyalist bir anlayış olduğunu vurguluyorlar. Doğru olan da budur. Zaten Türk yönetimi, Türk basını, Türk üniversitesi, Türk yargı kurumları vs. Bulgaristan'daki Tür-klerin haklarını savunurken evrensel değerlere sahip çıkıyorlar. Kürtlerin ulusal ve demokratik haklarına karşı çıkarken ise, ırkı, sömürgeci emperyalist ve faşist oluyorlar.

Kürdistan'a Türk kültür emperyalizmini taşımamanın yeni bir yolu: GAP şölenleri

Kürdistan'da devlet terörü büyük bir hızla devam ediyor. Köyler yakılıyor, yıkılıyor. Evler içindeki eşyaları biriktire yakılıyor, yakılıyor. Köyler bo-saltılıyor. İnsan mecburi göçe zorla-yorlar. Ekinler yakılıyor. Kürt halk ıyğınları açığı terk ediyor. Hele hele Körfez bunalımı gündeme geldiğinden beri, Kürdistan'daki Türk sö-mürge yönetimi bütün sömürgeci politikaları yaygınlaştırarak uygula-maya çalışıyor. Dünyanın ve Türkiye'nin demokratik kamuyunun gözleri Körfez'e çevilmişken, sö-mürgeci uygulamaları, zulümleri, iş-kencileri kat kat artırarak sürdürü-yorlar.

Selâ köyünde, Gerâ köyünde meydana gelen soykırımdan sonra, yoğun bir şekilde PKK'yı suç-layan Türk basını, Türk yazıları, Türk devletin Kürdistan'daki sö-mürgeci uygulamalarını görmezden, duymazdan geliyor. Kendi devletin, Kürtlere karşı uyguladığı soykırım karşısında bile PKK'yı suçlayan var yazıyorlar, bu basını, bu profesörler, Kürdistan'dan yükselen alevler, ev-leri, eşyalarını yakılan ve yitken insanların çığlıklarını, çocukların, kadınların feryatlarını duymak iste-miyor. ırkı, sömürgeci, faşist ve Kürt kasabı Saddam Hüseyin'e övgüler düzmekle mesgul.

Kürdistan'daki Türk sömürge yö-

netimi, bu kitlesel zulümleri sürdür-rürken, "GAP Şölenleri" diye emper-yalist bir kültür uygulamasını da gündeme getiriyor. İki yıldır Eylül aylarında uygulanan bir program. TRT ve Kültür Bakanlığının ortak-laşmasıyla gerçekleştiriliyor. Bu programla Kürt şehirlerinde Kürtlere Türk müziği konserleri veriliyor. Kürdistan'a Türk kültür emperyalizmi taşıyor. Kürdistan'ın kırsal bölgelerinde yoğun bir zulüm sürdürüyorlar. Köyler yakılıyor, köyler boşaltılıyor, Kürt insanları köylerini terk etmeye zorlanıyor. Ama Türk sömürgeciliği Kürt şehirlerinde kültür emperyalizmi uygulamayarak insanlığı yüzünü göstermeye çalışıyor.

Kırsal Kürdistan'da çocukların gözleri önünde babaları işkence yapıpken, erkeklerin gözleri önünde kadınları işkence yapıpken, Kürt şehirlerinde, "İbrahim Hakki Elendi İnsan Sevgisi", "Yunus Emre'de İnsanlık" gibi konferanslar veriliyor. Türk kahramanlığını, Türk yiğitliğini anlatan tiyatrolar yapılıyor. Bir tarafta işkencenin, zulmün en katmerlisi, bir tarafta da kahra-manlık(!) Ne derin bir çelişki... Sö-mürgeciliği besbelli ki iyiyüzü bir politika ve uygulamadır. Fakat Kürdistan'daki Türk sömürgeciliği kadar iyiyüzü ve rıyakar olanına dünyada kolay kolay rastlanmaz. Türk sömürgeciliğinin iyiyüzü politi-kasını ve uygulamalarını, her yerde ve her zaman izlemek mümkündür. Kürdistan'da çocuklara, çocukların aınlarına, babalarına, kardeşlerine büyük bir zulüm yapıpken, Cumhuriyet, Başbakan Özal, New York'ta, Birleşmiş Milletler'de, "Çocuk Hakları Konseyi" toplantısına katılıyor; Tür-klerin konuşma ne kadar çok sevdi-lerini, çocuklara ne kadar çok değer verdiklerini anlatıyor.

"Türk basını, Kürdistan'daki Türk kül-tür emperyalizmini taşıma sırasında tam anlamıyla devlet yanında ve devletin denetimindedir. Yakılan köyler, sürgün edilen insanlar, bo-satılan köyler, zulüm gören Kürtler konusunda hiçbir şey yazmayan sömürge uygulamalarını hastalar ıstı-rlarla güzetilen Türk basını "GAP Kültür ve Sanat Şölenleri"ni her gün duyuyorlar. Radyonun, televizyonun haber bölümlerinde günlük program etrafı bir şeklide anlatılıyor, ko-muyuna dağıtılıyor.

Sonuç:

Kürdistan eski Kürdistan değildir, Körfez bölgesindeki her türlü hare-ketlilik Kürdistan sorunu daha ileri bir siyasal aşamaya götürecektir. Son 10-12 yıl içerisinde Kür-distan'da siyasal ve toplumsal ilişki-leri büyük bir hızla değişmektedir. Kuzey Kürdistan'daki gerilla hare-keti, PKK, gerek Kuzey Kürdistan'da, gerek Kürdistan'ın öteki parçalarında büyük bir etki yaratmıştır. Kürt toplu-munun yapısı hızla değişmektedir. Kürtler, Kürt kimliği ve Kürdistan kimliği konusunda her çevrede, aile, köy, kasaba, şehir ortamlarında yay-gın bir oluşuma sürüyor. Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması konusunda ince-le-meler, araştırmalar sürüyor. Ku-zey'deki, Doğu'daki, Güney'deki Kürtler aktif, birbirlerinden haberdar. Birbirlerinden haberdar olmak için büyük bir çaba içinde. Bu konuda, Kürdistan'ı devletlerarası sömürge sistemi içinde tutmaya çalışan de-vletlerin ördüğü çoklu duvarları aşma-nı, barikatları kaldırmanın yolunu yordamını arıyorlar, buluyorlar. Kürt halk kitlelerinde, Kürt aydınlarında, toplum bilinci ve tarih bilinci gittikçe gelişiyor. Kürdistan, aktif eski Kür-distan değil.

Kürdistan'da kadın, gerilla hare-ketinde aktif olarak yer alıyor. Kadın gerilla hareketinde aktif olarak

"Kuzey Kürdistan'daki gerilla hareketi, PKK, gerek Kuzey Kürdistan'da, gerek Kürdistan'ın öteki parçalarında büyük bir etki yaratmıştır. Kürt toplumunun yapısı hızla değişmektedir. Kürtler, Kürt kimliği ve Kürdistan kimliği konusunda her çevrede, aile, köy, kasaba, şehir ortamlarında yaygın bir oluşuma sürüyor. Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanması ve paylaşılması konusunda incelemeler, araştırmalar sürüyor. Kuzey'deki, Doğu'daki, Güney'deki Kürtler aktif, birbirlerinden haberdar. Birbirlerinden haberdar olmak için büyük bir çaba içinde. Bu konuda, Kürdistan'ı devletlerarası sömürge sistemi içinde tutmaya çalışan devletlerin ördüğü çoklu duvarları aşma-nı, barikatları kaldırmanın yolunu yordamını arıyorlar, buluyorlar. Kürt halk kitlelerinde, Kürt aydınlarında, toplum bilinci ve tarih bilinci gittikçe gelişiyor..."

yer almısı, üzerinde durulması ve incelenmesi gereken çok önemli bir konudur. Kadının gerilla hareketinde aktif olarak görev alması Kürt toplu-munun gelecekteki yapısını hızla de-ğiştirmektedir. Baba otoritesine dayanan ataerkliliği ailesi parça-lanmaktadır. Özgür bireyler ortaya çıkmaktadır. Kadının gerillaya ka-tılması, gerillada aktif görevler al-ması, aile içindeki bütün ilişkileri değiştirmektedir. Baba-oğul, ana-oğul, baba-kız, karı-koca, erkek kar-deş-kardeş vs. ilişkileri bu süreç köklü bir değişime uğratmaktadır. Bu bakımdan gerilla hareketinin Kürt toplumunu modernleşitici bir etkisi de vardır.

Bütün bunlardan dolayı, Kürt toplu-mu gibi gelecekteki bir toplumda, kadının gerillaya katılması kararının alınması, PKK'nın amacı olduğu en zor kararlardan biri olsa gerek. Bu konuyu ayrıca incelemek gerekir.

Kadının gerillaya katılması, Kürt toplumunda, sadakat odaklı konu-sunda da önemli değişiklikleri yap-mıştır. Aileye bağlılık, aşireteli bağlılık, ailenin namusu gibi kavramlar hızla gözümektedir. Bunlardan çok daha önemli olan değerlerin var olduğu ortaya çıkmaktadır. Kürt ulusuna

bağlılık, Kürt vatana bağlılık, Kürt ulusu için, Kürt vatani için olmak çok daha önemli değerler olma-kta-dır. Bu konuda yoğun bir bilinç olmaktadır. Ulus, vatan, emperyalist ve sömürgeci tahakküm altında kaldığı sürece, ailelerin ulu-sunun sözkonusu olmamacığı, bunun her zaman başı paralık edile-ceği bilinci gelişmektedir.

Kürtler, yitirdikleri belleklerini yeni-den kazanmaktadır. Kürtler aktif, kendi tarihlerini yazıyor bir toplum haline gelmektedirler.

Kürdistan'ı ortaklaşa bir şekilde denetim altında tutan, Kürdistan'ı devletlerarası sömürge sistemi altında tutan devletler de kuşkusuz çok durmuyorlar. Onlar da Kürtlere karşı yeni yeni teknolojilerde donanıyorlar. Kürtlere karşı düşman olan resmi ideolojilerin gelişmeye ve yaygınlaşmaya çalışıyorlar. Kürdistan'daki toplumsal ve siyasal de-ğişimleri, askeri gelişmeleri böğ-maya, etkisiz kılmaya çalışıyorlar.

Bütün bunlara rağmen, Körfez bölgesindeki her türlü hareketlilik, Kürdistan hareketini siyasal ba-kımdan daha da ileriletecektir. Kürdistan'daki devletlerarası sömürge sistemi çatlamaya başlamıştır.

Biz ölümden değil...

Baştaflar 10. sayfa
sızlık ve özgürlüğü uğrunda ölüme gitmede anın bize dayattığı tahşel sorumluluğu hareket edeceğizi Bir PKK savas eşirleri, koşullar ne olsun olsun, faşist Türk sömürgeci-liğinin bu iğrenç emellerini, insanlık-çizi politikalarını yaşamamız paha-sına kursaklarında bırakacağı! Darağaçlarına yürürken, hiçbir iktidari-ye, karamsarlığa düşmeden halkı-mızın, Mazlumların, Mahsumların, Karasungurların, Hayirlerin, Kemal-lerin, yüce direniş ruhunu ve enğin Parti bilincini harekete edeceğiz! Onların şaşmaz takipleriyle ölaçağı!

Ve size söz veriyoruz ki; Darağaçlarına gidenen sömürge-ciler ve cellatları, bizim karlı tutu-mumuz ve militanca haykırışımız karşısında başına uğrayacak! Onlar sehpaları bizim değeri kendilerinin ölümlü olacağı!

Ve biz idam sehpalarına yürürken; Halkı bir davanın onurlu savasçı-lar olduğumuz için, başımız dik, gönüllü rahat olacağız! Böyle bir davanın ölümlerini kervanına kat-lacağımızdan gurur ve mutlu ol-maya çalışacağız! Düşmana karşı her yerde ve her koşul altında bilimsel soya-şızdın, PKK'nın bütün çizgisi ve kişiliğinden ayrılmayacağız! Ve düş-mama asla taviz veremeyeceğiz! Ve bizler düşmana karşı dava adamı, ekle sahibi, çizgi verdireceğiz! Bu yakışır ona sergileyeceğiz! Bu ilkelere sonuna kadar bağlı kalaca-ğız! Ve düşman karşısında "Yaşasın PKK", "Yaşasın Başkan APO", "Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük müca-delemini", "Kahrolsun emperyalizm ve sömürgecilik", "Yaşasın proletarya enternasyonalizmi" diye haykırı-

cağız." Biz, ölü sehpalarına gözümüz arkada kalmadan yürüyeceğiz; Çünkü, biliyoruz ki, halkımızın da-vası emellerindedir. Ve ülkemizde yeni bir tarih yaratılıyor. Yeni kahra-manlıklar, yeni destanlar yaratılıyor. Biliyoruz hiçbir şey kendidilginin yaratılmıyor. Her şey kan, kan bedeli düşmandan koparılarak alınıyor. Zafer kolay elde edilemiyor. Her şeyin bir bedeli vardır. Hele Kürdistan gibi bir ülkede bağımsızlık ve özgürlük gibi soylu bir davanın bedeli daha çok ağırdır. Ama bedeli ne denli ağır olsun olsun hiçbir şey halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğü kadar de-ğeri değildir. Ve biz bu değerin bedelini ödemeye giderken sizlere "ELVEDA" demiyoruz. Sizlerle, se-hitleniriz, ilkelimiz, halkımız ve dün-ya insanlığı daha daha sıcak kucakla-şacağız! İçin "MERHABA" diyoruz.

-Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
-Yaşasın Başkan APO!
-Yaşasın proletarya enternas-yonalizmi!
-Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!
-Yolumuz Mazlumların, Hayirle-rin, Kemallerin yodur!

Fuat Kav, Mehmet Doymaz, Mehmet Tören, Yılmaz Yıldırım, Recep Nurçengiz, M. Ali Yılmaz, Mustafa Sarıyaka, Şükrü Göktas, Kenan Şen, Şenil Batmaz, Mehmet Doymaz (Hasanoglu), Kemal Aktaş, Ali Poyraz, Mümtin Ağca-çay, Alastin Aktas, Mehmet Ağ-çilek

Aydın E Tipli Cezaevi

II. Ulusal Konferans eleştirirleri...

Baştarafı 16. sayfa
dağıtır. Arkadaşta sorumluluk bilinciyle işi girme çabasıyla yalandı. O dönemde arkadaşın o duruma fazla anlam veremiyordum. Fakat, kendisi yaklaşımda bazı şeylerin bilincindeydi. O bilincinde olduğu şeylerin çerçevesinde hareket etmiş olsaydı, arkadaş yapısının çoğu kendisiyle birlikte doğuya ulaşabilirdi. Pratik içerisinde önemli bir zayıflık olmalıydı. Ya. Orada da yine şu durumdaki hareket etmiş olmalıydı. Ortam hassas. Kendisinin böyle bir girişimde bulunması yapı içerisinde çeşitli bölünmeleri gündeme getirebilirdi. Böyle bir kaygı olayından hareket etmiş olmalıydı. Fakat doğu olan bir yaklaşım değildi. Burada benim arkadaş hakkında belirteceğim bunların, diğer rolüne sahip kişiyse yolların eğilimlendirmesinde önemli roller oynayabilecek bir arkadaş. Fedakarlık olusunda, örgüt kaygılarıyla hareket etme olayında kadro yapısına şekli verecek bir arkadaş. Fakat belli bir bireysellik olayı var kendisinde. Bir de başkalarından beklemeye dayı var.

S. Arkadaşın en belirgin özelliği, Parti geçmişini epey iyi olan bir cinasdır. Bundan dolayı kendisi basit beklentiler vardır. Kendisini bunlara cevap verebilecek bir konuda görmemesi veya böyle bir pratiği sergilememesinin yarattığı bir kırılma var arkadaşta. Veya böyle bir şeyin kompleksi içinde olması var. Kişilik özellikleri anlamında epey sıkıyı duyulacak özellikler var. Fakat kendisini pratiğe aşırı derecede vermesinden dolayı, kendisinin beklenen esas doğrultuya girmemesi, rolünü oynamaması

söz konusudur.

A.: Arkadaş Parti içinde başlangıçta bugüne kadar en fazla örgütlü çizgisine cevap vermesi gereken arkadaşların başında geliyor. Buna rağmen bugüne kadar bu tarzda yetkin bir cevap vermemesi ve adeta bu cevap vermemeye olayını "nasıl olsa cevap veren yok" tarzında bir nevi Partiyeye karşı kullanması gözlemlenen bir durumdur. Taktik önderlik hatfında kendi içinde da bir cevap verme olmayınca, bu adeta kendisinin rahat bir konum sürdürmesini neden oluşturur.

Parti Önderliği: Evet, rahat etme. Şimdi de bunun telaşını yaşıyor.

B.: Tüm yapının bu arkadaşın beklentileri var. Beklentilere cevap vermek yenne...

Parti Önderliği: Bu Türk halkının geleceksel önderlik anlayışdır. Siz de biraz ortaya çıkın durum bu oluyor. Bu konuda başka gözlemleri olur. Sanırım haphanevdeki arkadaşların da beklentileri vardı.

A.: M. Hayri DURMUŞ arkadaşın C. arkadaş hakkında düşüncesi, "olduka samimi olmakla birlikte, kendisini olaya vermedi, katırdı" biçimindedir.

Parti Önderliği: Katırdı.

A.: Katırdı ve sürekli iş çevresinden bekledi. Önderlik olayına başı bir takıplı, yarı basit bir pratiğe mahkum düzeyinde yaklaştı.

Parti Önderliği: Basit bir pratiği konumuna kendisini sınırladı.

A.: Evet, bunu israrla sürdürüyor ve bu konuda eleştiri kabul etmedi, eleştirileri dikkate almadı.

Parti Önderliği: (M. Hayri yoldaş) ma? 80'lerde bunu söylüyordunuz değil mi?

A.: 82'nin Ocak ayında bunu söy-

lemişti. Eleştirileri dikkate almadığı, diğer arkadaşların da düşüncesiyle. Mazlum arkadaşın koşusunda.

Parti Önderliği: Buydu diyorsun? A.: Bu anlamda ayırdır Kemal PIR arkadaşın beklentileri olmakla birlikte, yeterince cevap alamadığından dolayı kırılmış da vardı.

Parti Önderliği: Ökseyi vardı değil mi? Kemal'i yaklaşımda daha isabetli. Ökseyi ve kırılmış somut diyorsun? A.: Somuttu.

Parti Önderliği: Bunu kesinlikle yansıtabacık. Kemal en çok kendisiyle hareket eden, aynı okula birlikte PKK adına bizim ideolojik gelişmelerimize katılan kişi durumundaydı ve kendisini iyi tanırdı. Onun Elazığ şehri kültür ortamında olduğu sunu oldukça ciddi çarpıklıklar taşımaya ne yalı. Orada biraz şikâyetli, daha sonra kemalist okullarda eğitilmiş. Başlangıçta o kadar kötü gözükmez ama oldukça hafiftir. Bizim mücadelemizde bu kültür ortamının en yıkıcı etkenleri Şahin kişiliği gösterdi. Onun örneği birçok tip var. Ortaya çıkan birçok provokatif tip var. Semirî, Dilaverî, avukatlar, A. Dursun'dur. Sayı sayıldığında kadar. Başka da Elazığ Cezaevinde dökülmeler vardır. Bu kültür, kadın gelişimlerinde de çok etkilidir. Alana özü bir şikâyetimdir. Bu arkadaş başı köyü özellikleri taşıma ile birlikte bu ortamın da etkisini biraz taşıyor. Kemalist yetiştirme tarzını verdiğini bir hafiflik de var. Kemal PIR'ın ökesinin anlamı ne olabilir? Doğru aslında, o kadar tecrübe, o kadar kavrayış ve ardından önderlik olayına kendini vermemek. Bütün beklentileri böyle olmasına rağmen verememe ve şimdi de telaşın bunun verememe konumu içinde olma. Rahatlıkla yetkisini vermiş "ta sen yap" diyebilir. Ucuza bir devrimciyle yönlere rahatlıkla yapabilir, bunu göze alıyorsa. Korkunç bir hamallıkla bunu telafi etmeye çalışıyor. Olgun,

yönelebilen, öngörülen, emredilen bir fikir değil, yetkisini bir anda, bir çırpıda devretmek önderlik rolüne sahip çıkmamak başka ne anlamı gelir? Halbuki rahatlama onun binağız bir savunucusu olma ve bunu tabii ki en başta örgütlenmede kullanma konumu içerisinde olabilir. Bütün işleri kendisi yapmalı. Anlayış bu. Evet, hatırlıyorum ülke pratiğinden bazıları şöyle yazmışlar, "şu dunlari da ben gösterem olmaz mı" diyerek kadar basit pratik işleri dalyırmış. Halbuki önde çok ciddi bir eşitsiz-yönelmiş görev vardı. Onun yerine önde taşıyor. Bunun için görevini ki iyi bir tarafta yatırılabiliyor. Arkalğında iyi. Hep pratiği almış yapı. Bunu normal görevi. Değerli bir şey aslında. Bir dostla üç saat, hatta on gün konuşur, bugün da biraz böyle. Bir dost ailede rahatlıkla on gününü harcayabilir ama, yüzlerce milattan canalıcılığı örgütlü yönetime kendini veremez. Örgütsel yetimliği kendini veremeyen vahim sonuçları görüyorsunuz. Çok tuhaf! Yüzlerce Parti çalışanı kendilerini öylelikle olarak doğru yönlendirmen beklıyor. Dostlarla konuşabilir, sıradan halkla ilişkile olunabilir ama çok canalıcılığı göre dururken senin kalkıp da günün böyle harcaman, önderlik rolünü suistimal edimeliydi. İşte kendin önderlik verememesi, Hayatların eleştirisinde dile getirilen olay, biraz böyle sürdürüyor. Aslında çok tuhaf. Yani en çok fedakar diyebileceğimiz, tamamen kendin Parti mali biçimde tutan bir tip. Mesela ben bile o kadar değilim. Ben PKK'ı uğraşırken bütün gün biçimde veririm ama, bir politik üstalık biçiminde veririm. Kendimi bir hama kılman. Bir sanatkar gibi vermeyi her an bir tutum olarak yansıtırım. Bu kadar PKK'ının bir hama haline kendin getirip ama onların o kadar canalıcılığı yönetsel sorunlarındın

uzak durmak gerçekten tuhaf. Aslında bu biraz Kürdistan'daki genel kölelikle ve çeşitli sahaların kültürel şekillenmesinde ifadesini bulur. Kendin zamanında örgütsel önderlik rollerine hazırlayamama, ama kendin layık görme, fakat uzur bir pratik, çoklu kutardan bir pratik oldu mu çalısabildi kadar çalısma. Önderlik gerçeklerimizle fazla uyumayan bir stili oluyor bu. Alçakgönüllü, çok pratiklik, özünde acil ihtiyacı, canalıcılığı sorunu çözme harcama mı yarardan çok zarar getiriyor.

İşleri ele alısta, işkilerin sıralamasını yapmakta çok kötü bir planlamacı oluyor. Aslında bu konuda kendin iddialı tutsa ve kendin bir yoğunlaştırma başabilir. Ama o, bir dost işkisine rahatlama bir saatini verilebilirken çok milattan, çok acil işkile de beğ dakikasını veremeyebilir. Bu konuda son derece bir keyiflilik var. Halbuki örgütsel yönetime canalıcılığı yani, önem dercesine göre en çok ilikli kalıplarımızda, iliklik yönlemlerebilecek olan esas almaktır. İşki etkilil olmayacak bir dostu sen ne yapacaksın? Dost örgütlenmede hiç etkilil değildi. Yüzlerceyle ömrünü bile harcasan, devrimin gereğini fazla bir fonksiyon icra etmez. İşte bunu normal görülebilecek kadar tehlikeli bir konumda yaşayabilir. Sıradan bir pratiklik, canalıcılığı bir örgütsel yönetime rahatlama teşer edebilecek bir tehlikeye de taşıyor. Bu en kötüsüdür. Madem her şeyini Partiyeye verebilecek kadar fedakarsın, niye bunu stratejik, taktik önderlik aslında gereken güce, kendine güvenmeye ve kendine layık olmaya götürmüyorsun?

Hepinizin örgütlenim yönetime ve önderlik olayına yansımaları az çok bilyedir. C. arkadaş en tecrübelisi olduğu için kendin en çok ele veren bir konuma girdi.

Xebat yoldaş...

Baştarafı 24. sayfa
silahlariyla saldırıya geçtiler. Bir top mermisi **Xebat** yoldaşın hemen yanından patladı. **Xebat** yoldaş top parçası atıldı edince ağır yaralandı. Yaralı halde savışı sürdürdü. Birliği, genç komutanını düşmana terk etmedi. Onu omuzlayarak ve de düşmanın kahrolası çemberini yararak yoluna devam etti. Bir gerilla birliği-mi daha böylece ülkenin denimliklerine kayıyordu.

Xebat yoldaş, ağır yaralı halde bir gün yaşadığı ve Eylül 1990'da Mart'de doğru yal alan grubunun kararlari bağlilı andıyla ülke topraklarına bir direniş tonu olarak ekildi.

Xebat yoldaş, vatan topraklarına ilk defa adam atıyordu. Ailesi Mart'din Tori Tuna mntikasında, isyancı bir gelenekleri vardı. Düşmanın yerel isyanları kırıldığını düşününce sonunda Güney Kürdistan'a göçmüşlerdi. Ülkeyi aile hikayelerinden biliyordu ve tamamen ülke özlemiyi büyümüşü. Okul yıllarında ilercin düşüncelerle tanışmış ve kendi çapında belli bir araştırma içine girmişti.

"12 Eylül darbesinden sonra, hemen hemen her grup grup insan bu tarafa geliyor. Oldukça zorlu koşullarda yaşıyorlardı. Kim olduklarını bilmeden, herkese yardım etmeye çalışıyorlardı. Benim için kıstas, bunların ülkemden geliyor olmaları ve arklarından faşist takıptı." Böylelikle, hemen hemen bu-

tün devrimci güçlerle tanışmış oldu. Bu tanışıklığı içinde yavaş yavaş Partimize bağlandı girmiş oldu. "Beni Partiyeye çeksen şey. Partinin aşamaları tarzıydı" diyordu. Devrimi önüne hedef koyan örgüt ona göre yaşayacaktı. **Xebat** yoldaş da devrimci yapamam istediğinden Partiyeye bağlandı. Liseyi bitirmeye kadar iliskilerini, destek verme düzeyinde sürdürdü. Liseyi bitirdikten sonra, "yüksekokula gitmeyi anlamış buldum" diyerek, tünden Parti safılarına geçti.

Etrafına Parti düşüncelerini yayma, dost kazandırma ve ülkeye geri dönüşün hazırlıklarına, işlerine aktif olarak katılma durumundaydı. Kitle arasında tam bir halk önderi olarak sivildi, askeri güçlerimiz arasında da tam bir savışı. O, her yeteneğini Partinin hizmetine sunmaya hazır değildi bir çabanın bekliydi. Ve bir devrimden sahneni çok yönüllüğü temsilcisiydi. Bir ozandı aynı zamanda. Yurtsever devrimci kültürün gelişmesinde ve halkta yer etmesinde de genel olarak çalıştı. Bizzat oluşturduğu kültür grupları bunun onun manevi önderliğinde çalısma ları sürdürüyorlardı. Yüze yakın şiiri ve onlarca beste çalısma ları devrimci halk müziğimize **Xebat** yoldaşın izler taşıyor.

"Nerede olursa olsun çalısırım ama, arık sıcak savışı yer alma istemi beni tamamen etkisizle aldı" diyordu. Ve yaklaşıp altı yıllık bir sürenin sonunda Partiden ülkeye, sıcak savaş hattına naklini istiyordu. Çalısma ları sonunda, halkın sev-

gili çocuğu olmuştu. Onlarca devrimcinin Parti safılarına aşkında beherleyici çalısma ları vardı. Ülkeye geçiş yapan tüm gruplar onun korucu ateşinin garantisini atıydı. **Xebat** yoldaş sıradan bir militanlık değil, Parti çizgisinin pratiğe uygulanmasının yoğun bilinci içinde devrimi yaşıyordu.

"Çalışmalarımı kendim II. Kon-

Selim yoldaş...

Baştarafı 24. sayfa
Partiyeye sürüp giden işkileri içinde, **Selim** yoldaş bir ayrıma vardı: "Düşündüm, çok iyi düşündüm, bugüne kadar ekme parası için onlarca kez siniri yurdum, hemen her geçişte ölüme yüzüye geldim ve belki de ölecektim, ki bu yolda öleceğim de açık bir gerçek. O zaman niye daha büyük değerler için ölmeyeyim? Bundan böyle bütünüyle Partinin hizmetinde çalışacağım. Vatanim için öleceğim, halkım için öleceğim."

Partiyeye sunmuş olduğu özgeçmiş raporunda bunları belirterek, o güne kadar amatör düzeyde sürdürdüğü işkileri profesyonel tarzda sürdürmeye karar verdi. Ve **Selim** Reş artık tüm yaşamıyla ARGK gerillaları nın safılarına yerini aldı.

"Eskiden bu hudutun hiç korkmuyordum, ama arık korkuyordum. Çünkü kendi esasından tüm grubun güvenliğini kendi omuzlarında hissediyordum; bir arkadaş bu şey

feransızımın çizgisinde gözden geçirildi, tüm çabalarıma rağmen Partinin büyüklüğüne ulaşmada yetersiz kaldığını görüyordum" diyor, özeleştiriler bir tavır geliştirdi. Onun büyük militanlığına bakan, bu sözlerin alçakgönüllü, sert bir yaklaşım olduğunu söylerdi belki ama, O, derin bir Parti bilincini konuşturuyordu sadece.

olursa kendimi affetmem" diyor, bu bilince en zorlu görev anlarında dava adamı olmanın seçkin örneklerini yaşıyordu. Bu kez silahlı gerillaların kurultuşu için sikiyordu. Kaç kez tel örgüler içinde pusuya düşen grupları bizzat kurtarıyordu. Ve yine kaç kez **Selim** Reş yoldaşımızın koruma ettiği altında düşman ağır kayıplar vererek hüdudı açıyordu.

Burada, Onun için sorun sadece gerillaların koruma değildi. Parti bilincini atlatma konusuyordu. "Bunlar müdahale gruplarıdır, pratiğe yapacakları müdahalelerin anlamını bilmeyen, onun için hizmetini tam yapamıyor" derdi.

"Arık halkım için öleceğim" diyen **Selim** yoldaş, bir kez daha önemli bir görevi yüklenmişti. Bu kez grup geçirmeyecekti. Alanın acil ihtiyacı olanı yarıncı ve bir miktarda cephaneyi devrim, halkın hizmetine sunmak için yolda koyulacaktı. "Oldukça rahatım, bir tehlike olsa da, sadece kendime olacak, onun için sorun yok"; böyle diyordu bu son geçiş

O bu bilince ülkeye yöneildi ve bu bilince toprağa ekildi.

Halkımızın sevgili çocuğu, Partimizin azimkarı savışı **Xebat** yoldaş şahadet uğurlardan **Xebat** yol mısrasını **YOKHILUZ? "BAKUR, BAŞUR, ROJHILAT/ APO SEROKÊ WELAT"**

Silah arkadaşları

icin, Düşman hududu büyük bir yığınakla takviye etmişti. Olusund, görevi ve yerine getirecekti.

Ve Selim yoldaş, 11 Ekim 1990'da Nusaybin yuğünde gece karandığında sömürgeci hududa kara bir kartal dalıştı. Düşman güçlerini kısa bir süre sonra düşman pususuna rastladı. **Selim** Reş yoldaş, kısa bir süre içinde yüze yakın düşman askeri ve panzer kuvvetleriyle kuşatıldı. Göğüs göğüse çalısma işi girecek, "Bir Serok APO", "Bir PKK" sloganlarını haykırarak haykırarak Ağillerin çektiği ARGK başlarını kervanına koştı. Ve ARGK, **Selim** yoldaşın şahsında bir şehit daha vererek, bağımsız vatan yolunda bir adam daha attı.

Hudutların yitirici koca **Selim** yoldaş, halkı için ölüme koca aktı. O ARGK şehitlerinin konyunda yaşayacak, halkımızın gönlünde sonsuza dek anılacaktır. Anısı düğmana olan kinimiz kamçılıyor, önünde saygıyla eğiliyoruz.

Silah arkadaşları

Impressum :
V.I.A.G.P.
A. Ergenek
Vogelensperstr. 206
5000 Köln 30

Yayına adres :
Serxwebûn
Postfach 10 46 00
5000 Köln 1

Hesap numarası :
Sonderkassen - Köln
A. Ergenek
Konto Nr. : 27 00 29 52
BLZ : 370 001 00

Amtshura 22.00 S.
Belgija 75.00 B.
Demarika 10.00 G.
Fransa 7.50 F.

Hollanda 3.75 H.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 S.
Svizzera 3.00 S.
Norveç 10.00 Nkr.

Munzur yoldaşın anısı gerilla mücadelemizde yaşayacaktır

Savaş cephesinden haberler gelmeye devam ediyor. Güzel haberlerin yanısıra, insana acı gelen haberler de var. Bu haberlerden biri de **Munzur yoldaşın** şehit düştüğü haberi. Şehit yoldaşımızın yaşamı ve mücadelesini kısaca da olsa ele alarak, O'nun anısına bağlılığın gereklerinden birini yerine getirmeye çalışacağız.

Zulfü ARDIÇ (Munzur) yoldaş 1966 yılında Dersim'in Nazîmîye kasabasına bağlı İlisu köyünde dünyaya geldi. Ailesinin durumu, 27.04.1988'de bulunduğu bir rapordan şöyle dile getiriyordu: "Ailem köyün en fakir ailesidir. Babam köyde günlük olarak çalışıp geçimimizi sağlıyordu. Bırak-keçi besliyor. Onlar da yetmiyor." **Munzur yoldaş** ailenin siyasal tavırını da bu biçimde ortaya koyuyordu: "Ailem sürekli devletin baskı görüyor. Çünkü 38 isyanında devlete karşı direniş. Ailemizden 12 kişiyi kateterek bir mezara gömmüşler. Yalnız amcam ve babam sağ kalmıştır. Onun için, hem babam onları kinlendir ve hem de onlar babama kinlidirler."

Munzur yoldaş, ilkokulu İlisu köyünde okur ve ortaokula Elazığ'da devam eder. Maddi sıkıntılar yüzünden iki yıl okuduktan sonra okulu terk etmek zorunda kalır. En çok sevdiği spor eğitimi görmek için bazı spor kulüplerine başvurur, ancak maddi imkansızlıklar yine engel olarak karşısına çıkar. Eğitim olanakları bulamayınca doğduğu köye gidip köy işlerinde çalışır. 12 Eylül faşist rejiminin iktidara el koymasıyla birlikte birlerce insan gibi o da tutuklanır. Poliste direnişçi bir tavır sergileyip sır vermemeye kısa bir süre içinde serbest bırakılır. Ancak sürekli kontrol altında tutulmak istenir. Köyde artı yaşayamayacağı sonucuna vararak Tekirdağ'a gider ve bir tuğla fabrikasında işçi olarak çalışmaya başlar. Değişik fabrikalarda ve değişik işlerde 1986 yılına kadar çalışmasını sürdürür. Ancak buranın da sömürü ve baskısına artı dayanamaz. Parti hareketine ilişkin geçmek için Yürüsan'ta geçer ve kısa bir süre sonra işli kurar. İlk yil buradaki faaliyetlere fazla alakalı katılır. Komitede yer alır, kitaplık ve maliye işlerini bakar. 1988 yılının başlarında yaptığı öneriyle Mahsum Korkmaz Akademisi'ni eğitime alır. Akademî ortamına

uyum gösterir ve eğitilme kendisini ilerletir. Uç aylık bir eğitim devresinden sonra Akademî mezuniyet belgesini "iyi" derecesiyle alır. Mezun olduktan sonra görev talebinde bulunduğu raporunda şöyle yazıyordu: "Akademî ortamına ilk geldiğimde üzerinden çok olumsuzluklar vardı. Oturmadan tutulm konuşmaya kadar yetersizliklerim görülmüştü. Ama bu özellikleri fazla taşımadım. Gerek arkadaşların yardımı olmaları, gerek eğitimin etkisi, yaşamın disiplini olması ve gerekse de benim çabalarım sonucunda birçok eksikliklerimi attım. Ancak tam bir dönüşüm yaptım diyemiyorum, bunu sizler de biliyorsunuz. Ne var ki, üzerimde bulunan bazı eksikliklerin pratikte girmem önünde engel

Partimizin seçkin militanlarından Xebat yoldaş Cudi'de şahadete ulaştı

Xebat ve Selim yoldaşlar

"Partimizin bana taniyacağı ülke pratiği şansını en iyi şekilde kullanacağına inanıyorum. Ülkeye yönelirken, Mar'dın altına girmek birinci tercihimdir. Ben Mar'dın mücadelemizde önemli bir rolünü de bu-

olmayacağına inanıyordum. Artık eğitim ihtiyacını yoktur demiyorum, ancak her türlü görev hazır olduğumu da belirtmek istiyorum. Alan veya görevin düzeyi benim için önemli değildir. Bütün çalışmalar ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi için olduğuna göre Parti nereye uyun görüyorsa oraya gitmek istiyorum." Yapılan bu öneri uygun görülür ve 1988 yılının Ağustos ayında bir müdahale grubunda yer alarak ülke pratiğine girer. Savaşımızın yoğun olarak geliştiği Botan Eyaleti'nin Çatak mıntıkasında faaliyet yürüten birliğe katılır. Kiş sürecinde Bestler mıntıkasında yürütülen eğitim ve kitle faaliyetlerine katılır. Baharla birlikte Bestler'de bir birliğin manga komutanlığına getirilir. 1989 yılı Haziran ortalarında yeniden oluşturulan Eruh-Şırnak Ana Birliğin komutanlığına, yürüttüğü başarılı faaliyetlerden dolayı layık görülür. Ana Birliğin kısa bir sürede bölük düzeyinde örgütlenmesiyle birlikte bölük komutanlığı sıfatını kazanır. Orta Eyalet'e müdahale için oluşturulan birliğin yönetiminde yer alır ve Eyalet Komitesi üyeliğine atanır. Şehit düştüğü ana kadar Orta Eyalet Komitesi'nin üyesi ve Binco Bölge'nin sekreteri olarak görev yürütür. Gün gün ilerleyen **Munzur yoldaşın** çizelgesi kısaca böyledir.

Kuşkusuz Munzur yoldaşın yaşam çizelgesinden kişiliğini bulmak mümkündür. Ancak yine de devimciere örnek olması açısından bazı özelliklerini ortaya koymaya çalışacağız. Bu yoldaşımızın en belirgin yanı, birçoğumuzun ulaşamadığı atılcılığı özelliği ve düşmana karşı saldırlı ruhuyla dolu olmasıydı. Onun atılcılığı ruhu ulusal kurtuluş mücadelemizin özgünlüğünden ve Partimizin engele tanıyanın özelliğinden kaynaklanıyordu. Atılcılığı olmayan, sıradan, ağır bir yürüyüşle Partimizin özgürlük yürüyüşü içinde yürünemeyeceğini ve buna ayak uydurulamayacağını çok iyi bildiği için bu özelliği yaşamın tüm alanlarına uyduruyordu. Sadece askeri alanda değil; kitle örgütlenmesinde, savaşın her türlü pratik sorununun çözümünde, kişiliği düşünüşüne uğratmadı atılcılığı. Ondaki saldırlı ruhu

bilinçli cesareti, düşmana karşı olan kininden kaynaklanıyordu. Bu özelliği dayanarak onlara eylemi başarıyla geçiştirir ve onculuk yaptı. Silahlı mücadelenin gelişip ülke sahında yayılmasına, gerilla mücadelemizin Orta Eyaletimize oturtulmasına değerli katkılar sundu.

Yoldaşlarıyla olan ilişkileri saygıya, güvene, yardımlaşmaya dayanıyordu. Dil sorunu olmasına rağmen savaslarila en sıcak ilişkileri geliştirdi. Parti ve ordu birliğini her şeyin üstünde tutuyor ve bu birliği zedeleyen tutumları karşı çok amansız davranıyordu.

O, kurtuluşu uğruna kanını kahramanca feda ettiği halkının düşünen, beyni, dost ve düşmanı gören gözü, bin yılların esaret ve baskısını haykırarak dill, yaşam nefesi, gümberdeyen yüreği, balyoz kadar sert yumruğu, kıtlıktan daha keskin iradesi, özgürlüğe doğru ilerleyen ve yer yerinden oynatan adımı idi. Kürdistan halkının bağışlaması karar, biriken öfkesi idi. Ve böyle olmaya devam ediyor, edecektir.

Munzur yoldaş, Orta Eyaletimizde şahadet mertebesine ulaştı. Kanını orada toprağa döktü. Böylelikle bizi o topraklara daha fazla bağlamış oldu. Daha çok sevilen, uğruna daha çok fedakarlık yapmamız gereken topraklar durumuna getirdi. Orta Eyaletimizde gelişen devrimci mücadelemize daha büyük anlamlar kazandırdı.

Yoldaşımızın şahadetini bir kayıp olarak değerlendirmiyoruz. Düşman bunu bir darbe olarak değerlendirdiyorsa, hemen belirtelim ki, bu bir gaflettir. Bunun bir gaflet olduğunun önümüzdeki süreç daha iyi gösterecektir. Çünkü bu cephemizdeki savaş artık **Munzur**umuzun komutasında gelişmektedir. Kesinlikle O'nun atılcılığı yumruğuyla düşmana vuracağımızı hemen burda belirtmek istiyoruz. Varsın kıyametler kopsun. Düşman çığırılmaz daha da.

Öyleyse yoldaşımızın da emredici anısına bağlılığın bir gereği olarak,

Orta Eyaletimiz bundan böyle amansız bir savaş ortamı olacaktır. Gerilla savaşımı daha da derinleştirilerek şehitlerimiz ve halkımız intikamı alınacaktır. Halkımız örgütlenerek, düşmanlarımızı dağlardan indirilecektir. Böylelikle burası da artık zulmün kalesi sömürünün kaynağı değil; demokrasinin her insanımıza götürüldüğü bir alan olacaktır.

Bunu yapmak ve buna ulaşmak için önümüzde hiçbir engel yoktur. Çünkü düşmanın bütün karşı koyuşlarına rağmen, **Munzur yoldaşın** yönetiminde alana yerleşmiştir. Gerilla mücadelesi oturtulup geliştirilmiştir. Gerillamızı bağrına basacak halkımız buradadır. Dağlarımız heybetli ve ulaşılmazdır. Düşman darbe yapmış ve çaresizdir. Bütün yoldaşlarımız daha çok geliştirilmeye istekli-dirler. O halde, niye yapılmasını! Niçün mü engel, kolumuza zincir düşürülebilir mi gelinen noktadan sonra. Hayır! Gerek içimizden ve gerekse de dışımızdan kaynaklansın, biz hiçbir sorunu kenci gelişimimiz önünde engel olarak görmüyoruz. Sorunlarla boğuşa boğuşa buraya geldik. Bundan sonra da böyle olsa ne yazar? Olsa olsa bu konum mücadeleciler gücümüzü artırır.

Bu kısa yazıma son verirken, anıya aslı bağlılığın pratikte geliştirilecek savaşımı yerine getirileceğini belirtmek, bu yoldaşımızın birim�e yollattığı bir eleştiriyi buraya almayı; özleştiririnin bir gereği olarak sayıyoruz: "Hayret! Partimizin yıllarca uğraşıp devrimcileştirmediği bir kişiliği, Z. Arkadaş, ben devrimcileştirince" diyor. Gerçekten bu büyük bir cesarettir. Ancak anlamsız bir cesarettir! Ksacası, kişinin kendisinin Partiden daha çok çıkıyorduydu ve güçlü olduğuna inanmasdı" diyor. **Munzur yoldaş**. Eleştirinin yerinde olduğunu, bundan böyle harfen bağı kalmayacağı samimiyeti belirtmek isteriz. Onun Partinin üstünlüğüne olan inancı ve devaya bağlılığı yolumuza aydınlatıyor. Anısı bilmüşdür!

Mücadele arkadaşları

Bozulmamış Kürdistan yurtseverliğinden PKK'ye akışın yığıt savaşçılarından Selim yoldaş bir hudut geçişinde kahraman şehitler kervanına katıldı

Direnş şehitlerimizden **Selim yoldaş** yere halkı içinde **Selim Reş** olarak tanınır; O'nun tanımayan yok gibiydi. **Selim Reş** yoksul bir Kürt köylüsüydi. Ailesi ekonomik nedenlerden dolayı Kuzey-Batı Kürdistan'dan Güney Kürdistan'a çok önceleri göçmüştü, ama burada da yoksulluktan kurtulamamıştı. Hemen hemen tek seçeneği kalıyordu bu durumda; O da birgök Kürt köylüsü gibi, yaşamını silahlıya kazanmaya başladı. Kaçakçılara rehberlik (kilyazuk) yapmaya başladı. Artık, ya-

şamı bir bütün olarak silahına bağladı. "Şu elimdeki silahı on yıldır kullanıyorum. Elime yeni bir silah alamıyorum, güvencim yok" diyor. Sömürgecilerin hudut kuvvetleriyle sayısız çatışma yaşad. Hemen her çatışmada koruyuculuğunu yaptığı akrabalarını tam bir emniyet içinde yerlerine ulaştırırmıştı. Yöre halkı O'nu bu yiğitliğiyle tanıdı. TC de onu sırdırakı en önemli hedef haline getirdi. Onbeş onvedafı sömürge askerin öldürülmesinden Onu sorumlu tutuyordu.

Hiç şüphesiz, O'nu da kadar yırtıcı klan seç, kendisini yerinden-yurundan eden düşmana karşı duymuş olduğu yücesine kindi. O kille vuruyordu. "Çatışmazsı bir güç çanını sakıyor" diyor. Bu yücesine kin ebette oluruna varacaktır. Nitekim, Partimizin 80'derinci yıl çekilmeye başladığı dönemde hemen Partiyi işli, çine gerek, grupların rehberliğini yapmaya başladı ve eldeki tüm olanak ve gücüyle kalkırmı sundu. Partiyi tanıyıcılara taş kişisel düzeyde tutmayıp, çevresini de bu yönde harekete katanın pratik faaliyet için çrdi. Bunun sonucu, bütün akraba ve köy çevresini Partinin aktif taraftarı haline getirdi.

Devamı 23. sayfa

Devamı 23. sayfa